

Liabona

**Yhdeksän
tapaa vahvistaa
perhettänne, s. 26**

**Tarkoituksellinen rukous:
ei minun tahtoni mukaan
vaan Hänen, s. 38, 48**

**Huonon elokuvan
ongelma, s. 60**

**Kasteelle meno pelotti
minua, s. 66**

*“Avioliitto suo
suuremmat
mahdollisuudet
onneen kuin
mikään muu
ihmissuhde.”*

Vanhin Russell M. Nelson
kahdentoista apostolin
koorumista, “Avioliiton
vaaliminen”, *Liahona*,
toukokuu 2006, s. 36.

22

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Kehää kiertämässä
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 7** Kotikäyntiopetussanoma: Iloa sukututkimuksesta

ERIKOISARTIKKELIT

- 14** Rakastaa myöskin Hän niitä, pois jotka pakenivat
Presidentti James E. Faust
*Toivon sanoma harhaan kulke-
neiden lasten vanhemmille.*
- 22** Perheen ja kirkon vahvistami-
nen pappouden avulla
Richard M. Romney
*Äskettäisen maailmanlaajuisen
johtajien koulutuksen sanomat
siunaavat yksilöitä, perheitä,
seurakuntia ja vaarvoja.*
- 26** Yhdeksän periaatetta
onnistumiseen avioliitossa
ja perheessä
Jennifer Grace Jones
*Kuinka perhejulistuksen periaat-
teet soveltuvat perheeseen?*

OSASTOT

- 8** Me puhumme Kristuksesta:
"Minä en sinua unohda"
Becky Squire
- 10** Evankeliumin klassikoita:
Palvelkaa todellista ja elävää
Jumalaa
Presidentti Spencer W. Kimball
- 13** Palvelemme kirkossa:
Vammaisten palvelemista
Becky Young Fawcett
- 34** Myöhempien aikojen
pyhien kertomaa
- 74** Kirkon uutisia
- 80** Kunnes taas kohdataan:
Saarilla asuvien usko
Joshua J. Perkey

KANNESSA

Edessä: valokuvakuviutus David Stoker.

Takana: valokuvakuviutus David Stoker.

Kansilehden sisäsivu: valokuva Justin John Soderquist.

38

38 He puhuivat meille: Kuinka voit kehittää henkilökohtaisia rukouksiasi

Vanhin Kevin W. Pearson

Henkilökohtaiset rukouksemme ovat hengellisen voimamme punnari ja hengellisen hyvinvointimme mittari.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun

Liahonan. Vihje: Ole kärsivällinen tutkimisessäsi.

42 Kysymys ja vastaus

"Veljeni ongelmana on porno-grafia. Hän työstää ongelmaansa piispamme kanssa, joten haluan tukea häntä, mutta se on vaikuttanut häntä kohtaan tuntemaani luottamukseen. Kuinka toimin tässä tilanteessa?"

44 Tasapainoinen näkökulma kirkon historiaan

Vanhin Steven E. Snow

Kuinka löytää oikea tasapaino, kun tutkimme kirkon historiaa.

48 Hengen voimallisia vaikutelmia

Vanhin D. Todd Christofferson

Mitä voimme tehdä, että olisimme oikeassa viressä ottaaksemme vastaan Hengen kehotuksia?

51 Oi kuinka suuri on Jumalamme suunnitelma!

Amarsanaa E.

Kun mellakka alkoi, veljeni ja minun oli erottava. Näkisinkö häntä enää?

54 Viisi tapaa noudattaa pappeusjohtajien neuvoa

Tässä on viisi yksinkertaista asiaa, joilla voitte tukea pappeusjohtajianne.

56 Nuorten voimaksi: Kiitollisuus

David L. Beck

58 Lahja mummulle

Kimberly Reid

Mikä olisi täydellinen lahja mummulle, jolla on kaikkea?

63

60 Huono elokuva

Julia Woodbury

Luokka oli äänestänyt. Mitä voisın tehdä?

62 Erityinen todistaja: Rakastaako taivaallinen Isä kirkon jäseniä enemmän kuin Hän rakastaa muita ihmisiä?

Vanhin Quentin L. Cook

63 Kärsivällinen rukous

Vanhin José L. Alonso

Vastaukset rukouksiin eivät aina tule heti, mutta ne tulevat kyllä.

64 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Minä noudatan taivaallisen Isän suunnitelmaa, kun minut kastetaan ja konfirmoidaan

66 Kastesiunaus

Kasey Eyre

Trevoria pelotti aina mennä vedessä pinnan alle. Miten hänet voitaisiin kastaa?

68 Hei! Minä olen Enhzin A. Mongoliasta

Tutustu Enhziniin, hänen perheensä ja hänen lempipuuhittinsa.

70 Pienille lapsille

81 Profeetan henkilökuva: Lorenzo Snow

51

**KESÄKUU 2013, 65. VUOSIKERTA, NUMERO 6
LIAHONA 10786 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden jr., Anthony D. Perkins

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Perhe- ja jäsentuen johtaja: Vincent A. Vaughn
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittajat: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt
Julkaisuavustaja: Mellissa Zenteno

Toimittajat: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garry H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBergh, Julia Woodbury

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Intellectual Property -koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositaloushinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidzin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatin, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, swahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.

Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

June 2013 Vol. 65 No. 6. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMIM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaiideoita

Tässä numerossa on artikkeleja ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavassa on joitakin esimerkkejä.

VALOKUUVAVITUS CODY BELL © IRI

”Lahja mummulle”, s. 58: Voisitte lukea kertomuksen Kimberlyn lahjasta mummolle. Voit käyttää seuraavia kysymyksiä apuna, kun keskustellette kertomuksesta: Mistähän syystä Kimberlyn kirje merkitsi niin paljon mummulle? Miltä teistä tuntuu, jos joku kiittää teitä jostakin? Mitä arvelette taivaallisen Isän ajattelevan kiitollisuudesta? Voitte lukea kiitollisuudesta kirjasen *Nuorten voimaksi* sivulta 18. Voisit kertoa siitä, kun Jeesus Kristus paransi 10 spitaalista kohdassa Luuk. 17:11–19, ja keskustella siitä, mitä tämä kertomus opettaa kiitollisuudesta. Toiminnassa jokainen perheenjäsen voisi kirjoittaa kiitoskirjeen vietäväksi sillä viikolla jollekulle.

”Kastesiunaus”, s. 66: Voisitte aloittaa perheillä laulamalla laulun ”Nefin

rohkeus” (*Lasten laulukirja*, s. 64–65). Lukekaa sitten kertomus siitä, kuinka Trevor voitti pelkonsa vettä kohtaan, ja pohtikaa seuraavia kysymyksiä: Oletteko joskus pelänneet tehdä jotakin? Mikä auttoi teitä voittamaan pelkonne? Kehota perheenjäseniä kertomaan asioista, joita heidän pitää tehdä ja jotka huolestuttavat heitä. Keskustelkaa koko perhe tavoista, joilla voitte auttaa toisianne saamaan rohkeutta. Toimintana voisitte tehdä esteradan huoneeseen. Sitokaa jonkun perheenjäsenen silmät. Auttakaa häntä harjoittelemaan luottamista kävelemällä turvallisesti esteiden ohi ohjeita kuuntelemalla. Voitte keskustella siitä, kuinka Henki opastaa ja lohduttaa meitä tilanteissa, joissa pelkäämme.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Anteeksianto, 42

**Hyväksyminen
tehtäviin, 54**

Jeesus Kristus, 8, 70

Jumalanpalvelus, 10

Kaste, 64, 66

Kiitollisuus, 56, 58

Kirkon historia, 44

Kirkon tehtävät, 13

Kuuliaisuus, 54

Media, 60

Palveleminen, 13, 36

Pappeus, 54

Pelastussuunnitelma, 51

**Perhe, 8, 14, 22, 26, 42,
51, 58, 68**

Pornografia, 42

Pyhä Henki, 64

Pyhät kirjoitukset, 4

Rakkaus, 14, 62

Rukous, 34, 36, 38, 63

Smith, Joseph, 48

Sukututkimus, 7, 37

Tanssiaiset, 35

Tasovaatimukset, 35, 60

Temppeilyö, 7

Todistus, 48, 80

Usko, 10, 66, 80

Vammaisuus, 13

Vastoinkäymiset, 8, 51

Yleiskonferenssi, 4

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

KEHÄÄ kiertämässä

Oletteko joskus kuulleet vanhan sanonnan, että eksyessään ihminen helposti kiertää kehää?

Jan L. Souman, saksalainen psykologi, halusi selvittää tieteellisesti, onko se totta. Hän vei kokeeseen osallistujat laajalle metsäalueelle ja Saharan erämaahan ja käytti satelliittipaikannusjärjestelmää jäljittääkseen, missä osallistujat kulkivat. Osallistujilla ei ollut kompassia eikä mitään muita laitteita. Heidän saamansa ohjeet olivat yksinkertaiset: kulkekaa annettuun suuntaan suoraan eteenpäin.

Tri Souman kuvaili myöhemmin, mitä tapahtui. ”[Jotkut] heistä kävelivät pilvisenä päivänä, jolloin pilvet peittivät auringon [eikä näkyvissä ollut mitään kiintopisteitä]. – – [He] kaikki kiersivät kehää, ja [useat] heistä kulkivat toistuvasti samaa polkua huomaamatta sitä.” Toiset osallistujat kävelivät auringon paistaessa, ja kaukana näkyi joitakin kiintopisteitä. ”Nämä – – noudattivat miltei täydellisen suoraa reittiä.”¹

Tällaisia kokeita erilaisista tieteellisistä lähtökohdista käsin ovat tehneet muutkin.² Kaikki ovat saaneet samankaltaisia tuloksia.

Vailla näkyvissä olevia maamerkkejä ihmisillä on taipumus kiertää kehää.

Pyhien kirjoitusten maamerkki

Ihmiskunta harhailee myös vailla hengellisiä maamerkkejä. Ilman Jumalan sanaa me kierrämme kehää.

Sekä yksilöinä että yhteiskuntina me näemme tämän mallin toistuvan yhä uudelleen jokaisella taloudenhoitokaudella aikojen alusta asti. Kun me menetämme näkyvyyttä Jumalan sanan, meillä on taipumus eksyä.

Se on epäilemättä syy siihen, että Herra käski Lehiä lähettämään poikansa takaisin Jerusalemiin hakemaan pronssilevyjä. Jumala tiesi, että Lehin jälkeläiset tarvitsisivat luotettavia maamerkkejä – kiintopisteitä – jotka toimisivat oppaana, jota he voisivat käyttää ratkaistakseen, olivatko he oikealla reitillä.

Pyhät kirjoitukset ovat Jumalan sanaa. Ne ovat Jumalan maamerkkejä, jotka osoittavat tien, jota meidän tulee kulkea, jotta pääsemme lähemmäksi Vapahtajaamme ja saavutamme kelvollisia tavoitteita.

Yleiskonferenssin maamerkki

Yleiskonferenssissa annetut ohjeet ovat toinen maamerkki, joka voi auttaa meitä tietämään, olemmeko oikealla reitillä.

Kysyn toisinaan itseltäni: ”Kuuntelinko niiden miesten ja naisten sanoja, jotka puhuivat viimeisimmässä kirkon yleiskonferenssissa? Olenko lukenut heidän sanansa ja lukenut ne uudelleen? Olenko pohtinut niitä ja soveltanut niitä elämään? Vai olenko vain nauttinut hienoista puheista ja jättänyt heidän innoitetut sanomansa toteuttamatta omassa elämässäni?”

Ehkäpä te kuunnellessanne tai lukiessanne merkitsitte muistiin ajatuksen tai pari. Kenties teitte sitoumuksen tehdä

jotakin paremmin tai eri tavoin. Ajatelkaapa viimeisen yleiskonferenssin puheita. Monissa niistä meitä rohkaistiin vahvistamaan perhettämme ja kohentamaan avioliittoamme. Myös tämä *Liahonan* numero keskittyy näihin iankaikkisiin arvoihin ja tarjoaa monia käytännön suosituksia elämämme siunaukseksi.

Panemmeko me merkille nämä hyödylliset neuvot ja toteutamme me niitä? Tunnistammeko me nämä todelliset ja kallisarvoiset maamerkit ja kuljemme niitä kohti?

Lääke harhailmiseen

Hengelliset maamerkit ovat korvaamattomia, koska ne pitävät meidät kaidalla ja kapealla polulla. Ne antavat selkeän suunnan, johon meidän tulee kulkea – mutta vain jos me tunnistamme ne ja kuljemme niitä kohti.

Jos emme anna näiden maamerkkien opastaa itseämme, niistä tulee

merkityksettömiä, koristeellisia kohoumia, joilla ei ole mitään muuta tarkoitusta kuin rikkoa horisontin latteus.

Ei riitä, että kuljemme yksin vaistojemme varassa.

Ei riitä, että aikeemme ovat mitä parhaimmat.

Meidän ei kannata luottaa vain luonnollisiin aisteihimme.

Silloinkin kun luulemme kulkevamme kaitaa hengellistä polkua,

meillä on taipumus harhailla, ellei meitä ole ohjaamassa tosi maamerkkejä – Hengen johdatusta.

Avatkaamme siis silmämme ja nähkäämme maamerkit, jotka suopea Jumalamme on tarjonnut lapsilleen. Lukekaamme, kuunnelkaamme ja toteuttakaamme Jumalan sanaa. Rukoilkaamme vakain aikein ja kuunnelkaamme ja noudattakaamme Hengen kehotuksia. Kun sitten olemme tunnistanee rakastavan taivaallisen Isämme tarjoamat jumalalliset maamerkit, meidän tulee suunnata reititimme niiden mukaan. Meidän tulee myös tehdä säännöllisiä reitin korjauksia, kun suunnistamme kohti hengellisiä maamerkkejä.

Tällä tavoin emme kierrä kehää vaan kuljemme luottavaisina ja varmasti kohti sitä suurta taivaallista siunausta, joka on kaikkien niiden esikoisoikeus, jotka kulkevat Kristuksen opetuslapsuuden kaitaa ja kapeaa tietä. ■

VIITTEET

1. Ks. Jan L. Souman ja muut, "Walking Straight into Circles", *Current Biology*, osa 19, 29. syyskuuta 2009, s. 1538–1542.
2. Ks. esim. Robert Krulwich, "A Mystery: Why Can't We Walk Straight?", npr.org/blogs/krulwich/2011/06/01/131050832/a-mystery-why-can-t-we-walk-straight.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Kun valmistaudut opettamaan tämän sanoman, voit etsiä pyhistä kirjoituksista esimerkkejä ihmisistä, joita hengelliset maamerkit johdattivat, tai ihmisistä, jotka kiersivät kehää. Voit aloittaa tutkimisesi näistä kohdista: 4. Moos. 14:26–33; 1. Nefi 16:28–29; Alma 37:38–47. Jos tunnet innoitusta, voit kertoa näistä esimerkeistä saamistasi oivalluksista niille, joita opetat. Kysy heiltä, mitä voimme oppia näistä kertomuksista.

Maamerkkejä Sinulle

Presidentti Uchtdorf kuvailee yleiskonferenssia ja pyhiä kirjoituksia maamerkeiksi, jotka auttavat meitä välttymään hengelliseltä harhailemiselta. Pohdi muita hengellisiä maamerkkejä, jotka ovat vaikuttaneet elämääsi ja ohjanneet sitä. Kirjoita kokemuksistasi päiväkirjaasi. Näistä presidentti Monsonin sanoista on ehkä sinulle apua:

”Sinun ei pidä taittaa [patriarkallista] siunaustasi siististi ja panna sitä pois. Sitä ei pidä kehystää tai julkistaa. Sen sijaan sitä pitää lukea. Sitä pitää rakastaa. Sitä pitää noudattaa. Patriarkallinen siunauksesi saattaa sinua halki pimeimmänkin yön. Se opastaa sinut läpi elämän vaarojen.”

Ks. ”Patriarkallinen siunauksesi – valkeuden Liahona”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 55.

”Taivaallinen Isämme ei lähettänyt meitä iankaikkiselle matkallemme antamatta meille keinoa, jolla voisimme saada Häneltä johdatusta paluumme turvaamiseksi. Puhun rukouksesta. Puhun myös sen hiljaisen, vienon äänen kuiskauksista.”

”Elämän kilpajuoksu”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 92.

LAPSILLE

Voin löytää tieni

Presidentti Uchtdorf sanoo, että meidän pitää seurata hengellisiä maamerkkejä, koska ne auttavat meitä valitsemaan oikein ja pääsemään lähemmäksi Vapahantajaa. Joitakin näitä maamerkkejä ovat rukous, pyhät kirjoitukset, yleiskonferenssi ja *Liahona*.

Löydä tiesi sokkelikon läpi seuraamalla näitä maamerkkejä.

Lue perheesi kanssa yksi puhe viimeisestä yleiskonferenssista. Mitä puhuja kehottaa meitä tekemään, jotta pysymme oikealla polulla? Aseta perheesi kanssa tavoitteita, joiden avulla voitte toteuttaa oppimaanne.

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä soveltuvin osin niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää artikkelin lopussa olevia kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdäksenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämäännne. Katso lisätietoja osoitteesta reliefsociety.lds.org.

Iloa sukututkimuksesta

Vanhin Russell M. Nelson kahdenktoista apostolin koorumista on opettanut, että Elian henki on ”Pyhän Hengen ilmoitus, joka todistaa perheen jumalallisesta luonteesta”¹.

Meillä Kristuksen palautetun kirkon jäsenillä on liittoon kuuluva vastuu etsiä esivanhempamme ja tarjota heille evankeliumin pelastavat toimitukset. He eivät voi ”päästä täydellisyteen ilman meitä” (Hepr. 11:40) emmekä ”mekään voi päästä täydellisyteen ilman kuolleetamme” (OL 128:15).

Sukututkimustyö valmistaa meitä iankaikkisen elämän siunauksiin ja auttaa meitä lisäämään uskoamme ja henkilökohtaista vanhurskauttamme. Sukututkimus on elintärkeä osa kirkon tehtävää ja mahdollistaa työn kaikkien ihmisten pelastukseksi ja korotukseksi.

Presidentti Boyd K. Packer, kahdenktoista apostolin koorumin presidentti, on sanonut: ”Kun tutkimme omia sukuhaarojamme, kiinnostumme muustakin kuin vain nimistä – –. Mielenkiintomme kääntää sydämemme isiemme puoleen – me pyrimme löytämään heidät ja tuntemaan heidät ja palvelemaan heitä.”²

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Mal. 3:23–24; 1. Kor. 15:29;
OL 124:28–36; 128:15

VIITTEET

1. ”Uusi sadonkorjuun aika”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 38.
2. ”Sinun sukututkimuksesi: Kuinka päästä alkuun”, *Liahona*, elokuu 2003, s. 17.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 497.
4. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 21.

Usko, perhe, auttaminen

Historiastamme poimittua

Profeetta Joseph Smith on opettanut: ”Suurin velvollisuus, mitä Jumala on meille antanut tässä maailmassa, on kuolleidemme etsiminen.”³ Me voimme palvella sijaisina temppelissä kuolleiden esivanhempiemme puolesta ja suorittaa välttämättömiä toimituksia heidän hyväkseen.

Nauvoossa Illinoisissa asunut Sally Randall, jonka 14-vuotias poika kuoli, sai suurta lohtua iankaikkisia perheitä koskevasta lupauksesta. Kun hänen miehensä oli kastettu heidän poikansa puolesta, hän kirjoitti sukulaisilleen: ”Miten ihanaa onkaan, – – että meidät voidaan kastaa kaikkien kuolleiden [esivanhempiemme] puolesta ja me voimme pelastaa heidät niin kauas taaksepäin kuin voimme saada heistä jotakin tietoa.” Sitten hän pyysi sukulaisiaan lähettämään hänelle tietoja heidän esivanhemmistaan sanoen: ”Aion tehdä voitavani pelastaakseni [perheemme].”⁴

MITÄ MINÄ VOIN TEHDÄ?

1. Kuinka voin auttaa niitä sisaria, joista pidän huolta, tekemään sukututkimustyötä?

2. Tallennanko omaa henkilöhistoriaani?

”MINÄ EN SINUA UNOHDA”

Becky Squire

Kävellessäni lääkäriin rutiinitarkastukseen olin täynnä jännitystä ja toivoa. Olin jo ultraäänessä nähnyt pikkuisen vauvani sydämensykkeen, mutta nyt, useita viikkoja myöhemmin, pikkuinen sisälläni olisi vielä isompi. Vaikka olin kokenut raskauden ihmeen jo kolme kertaa, se ei koskaan lakannut hämmästyttämästä minua.

Kymmenen minuuttia myöhemmin itkin yksin autossani – ja muistikuva liikkumattomasta vauvasta, jonka sydän ei sykkinyt, oli piirtynyt ainiaaksi mieleeni.

Sitä seuranneina päivinä olin sekaisin ja turta. Tunsin itseni tyhjäksi ja yksinäiseksi. Mieheni oli palattava töihin, ja kolme lastamme juoksivat ympäri taloa, kun innottomana syötin heitä ja yritin pitää talon siistinä. Mutta en oikein ollut läsnä. Kun tulin kotiin asioilta, tapanani oli ensimmäisenä tarkistaa, oliko joku yrittänyt tavoittaa minua. Ei kukaan. Tarkistin sähköpostini kerran tunnissa. Ei mitään. Aloin miettiä, eivätkö ystäväni ja naapurini välittäneet minusta. Olivatko he edes lainkaan ystäviäni? En huomannut, kuinka Saatana teki työtään minussa.

Kerroin ajatuksistani miehelleni yhtenä iltana, ja hän ymmärsi heti,

mitä oli tapahtumassa. Hän näytti minulle kohdan 1. Nefi 21:15–16:

”Minä en sinua unohda, oi Israelin huone.

Katso, minä olen piirtänyt sinut kätenni kämmeniin; sinun muurisi ovat aina minun edessäni.”

Olin opiskellut ja tutkinut sovitusta aiemmin. Luulin tietäväni, mikä se on. Mutta en ollut oikein onnistunut soveltamaan sitä elämääni. Jeesus oli jo kärsinyt kaikki minun murheeni. Hän tiesi täsmälleen, miltä minusta tuntui.

”Jeesuksen esimerkillisin teko, sovitus, edellytti sitä, että Hän laskeutui ’kaiken alapuolelle’ (OL 88:6)

ja kärsi ’kaikkien ihmisten tuskat’ (2. Nefi 9:21). Siitä ymmärrämme, että sovituksella on laajempi tarkoitus kuin olla keino synnin voittamiseen. Tämä suurin kaikista maanpäällisistä saavutuksista antaa Vapahtajalle voiman täyttää tämän lupauksen: ’Jos te kääntyte Herran puoleen täysin vilpittömin sydämin – –, hän vapauttaa teidät – –’ (Moosia 7:33).”¹

Voisinko saada tänä murheellisena aikana parempaa ystävää kuin Hänet, joka voisi todella ymmärtää minua? Tajusin, että tarvitsin Vapahtajaani avuksi suruni voittamisessa. Kun käännyn Herran puoleen, huomasin

HÄN YMMÄRTÄÄ

”Jeesus ymmärtää kaiken, mitä me koemme, ja Hän odottaa meidän kääntyvän taivaallisen Isämme puoleen rukouksessa. Todistan, että jos olemme kuuliaisia ja jos olemme ahkeria, rukouksiimme vastataan, ongelmamme häviävät, pelkomme haihtuvat, meille koittaa valo, epätoivon pimeys hälvenee, ja me olemme lähellä Herraa ja tunnemme Hänen rakkautensa ja Pyhän Hengen lohdun.”

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista, ”Niitä, jotka kestävät loppuun asti, me ylistämme autuaiksi”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 87.

Mieheni näytti minulle kohdan 1. Nefi 21:15–16. Tajusin, että tarvitsin Vapahtajaani avuksi suruni voittamisessa.

heti Hänen rakkautensa minua kohtaan. Tunsin rauhaa ja levollisuutta, ja minusta tuntui, että Jeesus ymmärsi minua tavalla, jota en ollut koskaan uskonut mahdolliseksi. Hän on juuri sellainen ystävä, jota kaipasin noina päivinä keskenmenoni jälkeen – sellainen ystävä, jota eniten tarvitsin.

Tiedän, että voin aina kääntyä Vapahtajani puoleen, en ainoastaan silloin kun minun pitää tehdä parannus synneistäni, vaan myös silloin kun tarvitsen olkapään, jota vasten itkeä. Hän on aina auttamassa. Kun etsimme jotakuta, joka ymmärtäisi tuskamme ja murheemme, älkäämme unohtako uskollisinta ystäväämme Jeesusta Kristusta. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITE

1. Donald L. Hallstrom, ”Kääntykää Herran puoleen”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 80.

KUINKA VOIMME SAADA RAUHAA?

Presidentti Thomas S. Monson on puhunut kolmesta tavasta saada rauhaa elämäämme:

”En puhu rauhasta, jota ihminen ajaa, vaan Jumalan lupamasta rauhasta. Puhun rauhasta kodeissamme, rauhasta sydämissämme, rauhasta elämässämme. Ihmisen tavan mukainen rauha on katoavaista. Jumalan tavan mukainen rauha säilyy. – –

Ensiksi: Tutkikaa sisintänne.
– – Rauhaa ei tule, ennen kuin ihmiset vaalivat sielussaan niitä henkilökohtaisen puhtauden,

rehtiyden ja luonteenlujuuden periaatteita, jotka edesauttavat rauhan kehitystä. – –

Toiseksi: Ojentautukaa ulospäin. – – Jäsenyys kirkossa vaatii päättäväisyyttä palvella. – –

Kolmanneksi: Katsokaa kohti taivasta. Kun sen teemme, meistä on lohdullista ja tyydytystä tuottavaa keskustella taivaallisen Isämme kanssa rukouksessa, mikä on polku hengelliseen voimaan – passi rauhaan.”

Artikkelista ”Tie rauhaan”, *Liahona*, maaliskuu 2004, s. 4–6.

Mitä näistä kolmesta ajatuksesta voit toteuttaa täydemmin elämässäsi?

**Presidentti
Spencer W. Kimball
(1895–1985)**

kirkon kahdestoista
presidentti

PALVELKAA TODELLISTA JA ELÄVÄÄ JUMALAA

Mitä pelättävää meillä on, kun Herra on kanssamme?

Pyhät kirjoitukset kertovat siitä, että koska uskon harjoittaminen on aina näyttänyt olevan paljon vaikeampaa kuin turvaaminen sellaiseen, mikä on välittömämmin käsillä, lihallinen ihminen on pyrkinyt siirtämään turvansa Jumalasta aineellisiin asioihin. Siksi, kun ihmiset kaikkina aikoina ovat langenneet Saatanan valtaan ja kadottaneet uskonsa, he ovat ottaneet sen tilalle toivon, jonka kohteena on ”lihan käsivarssi” sekä ”hopeisia ja kultaisia, pronssisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe eivätkä kuule eivätkä mitään tiedä” (Dan. 5:23) – eli epäjumalia. Olen huomannut, että tämä on hallitseva aihe Vanhassa testamentissa. Mikä tahansa, mihin ihminen kohdistaa suurimman luottamuksensa ja uskonsa, on hänen jumalansa, ja ellei hänen jumalansa satu olemaan myös Israelin todellinen ja elävä Jumala, tuo ihminen palvo epäjumalaa.

Uskon lujasti, että kun luemme näitä pyhiä kirjoituksia ja yritämme

soveltaa niitä itseemme kuten Nefi ehdotti (ks. 1. Nefi 19:24), huomaamme paljon yhtäläistä muinaisen jumalankuvien palvomisen ja meidän omaan kokemuspöyrimme kuuluvien käyttäytymismallien välillä.

Herra on siunannut meitä. – –

Käyttöömme saamamme voimavarat ovat hyviä ja tarpeellisia työllemme täällä maan päällä. Mutta pelkään, että monet meistä ovat – – ryhtyneet palvelemaan niitä epäjumalina, ja niillä on valta meihin. Onko meillä kaikkea tätä hyvää enemmän kuin uskomme kestää? Monet ihmiset käyttävät suurimman osan aikaansa palvelen sellaista omakuvaa, johon kuuluu riittävästi rahaa, osakkeita, obligaatioita, sijoitussalkkuja, omaisuutta, luottokortteja, kalusteita, autoja ja muuta vastaavaa, joka *takaa* lihallisen turvallisuuden. – –

Tehtävämme

On unohtunut se tosiasia, että olemme saaneet tehtäväksemme käyttää näitä monia voimavarojamme perheissämme ja koorumeissamme Jumalan valtakunnan rakentamiseen – lähetystyön, sukututkimustyön ja temppelityön edistämiseen, lastemme kasvattamiseen Herran tuotteliaiksi palvelijoiksi, muiden siunaamiseen kaikin tavoin, jotta hekin kantaisivat hedelmää. Sen sijaan me käytämme näitä siunauksia omien halujemme

tyydyttämiseen, ja kuten Moroni sanoi: ”Miksi te koristatte itseänne sellaisella, missä ei ole elämää, ja silti annatte nälkäisten ja tarvitsevien ja alastomien ja sairaiden ja ahdistettujen kulkea ohitsenne ettekä huomaa heitä?” (Morm. 8:39.)

Herra on itse sanonut meidän aikamme: ”He eivät etsi Herraa vakiinnutukseen hänen vanhurskauttaan, vaan jokainen kulkee omaa tietänsä ja oman jumalansa kuvan perässä, jonka kuva on maailman kaltainen ja *jonka olemus on epäjumalan olemus*, joka vanhenee ja tuhoutuu Babylonissa, tosiaankin suuressa Babylonissa, joka on kukistuva” (OL 1:16, kursivointi lisätty).

Huono vaihtokauppa

Eräs tuntemani mies kutsuttiin palvelutehtävään kirkossa, mutta hän oli sitä mieltä, ettei hän voinut ottaa tehtävää vastaan, sillä hänen sijoituksensa vaativat enemmän – – hänen aikaansa kuin hän voisi antaa Herran työhön. Hän luopui Herran palvelemisesta mammonaa tavoitellakseen, ja nykyisin hän on miljonääri.

Mutta kuulin äskettäin jotakin kiinnostavaa: jos ihminen omistaa miljoonan dollarin arvosta kultaa – –, hän omistaa noin yhden 27-miljardiosan kaikesta siitä kullasta, joka on yksistään maan ohuessa kuoressa. Tämä määrä on suhteellisesti niin pieni, että ihmisäly ei pysty sitä edes

käsittämään. Mutta ei siinä kaikki: Herra, joka loi kaiken ja hallitsee kaikkea, loi monia muitakin maailmoja, jopa ”maailmoja luvutta” (Moos. 1:33), ja kun tuo mies otti vastaan pappeuden valan ja liiton (ks. OL 84:33–44), hän sai Herralta lupauksen, jonka mukaan hän saisi ”kaiken, mitä minun Isälläni on” (OL 84:38). Kun ihminen hylkää kaikki nämä suuret lupaukset kulta-arkun vuoksi ja tunteakseen lihallista turvallisuudentunnetta, hän tekee mittasuhteiltaan suunnattoman virheen. On todella surullista ja sääli­tävää ajatella, että hän on tyytynyt niin vähään. Ihmissielut ovat paljon tätä arvokkaampia.

Kun muuan nuori mies sai kut­sun lähetystyöhön, hän vastasi, ettei hänellä juuri ollut lahjoja moiseen. Hän oli etevä uuden, tehokkaan

autonsa superkunnossa pitämisessä. – – Hänen isänsä oli koko ajan tyyty­nyt sanomaan vain: ”Hän puuhaa kai­kenlaista käsillään. Se riittää hänelle.”

Riittääkö se Jumalan pojalle? Tämä nuorukainen ei ymmärtänyt, että hänen autonsa voima on äärettömän pientä verrattuna meren tai auringon voimaan – ja aurinkoja on monia. Niitä kaikkia hallitaan loppujen lopuksi lakien ja pappeuden voimalla – pap­peuden voimalla, jota hän olisi voinut olla kehittämässä Herran palveluk­sessä. Hän tyytyi sääli­tävään juma­laan, joka oli rakennettu teräksestä, kumista ja kiiltävästä kromista.

Eräs vanhempi pariskunta siirtyi eläkkeelle työelämästä ja itse asiassa myös kirkosta. He ostivat pienen kuorma-auton ja siihen retkeilype­rävaunun ja – lähtivät katsomaan

maailmaa. – – Heiltä ei liennyt aikaa temppelissä käymiseen, heillä oli liian kiire ehtiäkseen tehdä sukututkimus­työtä ja lähetystyötä. Mies menetti yhteytensä ylipappien koorumiin, eikä hän ollut kotona riittävästi kirjoit­taakseen henkilöhistoriaansa. Heidän kokemustaan ja johtamistaitojaan tar­vittiin kipeästi seurakunnassa, mutta – – he eivät olleet käytettävissä. – –

Jos me käytämme kaiken aikamme ja kaikki varamme rakentaaksemme itsellemme maailmallisen valtakunnan, sellaisen me myös perimme.

Lakatkaa tavoittelemasta sitä, mikä on maailmasta

Huolimatta siitä, että mielellämme pidämme itseämme nykyaikaisina ja olemme taipuvaisia ajattelemaan, että meillä on tietämystä, jollaista

kenelläkään ei menneisyydessä ole ollut – näistä asioista huolimatta me olemme yleisesti ottaen epäjumalia palvova kansa – mitä vastenmielisin asiointi Herran silmissä.

Olemme – – kansaa, joka helposti erehtyy tehtävästään valmistaa Herran tulemist. – – Unohdamme, että jos olemme vanhurskaita, Herra ei salli vihollistemme saada meitä valtaansa – – tai sitten Hän on taisteleva meidän taistelumme puolestamme (ks. 2. Moos. 14:14; OL 98:37, mainitakseni monista esimerkeistä vain kaksi). – –

Mitä pelättävää meillä on, kun Herra on kanssamme? Emmekö voi luottaa Herran sanaan ja uskoa Häneen edes hitusen verran? Tehtävämme on luonteeltaan myönteinen: meidän on lakattava tavoittelemasta

sitä, mikä on maailmasta, sen itsensä vuoksi, meidän on luovuttava epäjumalien palvomisesta ja ponnisteltava eteenpäin uskossa sekä vietävä evankeliumi vihollisillemme, etteivät he enää olisi vihollisiamme.

Osoittakaa suurempaa uskoa

Meidän on luovuttava nykyajan epäjumalien palvonnasta ja "lihan käsivarteen" turvaamisesta, sillä Herra on sanonut koko maailmalle meidän aikanamme: "Minä [en] säästä ketään, joka jää Babyloniin" (OL 64:24). – – Me uskomme, että jokaisen ihmisen ja jokaisen perheen tulee valmistautua, kuten Herra on käskennyt, alkamalla osoittaa suurempaa uskoa, tekemällä parannusta ja ryhtymällä työhön Hänen maanpäällisessä

valtakunnassaan, joka on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. Alussa se voi tuntua hieman vaikealta, mutta kun ihminen alkaa saada käsitystä todellisesta työstä, kun hän alkaa nähdä jotakin iankaikkisuudesta sen oikeasta näkökulmasta, siunaukset alkavat korvata runsain mitoin "maailman" taakse jättämisen hintaa.

Tähän sisältyy todellinen onni, ja sen vuoksi kutsumme kaikki ihmiset kaikkialla mukaan tähän työhön. Niille, jotka ovat päättäneet palvella Herraa hinnalla millä hyvänsä, tämä on tie iankaikkiseen elämään. Kaikki muu on vain keinoa tuohon päämäärään pääsemiseksi. ■

Pyhien kirjoitusten kohdat ajanmukaistettu ja alaotsikot lisätty.

Oteita artikkelista "Väärät jumalat, joita me palvelemme", ks. Valkeus, elokuu 1977, s. 1–4.

VAMMAISTEN PALVELEMISTA

Becky Young Fawcett

Kirkon vammaispalvelut

Kun Lynn Parsons kutsuttiin vammaisasiantuntijaksi Hurstin vaaran Texasissa Yhdysvalloissa, hän halusi hoitaa tehtävänsä tavalla, joka olisi siunaukseksi hänen vaarnansa jäsenten, etenkin vammaisten jäsenten ja heidän perheensä, elämässä.

Aluksi Lynn tarkisti muun muassa tehtävänsä koskevat tiedot lds.org-sivustolla (lds.org/callings/disability-specialist), ja *Käsikirjasta 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa* hän tutki vammaisia koskevia kirkon virallisia menettelytapoja. Vammaisten lähdeaineiston verkkosivustolta (lds.org/disability) löytyi myös paljon apua. Sivusto auttoi häntä ymmärtämään erilaisia vammoja ja toimi lähdeaineistona, josta hän voi kertoa vaarnansa jäsenille.

Käsikirjassa 2 sanotaan: ”Piispakunta tai vaarnan johtokunta voi kutsua seurakunnan tai vaarnan vammaisasiantuntijan auttamaan yksilöitä ja perheitä.”¹ lds.org-sivustolla on lisäksi tietoja tästä tehtävästä. Siellä selitetään, että ”vammaisasiantuntijan tehtävä

on helpottaa niiden kirkon jäsenten lisääntyvää osallistumista ja mukautuloa, joilla on jokin vamma”².

Tämän ymmärrettyään Lynn sanoo halunneensa ”auttaa johtohenkilöitä täyttämään tehtävänsä etsimällä keinoja, joita he tarvitsivat palvellakseen niitä, joilla on jokin vamma”.

Lynn löysi tietoa myös paikallisista ja valtakunnallisista lähteistä ja internetistä sekä sai sitä seurakunnan ja vaarnan jäseniltä, jotka ovat työskennelleet vammaisten kanssa. Lynn käyttää näitä lähteitä, kun hän etsii ratkaisuja joihinkin haasteisiin, joita hänen vaarnansa johtohenkilöillä ja perheillä on. Hän ei aina tiedä, mistä löytää tietoa tai apua, ”mutta jos todella etsii vastausta rukoilemalla”, hän sanoo, ”saa innoitusta siitä, mistä suunnasta etsiä vastaustaan”.

Tarpeiden ymmärtäminen

Lynn tekee myös työtä ymmärtääkseen alueellaan olevien johtohenkilöiden vammaisia koskevia tarpeita. Tämän vuoksi hän pyysi

vaarnansa johtohenkilöitä lähettämään piispoille kirjeen, jossa kerrottiin hänen tehtävästään ja siitä, että hän oli valmis auttamaan. Hän tapasi myös vaarnan Alkeisyhdistyksen johtokunnan ymmärtääkseen haasteita, ja hän teki suunnitelmia muiden johtohenkilöiden tapaamiseksi. ”Halusin saada sanan kiertämään”, hän sanoi. ”Halusin ihmisten tietävän, mistä he voisivat saada jotakin apua.”

Ilmoittamalla vaarnan jäsenille, että hän oli valmis palvelemaan, Lynn löysi pian tilaisuuksia auttaa johtohenkilöitä. Muutamien ensimmäisten kuukausien aikana, kun hänet oli kutsuttu vammaisasiantuntijaksi, hänet kutsuttiin erääseen seurakuntaneuvostoon puhumaan erään tietyn vamman erityispiirteistä. Hän palveli muillakin tavoilla, kuten auttoi erästä opettajaa ymmärtämään, kuinka tämä voi auttaa autistista lasta, ja ehdotti, että Alkeisyhdistykseen kutsutaan apuopettaja, jotta eräs vammaisen lapsi voisi osallistua luokkaan.

Lynn aikoo edelleen auttaa johtohenkilöitä täyttämään tehtävänsä. Niin tehdessään hän auttaa vaarnansa jäseniä noudattamaan Vapah-tajan esimerkkiä siinä,

kuinka rakastaa ja auttaa muita, myös niitä, joilla on jokin vamma. ■

VIITTEET

1. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 21.1.26.
2. ”Disability Specialist”, www.lds.org/callings/disability-specialist.

**Presidentti
James E. Faust
(1920–2007)**

toinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Rakastaa myöskin Hän niitä, pois jotka pakenivat

*Teille murheen murtamille vanhemmille,
jotka olette olleet vanhurskaita, ahkeria ja rukoilevia
opettaessanne tottelemattomia lapsianne, me sanomme,
että Hyvä Paimen huolehtii heistä.*

Presidentti James E. Faust hyväksyttiin toiseksi neuvonantajaksi ensimmäiseen presidenttikuntaan 12. maaliskuuta 1995, ja hän palveli siinä tehtävässä kuolemaansa asti 10. elokuuta 2007. Tämä huhtikuun 2003 yleiskonferenssissa pidetty puhe on sisällytetty tähän numeroon yhtenä niistä useista artikkeleista, jotka käsittelevät perheen vahvistamista.

Rakkaat veljeni, sisareni ja ystäväni, sanomani tänä aamuna on toivon ja lohdun sanoma murheellisille vanhemmille, jotka ovat tehneet parhaansa kasvattaakseen lapsensa vanhurskaudessa rakastavasti ja tehtävälleen omistautuen mutta ovat tunteneet epätoivoa, koska heidän lapsensa on kapinoinut tai hänet on johdettu harhaan seuraamaan pahuuden ja turmion polkua. Mietiskellesäni syvää tuskaanne mieleeni muistuvat Jeremian sanat: ”Ramasta kuuluu huuto – –. Raakel itkee lapsiaan eikä lohdutuksesta huoli.” Tähän Herra antoi tämän tervetulleen vakuutuksen: ”Lakkaa itkemästä – –! Saat palkan vaivannäöstäsi: lapsesi palaavat kotiin vihollismaasta.”¹

Minun täytyy aloittaa todistamalla siitä, että Herran sana vanhemmille tässä kirjossa sisältyy tähän Opin ja liittojen luvun 68 merkittävään ohjeeseen: ”Ja vielä, sikäli kuin Siionissa tai missään sen järjestetyistä vaarnoista on lasten vanhempia, jotka eivät opeta heitä ymmärtämään oppia parannuksesta, uskosta Kristukseen,

Niiden, jotka kulkevat harhaan ”on kärsittävä syntiensä vuoksi, ja he saattavat joutua kulkemaan okaista polkua, mutta jos se lopulta johtaa heidät kuten katuweisen tuhlaajapojankin rakastavan ja anteeksiantavan isän sydämeen ja kotiin, tuskallinen kokemus ei ole ollut turha”.

elävän Jumalan Poikaan, ja kasteesta ja Pyhän Hengen lahjasta käten päällepanemisen kautta kahdeksan vuoden iässä, synti on vanhempien päällä.”² Vanhempia neuvotaan opettamaan ”lapsiaan rukoilemaan ja vaeltamaan oikeamielisesti Herran edessä”³. Isänä, isoisänä ja isoisoisänä hyväksyn tämän Herran sanaksi ja Jeesuksen Kristuksen palvelijana kehotan vanhempia noudattamaan näitä neuvoja niin tunnollisesti kuin he pystyvät.

Ketkä ovat hyviä vanhempia? He ovat niitä, jotka ovat rakastavasti, rukoillen ja vilpittömästi pyrkineet opettamaan lapsiaan esimerkin ja ohjauksen avulla ”rukoilemaan ja vaeltamaan oikeamielisesti Herran edessä”⁴. Tämä pitää paikkansa, vaikka jotkut heidän lapsistaan ovat tottelemattomia tai maailmallisia. Lapset tulevat tähän maailmaan omina, muista eroavina henkinään, joilla on yksilölliset persoonallisuudenpiirteet. Jotkut lapset ”olisivat keille tahansa vanhemmille haasteena missä tahansa olosuhteissa. On ehkä muita, jotka olisivat keiden tahansa isien ja äitien elämän siunauksena ja ilona.”⁵ Onnistuneita vanhempia ovat ne, jotka ovat tehneet uhrauksia ja yrittäneet todella tehdä parhaansa omassa perhetilanteessaan.

Vanhempien rakkauden syvyyttä lapsiaan kohtaan ei voi mitata. Se poikkeaa kaikista muista suhteista. Se ylittää itse elämästäkin huolehtimisen. Vanhemman rakkaus lastaan kohtaan on jatkuvaa ja voittaa surun ja pettymyksen. Kaikki vanhemmat toivovat ja rukoilevat lastensa tekevän viisaita päätöksiä. Lapset, jotka ovat kuuliaisimpia ja vastuuntuntoisia, tuottavat vanhemmilleen loputonta ylpeyttä ja tyydytystä.

Mutta entä jos lapset, joita uskolliset, rakastavat vanhemmat ovat opettaneet, ovat kapinoineet tai heidät on johdettu harhaan? Onko vielä toivoa? Vanhemman murhe kapinoivasta lapsestaan on miltei lohduton. Kuningas

Daavidin kolmas poika, Absalom, otti hengiltä yhden veljistään ja johti myös kapinaa isäänsä vastaan. Absalom in surmasi Joab. Kuultuaan Absalom in kuolemasta kuningas Daavid itki ja suri: ”Poikani Absalom, oma poikani Absalom! Kunpa olisin saanut kuolla sinun sijastasi, Absalom, poikani, poikani!”⁶

Tämä isällinen rakkaus ilmenee myös vertauksessa tuhlaajapojusta. Kun kapinallinen poika palasi kotiin tuhlattuaan perintönsä holtittomaan elämään, isä teurasti syöttövasikan ja juhli tuhlaajapojan paluuta sanoen kuuliaiselle vaikkakin närkästyneelle pojalleen: ”Mutta olihan nyt täysi syy iloita ja riemuita. Sinun veljesi oli kuollut mutta heräsi eloon, hän oli kadoksissa mutta on nyt löytynyt.”⁷

Uskon vanhin Orson F. Whitney n [1855–1931] lohdullisiin sanoihin ja hyväksyn ne: ”Profeetta Joseph Smith julisti – eikä hän

ole koskaan opettanut lohdullisempaa oppia – että uskollisten vanhempien iankaikkiset sinetöinnit ja ne jumalalliset lupaukset, jotka heille on annettu heidän uskollisesta palvelustaan totuuden asialle, eivät pelasta vain heitä vaan myös heidän jälkeläisensä. Vaikka jotkut lampaista harhailevat, Paimenen silmä näkee heidät, ja ennemmin tai myöhemmin he tuntevat jumalallisen Sallimuksen käsivarren ohjaavan heitä ja vetävän heidät takaisin laumaan. Joko tässä elämässä tai seuraavassa he palaavat kyllä takaisin. Heidän on maksettava oikeudenmukaisuudelle velka, heidän on kärsittävä syntiensä vuoksi, ja he saattavat joutua kulkemaan okaista polkua, mutta jos se lopulta johtaa heidät kuten katuva isen tuhlaajapojankin rakastavan ja anteeksiantavan isän sydämeen ja kotiin, tuskallinen kokemus ei ole ollut turha. Rukoilkaa huolettomien ja tottelemattomien lastenne puolesta. Pitäkää

Vanhemman rakkaus lastaan kohtaan on jatkuvaa ja voittaa surun ja pettymyksen. Kaikki vanhemmat toivovat ja rukoilevat lastensa tekevän viisaita päätöksiä.

Tuhlaajapoika toivotettiin tervetulleeksi takaisin perheeseen, mutta hänen perintönsä oli huvennut tyhjiin. Armo ei ryöstä oikeudenmukaisuudelta, ja uskollisten vanhempien sinetöinnin voima vaatii takaisin harhateille joutuneet lapset ainoastaan heidän parannuksensa ja Kristuksen sovituksen ehdoilla.

heistä kiinni uskollanne. Toivokaa ja luottakaa, kunnes näette Jumalan pelastuksen.”⁸

Tässä lausunnossa oleva periaate, joka jää usein huomaamatta, on se, että heidän on tehtävä täydellinen parannus ja ”kärsittävä syntiensä vuoksi” ja ”maksettava oikeudenmukaisuudelle velka”. Käsitän, että nyt on aika valmistautua kohtaamaan Jumala.⁹ Jos tottelemattomien lasten parannusenteko ei tapahdu tässä elämässä, onko vielä mahdollista, että sinetöinnin siteet ovat kyllin vahvat, jotta he voivat yhä tehdä parannuksen? Opissa ja liitoissa meille kerrotaan:

”Kuolleet, jotka tekevät parannuksen, lunastetaan kuuliaisuuden kautta Jumalan huoneen toimituksille,

ja sen jälkeen kun he ovat kärsineet rangaistuksen rikkomuksistaan ja heidät on pesty puhtaksi, he saavat palkan tekojensa mukaan, sillä he ovat pelastuksen perillisiä.”¹⁰

Me muistamme, että tuhlaajapoika haaskasi perintönsä, ja kun kaikki oli mennyt, hän palasi takaisin isänsä kotiin. Siellä hänet toivotettiin tervetulleeksi takaisin perheeseen, mutta hänen perintönsä oli huvennut tyhjiin.¹¹ Armo ei ryöstä oikeudenmukaisuudelta, ja uskollisten vanhempien sinetöinnin voima vaatii takaisin harhateille joutuneet lapset ainoastaan heidän parannuksensa ja Kristuksen sovituksen ehdoilla. Parannuksen tehneet hairahtuneet lapset tulevat saamaan osakseen pelastuksen ja kaikki siihen liittyvät siunaukset, mutta korotus on paljon enemmän. Se täytyy ansaita täysin. Kysymys siitä, ketkä saavat korotuksen, täytyy jättää Herralle Hänen armostaan.

On hyvin harvoja, joiden kapinointi ja pahat teot ovat niin suuret, että he ovat tehneet ”sellaista syntiä, että [ovat menettäneet] voiman tehdä parannusta”¹². Tämäkin tuomio on jätettävä Herralle. Hän sanoo meille: ”Minä, Herra, annan anteeksi kenelle tahdon,

mutta teiltä vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille.”¹³

Tämän elämän aikana me emme pysty kenties täysin ymmärtämään, kuinka kestävät vanhurskaiden vanhempien sinetöintisiteet heidän lapsiinsa ovat. Saattaa hyvinkin olla, että on enemmänkin hyödyllisiä avunlähteitä kuin mitä me tiedostamme.¹⁴ Uskon vahvaan perheen ja suvun voimaan, kun rakkaiden esivanhempien vaikutus verhon toiselta puolelta on edelleen kanssamme.

Presidentti Howard W. Hunter [1907–1995] on sanonut, että ”parannuksenteko on vain sielun koti-ikävä, ja vanhemman jatkuva ja tunnollinen huolenpito on Jumalan loputtoman anteeksiannon selvin maallinen ilmentymä”. Eikö perhe olekin paras esimerkki siitä, mitä Vapahtaja halusi saada aikaan työllään?¹⁵

Opimme paljon vanhemmuudesta omilta vanhemmiltamme. Rakkauteni isääni kohtaan vahvistui syvästi, kun hän oli hyväntahtoinen, kärsivällinen ja ymmärtäväinen. Kun vaurioitin perheen autoa, hän oli lempeä ja anteeksiantava. Mutta hänen poikansa tiesivät odottaa kovaa kuria, jos totuutta piiloteltiin tai sääntöjä rikottiin toistuvasti, varsinkin, jos äidillemme ei osoitettu kunnioitusta. Isäni on ollut poissa miltei puoli vuosisataa, mutta kaipaan yhä kovasti sitä, että voisin mennä hänen luokseen saamaan viisaita ja rakastavia neuvoja. Myönnän, että toisinaan asetin hänen neuvonsa kyseenalaisiksi, mutta en voinut koskaan kyseenalaistaa hänen rakkauttaan minua kohtaan. En halunnut koskaan tuottaa hänelle pettymystä.

Tärkeä osa parhaamme tekemistä vanhemmina on pitää yllä rakastavaa mutta tiukkaa kuria. Jos me emme pidä lapsiamme kurissa, yhteiskunta saattaa tehdä sen tavalla, joka ei ole mieleen meille tai lapsillemme. Yksi osa lasten kurinpitoa on opettaa heidät tekemään työtä. Presidentti Gordon B. Hinckley

[1910–2008] on sanonut: ”Yksi suurimmista arvoistamme – on rehellisen työn hyve. Tietämys ilman työntekoa on hyödytöntä. Tietämys ja työ yhdessä on etevyyttä.”¹⁶

Saatanan kaikkialle leviävät ansat lisääntyvät, ja tämän vuoksi lasten kasvattaminen käy vaikeammaksi. Sen vuoksi vanhempien on tarpeen tehdä parhaansa ja tukeutua apuun, jonka palvelu ja aktiivisuus kirkossa voivat antaa. Jos vanhemmat käyttäytyvät huonosti ja harhautuvat edes tilapäisesti, jotkut heidän lapsistaan saattavat olla alttiita ottamaan itselleen vapauden seurata heidän esimerkkiään.

Kolikolla on toinenkin puoli, joka täytyy mainita. Esitän vetoomuksen lapsille, jotka ovat vieraantuneet vanhemmistaan, että lähestytte heitä, vaikka he eivät olisi yltäneet siihen, mitä heidän olisi pitänyt olla. Lasten, jotka ovat kriittisiä vanhempiaan kohtaan, olisi hyvä muistaa Moronin viisas neuvo, kun hän sanoi: ”Älkää tuomitko minua minun vajavaisuuteni tähden älkääkä minun isääni hänen vajavaisuutensa tähden, älkääkä niitä, jotka ovat kirjoittaneet ennen häntä, vaan antakaa sen sijaan kiitos Jumalalle siitä, että hän on ilmaissut teille meidän vajavaisuutemme, jotta te oppisitte olemaan viisaampia kuin me olemme olleet.”¹⁷

Hyvät vanhemmat ovat niitä, jotka ovat rakastavasti, rukoillen ja vilpittömästi pyrkineet opettamaan lapsiaan esimerkin ja ohjauksen avulla ”rukoilemaan ja vaeltamaan oikeamielisesti Herran edessä”. Tämä pitää paikkansa, vaikka jotkut heidän lapsistaan ovat tottelemattomia tai maailmallisia.

I Esitän vetoamuksen lapsille, jotka ovat vieraantuneet vanhemmistaan, että lähestytte heitä –. Toivon, että lopulta kaikki lapset kääntävät sydämensä isiensä ja myös äitiensä puoleen.

Kun Moroni kävi nuoren profeetta Joseph Smithin luona vuonna 1823, hän lainasi seuraavaa jaetta, joka käsittelee Elian tehtävää: ”Ja hän istuttaa lasten sydämiin isille annettut lupaukset, ja lasten sydämet kääntyvät heidän isiensä puoleen.”¹⁸ Toivon, että lopulta kaikki lapset kääntävät sydämensä isiensä ja myös äitiensä puoleen.

Eräällä suurenmoisella avioparilla, jonka tunsin nuoruudessani, oli poika, joka oli kapinallinen ja vieraantui heidän perheestään. Mutta myöhemmin vuosina hän teki sovinnon heidän kanssaan ja oli huolehtivaisin ja avuliain kaikista heidän lapsistaan. Kun me vanhenemme, verhon toisella puolella olevien vanhempiemme ja isovanhempiemme vaikutus vahvistuu. On suloinen kokemus, kun he käyvät luonamme unissamme.

On kovin epäoikeudenmukaista ja epäystävällistä tuomita tunnollisia ja uskollisia vanhempia siksi, että jotkut heidän lapsistaan kapinoivat tai eksyvät vanhempiensa opetuksista ja rakkaudesta. Onnekkaita ovat ne avioparit, joilla on lapsia ja lastenlapsia, jotka tuovat heille iloa ja tyydytystä. Meidän pitäisi olla hienotunteisia niitä kelvollisia, vanhurskaita vanhempia kohtaan, jotka näkevät vaivaa ja kärsivät tottelemattomien lasten vuoksi. Eräällä ystävälläni oli tapana sanoa: ”Jos sinulla ei ole koskaan ollut hankaluuksia lastesi kanssa, niin odotahan vain.” Kukaan ei pysty sanomaan varmasti, mitä heidän lapsensa tekevät tietyissä olosuhteissa. Kun viisas anoppini näki muiden lasten käyttäytyvän huonosti, hän sanoi tavallisesti: ”En koskaan sano, etteivät omat lapseni tekisi niin, sillä he saattavat olla jossakin tekemässä sitä samaan aikaan kun minä tässä puhun!” Kun vanhemmat surevat tottelemattomien ja harhaan kulkeneiden lastensa tähden, meidän täytyy myötätuntoa

osoittaen kieltäytyä ”heittävästä ensimmäistä kiveä”¹⁹.

Nimeään ilmaisematon kirkon jäsen kirjoitti alituisesta surusta, jota hänen veljensä aiheutti vanhemmilleen. Veli ajautui huumeiden käyttäjäksi. Hän vastusti kaikkia kontrollin ja kurinpidon yrityksiä. Hän oli vilpillinen ja uhmakas. Toisin kuin tuhlaajapoika tämä harhaan joutunut poika ei palannut kotiin omasta tahdostaan. Sen sijaan poliisi pidatti hänet, ja hänet pakotettiin kohtaamaan tekojensa seuraukset. Kahden vuoden ajan Billin vanhemmat kustansivat hänen kuntoutusohjelmansa, jonka aikana hän lopulta pääsi irti huumeista. Yhteenvetona Billin sisar pani merkille: ”Minun mielestäni vanhempani ovat suurenmoisia. Heidän rakautensa Billiä kohtaan ei horjunut koskaan, vaikka he olivat eri mieltä hänen kanssaan ja jopa inhosivat sitä, mitä hän teki itselleen ja heidän koko perhe-elämälleen. Mutta he olivat kyllin sitoutuneita perheeseensä tukeakseen Billiä kaikin tarpeellisin tavoin hänen saamisekseen vaikeiden aikojen yli ja tukevammalle maaperälle. He harjoittivat syvällisempää, ymmärtäväisempää ja avarampaa Kristuksen evankeliumia rakastamalla yhtä, joka oli kulkenut harhaan.”²⁰

Älkäämme olko ylimielisiä vaan pikemminkin nöyrän kiittollisia, jos lapsemme noudattavat ja kunnioittavat opetuksiamme Herran teistä. Teille murheen murtamille vanhemmille, jotka olette olleet vanhurskaita, ahkeria ja rukoilevia opettaessanne tottelemattomia lapsianne, me sanomme, että Hyvä Paimen huolehtii heistä. Jumala tuntee ja ymmärtää syvän surunne. Teillä on toivoa. Lohduttakoot teitä Jeremian sanat: ”Saat palkan vaivannäöstäsi” ja ”lapsesi [voivat palata] kotiin vihollismaasta”.²¹ Todistan tästä ja rukoilen sitä Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Jer. 31:15–16.
2. OL 68:25.
3. OL 68:28.
4. OL 68:28.
5. Ks. Howard W. Hunter, ”Vanhempien huoli lapsista”, *Valkeus*, huhtikuu 1984, s. 119.
6. 2. Sam. 19:1.
7. Luuk. 15:32.
8. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1929, s. 110; ks. myös *Iankaikkinen avioliitto, oppilaan kirja*, 2005, s. 354.
9. Ks. Alma 34:32.
10. OL 138:58–59.
11. Ks. Luuk. 15:11–32.
12. Alonzo A. Hinckley, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1919, s. 161.
13. OL 64:10.
14. Ks. John K. Carmack, ”Kun lapsemme kulkevat harhaan”, *Liahona*, maaliskuu 1999, s. 28–37.
15. *The Teachings of Howard W. Hunter*, toim. Clyde J. Williams, 1997, s. 32.
16. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 704.
17. Morm. 9:31.
18. JS–H 39.
19. Harold B. Lee, *Decisions for Successful Living*, 1973, s. 58.
20. ”With Love – from the Prodigal’s Sister”, *Ensign*, kesäkuu 1991, s. 19.
21. Jer. 31:16.

Onnekkaita ovat ne avioparit, joilla on lapsia ja lastenlapsia, jotka tuovat heille iloa ja tyydytystä. Meidän pitäisi olla hienotunteisia niitä kelvollisia, vanhurskaita vanhempia kohtaan, jotka näkevät vaivaa ja kärsivät tottelemattomien lasten vuoksi.

Perheen ja kirkon

VAHVISTAMINEN PAPPEUDEN AVULLA

*Vanhempia, perheitä ja yksilöitä siunataan, kun he tutkivat
näitä innoitettuja sanomia ja keskustelevat niistä.*

Richard M. Romney

kirkon lehdet

Muistatko nämä lupaukset? Olet kenties kuullut ne videokatkelmissa, joita on näytetty jossakin neuvoston kokouksessa, viidennen sunnuntain kokouksessa tai Apuyhdistyksen tai pappeuskoorumin oppiaiheessa. Tai kenties olette keskustelleet niistä perheillassa. Lupaukset ovat seuraavat:

- Aviomies ja vaimo tuntevat entistä suurempaa yhteenkuuluvuutta.
- Isät ja äidit johtavat perhettään hengellisemmin.
- Nuoret valmistautuvat tekemään pyhiä liittoja ja pitämään ne sekä palvelemaan Herraa kokoaikaisina lähetyssaarnaajina ja koko elämänsä ajan.
- Naimattomat jäsenet saavat tukea, he saavat pappeuden siunauksia kotiinsa ja he osallistuvat täysin Jumalan valtakunnan rakentamiseen.
- Koorumit ja neuvostot työskentelevät yhdessä siunataksaan taivaallisen Isän lapsia.
- Kirkko vahvistuu.

Nämä lupaukset annettiin maaliskuussa, kun ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi julkaisivat sanomia DVD-levyllä *Perheen ja kirkon vahvistaminen pappeuden avulla*. Tuolloin seurakunta- ja vaarnaneuvostoja kehoitettiin käymään läpi sanomat ja neuvottelemaan sen jälkeen yhdessä siitä, kuinka niitä käytetään. Samaan aikaan perheitä kehoitettiin katsomaan video-osiot verkossa osoitteessa <http://wwlt.lds.org> sekä lyhyempiä otteita, kun ne tulevat saataville. Johtohenkilöitä ja opettajia kannustettiin tarjoamaan jäsenille kokouksissa ja luokissa tilaisuuksia katsella video-osioita sekä kertoa omista vaikutelmistaan ja kokemuksistaan ja todistaa Hengen kehotusten mukaan. Vanhempia kehoitettiin tekemään samoin kotona perheensä kanssa.

”Pyhä Henki opettaa jäsenille, kuinka he voivat vahvistua pappeuden voiman avulla omissa tehtävissään ja velvollisuuksissaan”, sanotaan osiossa ”Tämän koulutusaineiston käyttö”.

Dynaamisia keskusteluja

Vaikka sanomat julkaistiin kolme kuukautta sitten, niiden tutkiminen ja keskustelut niiden pohjalta – sekä niistä koituvat siunaukset – jatkuvat edelleen, ja tämä lähestymistapa tuo uuden ulottuvuuden kirkossa annettavaan koulutukseen. Toisin kuin aiempi koulutus, joka oli ensisijaisesti kerran esitettävä lähetys seurakuntien ja vaarujen johtohenkilöille, tämän koulutuksen on tarkoitus olla jatkuvaa. Siitä syystä video-osiot on julkaistu verkossa osoitteessa wwlt.lds.org. Tähän liittyvällä sivustolla leadershiplibrary.lds.org on linkki

videoihin sekä lisäaineistoa, joka auttaa perheitä, yksilöitä, koorumeja, luokkia ja neuvostoja syventämään ymmärrystään oppimastaan ja toteuttamaan sitä käytännössä.

Jokainen video-osio keskittyy pappeuden eri osa-alueeseen. Muutamat ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenistä sekä muista johtavista auktoriteeteista ja ylimmistä virkailijoista antavat innoitettuja ohjeita seuraavista aiheista:

- kuinka perheet voivat saada voimaa ja rauhaa pappeuden voiman avulla

MISTÄ VIDEOT JA LÄHDEAINEISTO LÖYTYVÄT

Video-osiot ja niitä tukeva aineisto ovat saatavilla osoitteessa <http://wwlt.lds.org>. Kun internetissä olevia osioita näytetään kirkon seurakuntakeskuksessa, johtohenkilöitä kehoitetaan lataamaan ne etukäteen ja näyttämään ne tietokoneelta eikä luottamaan seurakuntakeskuksen internetyhteyteen.

- kuinka jokaista perhettä voidaan auttaa pääsemään osalliseksi pappeuden siunauksista
- kuinka ne, joilla on pappeuden avaimet, vahvistavat koteja ja perheitä
- kuinka ihmisiä palvellaan Kristuksen kaltaisilla tavoilla
- kuinka lapsia kasvatetaan valossa ja totuudessa.

Monia niistä evankeliumin periaatteista, joita käsitellään koulutusaineistossa *Perheen ja kirkon vahvistaminen pappeuden avulla*, opetetaan myös julkaisussa *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, joten koulutusaineiston tutkimisen ja siihen liittyvien keskustelujen aikana saattaa olla hyödyllistä käydä läpi käsikirjan tietoja. Myös asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle” tarkasteleminen voi osoittautua hyödylliseksi.

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, selittää, että koulutusaineiston *Perheen ja kirkon vahvistaminen pappeuden avulla* sanomien tarkoituksena on ”auttaa meitä oppimaan Pyhän Hengen voiman avulla, kuinka taivaallinen Isä haluaisi meidän siunaavan ihmisiä, etenkin perheissä”. Tämä

on vaikuttavin osa koulutusta – ei niinkään se, mitä video-osioissa sanotaan, vaan mitä Pyhä Henki opettaa meille, kun pohdimme opetettuja periaatteita ja keskustelemme niistä.

Missä voi käyttää

Kaikille johtohenkilöille, jäsenille ja perheille tulee antaa tilaisuus kuunnella koulutusaineiston *Perheen ja kirkon vahvistaminen pappeuden avulla* sanomat joko DVD-levyltä tai verkosta ja keskustella niistä.

Sanomat ovat siunaukseksi perheille, kun niitä käytetään perheilloissa ja muissa tilanteissa perheen kesken. Aviomiehet ja vaimot ovat tietenkin tasavertaisia kumppaneita lastensa johtamisessa. ”Saattaa tulla tilaisuuksia, joissa isän tai äidin täytyy opettaa jotakin periaatetta ja he voivat käyttää tätä aineistoa yrittäessään auttaa poikaansa tai tyttärtään matkan varrella”, selittää vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista osiossa nimeltä ”Tämä on Hänen työtään”. Ja vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista huomauttaa, että ”vaikka neuvojana toimivan pappeudenhaltijan tai Nuorten Nais-ten neuvojan opetus kirkossa olisi kuinka merkittävää – ja

KOULUTUSAINIESTON PROFEETALLISIA PERIAATTEITA

Koulutusaineistoon *Perheen ja kirkon vahvistaminen pappeuden avulla* sisältyvät video-osiot ovat täynnä mieleenpainuvia opetuksia. Tässä on niistä muutamia kahdentoista apostolin koorumin jäsenten lausumina:

Vanhin L. Tom Perry johtaa keskustelua pappeuden avaimista ja todistaa, että ”me kuulumme Vapahtajan kirkkoon. Hän on se, joka johtaa ja opastaa ja ohjaa profettaansa täällä maan päällä. Mielessäni ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Hän olisi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon pää.”

Vanhin Russell M. Nelson opettaa, että ”mikään ei ole niin tärkeää tuleville lähetyssaarnaajille kuin tuntee pappeuden vanhurskas vaikutus kodissaan ja kokea sen siunauksia elämässään”.

Vanhin Dallin H. Oaks neuvoo, että ”pappeuden voima riippuu henkilökohtaisesta vanhurskaudesta” ja että pappeuden voiman siunaukset ”ovat yhtä lailla miesten ja naisten saatavissa”. Hän sanoo, että perheet ”kuvastavat ja ennakoivat korotusta selestisessä valtakunnassa”.

Ja **vanhin M. Russell Ballard** todistaa, että ”pappeuden valtuus voi sitoa perheet yhteen sinetöimistöimituksin Herran huoneessa”. Hän antaa myös neuvon, että ”veljien, jotka johtavat seurakunnissa ja vaarinoissa, täytyy päästä lähemmäksi sitä voimaa, jota kirkon naiset voivat tuoda Jumalan valtakunnan rakentamiseen”.

Koulutusaineistossa Perheen ja kirkon vahvistaminen pappeuden avulla opettuja sanomia voidaan käyttää monissa eri tilanteissa, kuten vaarna- ja seurakuntaneuvostoissa.

toivomme sen olevan hyvin tehokasta – se ei millään voi olla niin tehokasta kuin äidin tai isän esimerkki”.

Kirkossa sanomia voidaan käyttää vaarnan johtokunnan ja piisapakunnan kokouksissa, vaarna- ja seurakuntaneuvostojen kokouksissa, pappeuden johtajistokomitean kokouksissa, vaarnan apujärjestöjen ohjekokouksissa, johtokuntien kokouksissa mukaan lukien Aaronin pappeuden koorumien johtokunnat ja Nuorten Naisten luokkien johtokunnat, viidennen sunnuntain yhdistetyissä pappeuden ja Apuyhdistyksen kokouksissa, koorumien kokouksissa ja apujärjestöjen luokissa sunnuntaisin, vaarna- tai piirikonferenssin kokouksissa (ei sunnuntain yleisessä kokouksessa) sekä seurakuntakonferenssin kokouksissa (ei sakramenttikokouksessa).

Keskusteluissa voidaan käsitellä myös sitä, kuinka vahvistetaan nuoria ja nuoria naimattomia aikuisia. Johtohenkilöt voisivat antaa näiden keskustelujen pohjalta tehtäviä sekä seurata säännöllisesti neuvostojen kokouksissa niissä edistymistä.

Näiden sanomien tutkimisen ja niistä keskustelemisen tarkoituksena on auttaa yksilöitä ja perheitä vahvistamaan uskoaan, rakentamaan todistustaan ja syventämään kääntymystään Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin.

”Meidän turvallisuutemme ja menestymisemme vaatii vain sen, että me suuntaamme aikeemme ja sydämemme Jumalan tahdon mukaisiksi ja siten Hänen voimansa mukaisiksi”, sanoo presidentti Eyring. Nämä sanomat opastavat ja kannustavat ”meitä kulkemaan siihen suuntaan ja viemään muita mukanaamme”.

Osiossa ”Palveleminen” on voimallisia esimerkkejä pappeusjohtajista, jotka käyvät yksilöiden ja perheiden luona, ja siinä osoitetaan, kuinka sellaiset käynnit voivat auttaa vähemmän aktiivisten jäsenten pelastamisessa.

”Kun ajattelemme saamaamme tehtävää auttaa heikkoja, nostaa hervonneita käsiä ja vahvistaa voimattomia polvia, emme oikeastaan voi tehdä sitä paremmalla tavalla kuin silloin, kun olemme kasvokkain jonkun kodissa, palvelemalla tällä tavalla ja sen mallin mukaisesti, jota Jeesus Kristus käytti”, sanoo johtava piispa Gary E. Stevenson osiossa ”Tämä on Hänen työtään”. ”Luulen, että todellista hyötyä saadaan, kun keskustellaan ja opitaan ja sitten toimitaan sen mukaan”, hän sanoo.

Voimaa ja rauhaa

Kun tämä koulutus jatkuu kautta kirkon, jäsenet saavat siunauksia toteuttaessaan opettuja evankeliumin periaatteita käytännössä. ”Kaikkia Jumalan poikia ja tyttäriä siunataan, jos he noudattavat näissä esityksissä olevia opetuksia ja esimerkkejä”, sanoo vanhin Ballard.

Pappeuden kautta aviomiehet ja vaimot, isät ja äidit, nuoret, naimattomat jäsenet, koorumit ja neuvostot palvelevat muita ja saavat innoitusta noudattaessaan Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä. Kun näin tehdään jatkuvasti, koulutusaineistossa *Perheen ja kirkon vahvistaminen pappeuden avulla* annetut lupaukset toteutuvat. Jäsenet näkevät presidentti Eyringin viimeisessä video-osiossa antaman lupauksen täyttyvän: jopa synkkinä hetkinä ”meidän perheemme voivat olla vahvoja ja tyyniä”. ■

Yhdeksän

VALOKUVAKUVITUS CRAIG DIMOND JA CODY BELL © IRI

periaatetta

ONNISTUMISEEN AVIOLIITOSSA
JA PERHEESSÄ

Jennifer Grace Jones

kirkon lehdet

Washingtonin osavaltiossa Yhdysvalloissa asuva Amy Adams yritti juuri päättää, mitkä toiminnot olisivat parhaita hänen kolmelle pienelle lapselleen, kun eräs keskustelu hänen äitinsä kanssa muutti hänen mielensä. ”Mitä jos antaisit lapsillesi jotakin parempaa kuin urheilu- tai tanssitunnit?” Amyn äiti kysyi. ”Mitä jos he kotona pysymällä voisivat oppia tuntemaan enemmän Henkeä?” Sitten hänen äitinsä muistutti häntä siitä, mitä presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on opettanut voimasta, joka tulee keskittymisestä elämän perussuhteisiin (ks. esim. ”Asioista, joilla on eniten merkitystä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 19–22).

Amy ja hänen miehensä Brett rukoilivat tämän neuvon johdosta ja pohtivat sitä. Heidstä tuntui, että olisi hyvä ajatus, jos heidän perheensä viettäisi enemmän aikaa yhdessä kotona. He päättivät jättää tanssi- ja urheilutunnit vuoden ajaksi. Sen sijaan he valmistivat aterioita, opettelivat Alkeisyhdistyksen lauluja, kävivät museoissa ja leikkivät ulkona. ”Lapsemme pystyivät tuntemaan Hengen, – – koska me otimme aikaa pysähtymiseen ja kuuntelemiseen”, Amy sanoo. Hän sanoo, etteivät heidän lapsensa kenties ole huipulla urheilussa eivätkä tanssitähtiä, ”mutta heillä on todistus Vapahtajasta”.

Amy ja Brett rukoilivat tietääkseen, kuinka heidän tulee henkilökohtaisesti noudattaa nykyajan profettojen neuvoja, ja tehdessään niin he saivat innoitusta perhettään varten. Amy sanoo, että tuo innoitus johti hänen ”ylpeimpiin hetkiinsä äitinä”.

Julkaisussa ”Perhe – julistus maailmalle” nykyajan profeatat ovat esittäneet yhdeksän perusperiaatetta lujia, evankeliumikeskeisiä perheitä varten: ”Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehenkisen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla” (*Liahona*, lokakuu 2004, s. 49). Seuraavat kirkon johtajien opetukset, esimerkit Jeesuksen Kristuksen elämästä ja kuvat antavat meille tarkemman käsityksen näistä yhdeksästä periaatteesta ja tavoista, joilla voimme toteuttaa niitä.

USKO

”Usko on – – sellaista luottamista Jeesukseen Kristukseen, että se saa ihmisen olemaan hänelle kuuliainen.”

Pyhien kirjoitusten opas,
”Usko”, scriptures.lds.org/fi.

Kirkon johtajilta poimittua

Meitä vanhempia on käsketty opettamaan lapsiamme ’ymmärtämään oppia – – uskosta Kristukseen, elävän Jumalan Poikaan’ (OL 68:25). – –

Ei ole mitään muuta, mihin voimme luottaa täydellisesti. Elämässä ei ole mitään muuta perustaa, joka voi antaa samanlaisen rauhan, ilon ja toivon. Epävarmoina ja vaikeina aikoina usko on todellakin Hengen lahja, joka ansaitsee äärimmäiset ponnistelumme. Voimme kouluttaa lapsiamme, opettaa heille taitoja, antaa heidän harrastaa urheilua ja taiteita sekä lahjoittaa heille aineellista hyvää, mutta jos emme anna heille uskoa Kristukseen, olemme antaneet varsin vähän.”

Kevin W. Pearson, ks. ”Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 38–39.

PARANNUS

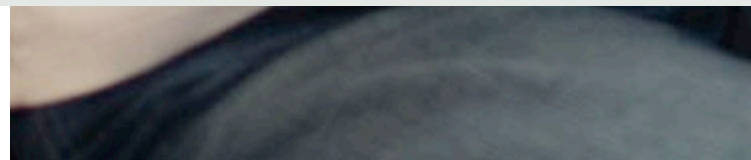
”Parannus merkitsee, että ihminen kääntyy pois pahuudesta ja kääntää sydämensä ja tahtonsa Jumalaan.”

Pyhien kirjoitusten opas,
”Parannus”, scriptures.
lds.org/fi.

Kirkon johtajilta poimittua

Tämä päivä on aina parempi päivä parannuksen tekemiseen kuin mikään huomispäivä. – – Vaikka saisimmekin anteeksi jonakin myöhempänä ajankohtana, Herra ei voi palauttaa niitä hyviä vaikutuksia, joita tänään tehdyllä parannuksella olisi voinut olla niihin, joita rakastamme ja joita meidän pitäisi palvella. Se on erityisen riipaisevaa pienten lasten vanhemmille. Noina herkkinä vuosina on sellaisia mahdollisuuksia muovata ja ylentää henkeä, joita ei ehkä tule milloinkaan myöhemmin. Mutta jopa isoisä, joka on saattanut menettää mahdollisuuksia omien lastensa kanssa, voi – päättämällä tehdä parannuksen tänään – tehdä lastenlastensa hyväksi sen, mitä hän olisi kerran voinut tehdä heidän vanhempiensa hyväksi.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ks. ”Älä viivyttelö”, *Liahona*, tammikuu 2000, s. 40.

VASEMMALTA: VALOKUVAUKUVITUS CRAIG DIMOND, CODY BELL JA CHRISTINA SMITH © IRI; DEL PARSONIN TEOS HERRA JEEJUS KRISTUS © IRI

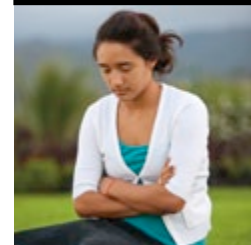
Jeesuksen Kristuksen elämästä poimittua

Päättäessään ensimmäistä päivää palvelutyössään nefiläisten keskuudessa Vapahtaja katsoi ihmisten kasvoja ja näki heidän ”olevan kyynelissä ja katsovan herkeämättä häneen, ikään kuin pyytääkseen häntä viipymään vähän kauemmin heidän luonaan”. Hän oli täynnä sääliä ja sanoi: ”Onko teidän keskuudessanne sairaita? – – Tuokaa heidät tänne, niin minä parannan heidät.”

Silloin väkijoukko tuli Jeesuksen luokse sairaineen, ja Hän paransi heidät yksi kerrallaan. Ja he kaikki – 2 500 miestä, naista ja lasta – polvistuivat Jeesuksen jalkojen juureen ja palvelivat Häntä.

Sitten Vapahtaja antoi käskyn, että pienet lapset tuodaan Hänen luokseen, ja käski väkijoukkoa polvistumaan. Hän polvistui lasten keskelle ja alkoi rukoilla. Ihmiset olivat täynnä iloa kuultuaan Hänen rukoilevan, ja he todistivat näin: ”Milloinkaan ennen ei silmä ole nähnyt eikä korva kuullut niin suuria ja ihmeellisiä asioita kuin me näimme ja kuulimme Jeesuksen puhuvan Isälle.” (Ks. 3. Nefi 17:1–17.)

RUKOUS

”Rukous on teko, jonka avulla Isän tahto ja lapsen tahto sovitetaan toisiinsa. Rukouksen tavoitteena ei ole muuttaa Jumalan tahtoa vaan saada meille itsellemme ja muille siunauksia, jotka Jumala on jo halukas suoamaan, mutta joiden saamisen ehtona on, että me pyydämme niitä.”

Bible Dictionary, ”Prayer”.

ANTEEKSIANTO

”Anteeksiantamisella on pyhissä kirjoituksissa kaksi päämerkitystä: 1) Kun Jumala antaa ihmisille anteeksi, hän peruuttaa tai panee syrjään synnistä vaaditun rangaistuksen. -- 2) Kun ihmiset antavat anteeksi toisilleen, he kohtelevat toisiaan Kristuksen kaltaisella rakkaudella.”

Pyhien kirjoitusten opas,
”Anteeksianto”, scriptures.
.lds.org/fi.

Simon vastasi, että luultavasti se velallinen, jolle annettiin anteeksi suurempi velka. Sitten Jeesus kääntyi naisen puoleen ja sanoi Simonille: ”Katso tätä naista. -- Hän sai paljot syntinsä anteeksi, sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta joka saa anteeksi vähän, se myös rakastaa vähän.” Sitten Vapahtaja lupasi naiselle: ”Kaikki sinun syntisi on annettu anteeksi. -- Uskosi on pelastanut sinut. Mene rauhassa.” (Ks. Luuk. 7:36–50.)

Kirkon johtajilta poimittua

”Muistakaa, taivas on täynnä niitä, joita yhdistää tämä asia: He ovat saaneet anteeksi. Ja he antavat anteeksi.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Armeliaat saavat armon”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 77.

Jeesuksen Kristuksen elämästä poimittua

Eräs Simon-niminen fariseus pyysi Vapahtajaa tulemaan aterialle. Heidän syödessään eräs nainen, joka tunnettiin kaupungissa syntisenä, tuli Jeesuksen luo ja seisoit itkien lähellä. Hän polvistui Vapahtajan jalkojen juureen ja pesi ne kyynelillään, kuivasi ne hiuksillaan ja voiteli ne tuoksuöljyllä. Simon katseli naista ja ajatteli: ”Jos tämä mies olisi profeetta, hän kyllä tietäisi, millainen nainen häneen koskee.”

Vapahtaja kääntyi silloin Simonin puoleen ja opetti hänelle vertauksen:

”Oli kaksi miestä. -- He olivat velkaa rahanlainaajalle, toinen viisisataa, toinen viisikymmentä denaaria.

Kun heillä ei ollut millä maksaa, rahanlainaaja antoi molemmille velan anteeksi.”

Sitten Jeesus kysyi Simonilta: ”Miten on, kumpi [velallisista] rakastaa [velkojaa] enemmän?”

VASEMMALLA: VALOKUUVAKUUTUS STEVE BUNDERSON, DAVID WINTERS JA MATTHEW REIER, KOPIOINTIKIELLETTY; YKSITYSKOHTA DEL PARSONIN TEOKSESTA JEEBUS PEESEE APOSTOLIJEN JALAT © IRI

Jeesuksen Kristuksen elämästä poimittua

Ristiinnaulitsemistaan edeltävänä iltana ja vain tunteja ennen Getsemanen piinaa Jeesus Kristus vietti viimeisen pääsiäisen apostoliensa kanssa. Kun ateria oli päättynyt, Jeesus ”tiesi, että oli tullut se hetki, jolloin hänen oli määrä siirtyä tästä maailmasta Isän luo. Hän oli rakastanut omiaan – – loppuun asti.” Sitten Vapahtaja nousi aterialta ja kietoi vyötäisilleen liinan. Hän täytti pesuastian vedellä ja pesi opetuslastensa jalat. Kun Hän oli sen tehnyt, Hän antoi heille uuden käskyn.

”Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne.

Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisiaanne.” (Ks. Joh. 13:1–5, 34–35.)

RAKKAUS

”Syvällistä omistautumista ja kiintymystä. – – Suurin esimerkki Jumalan rakkaudesta lapsiaan kohtaan on Jeesuksen Kristuksen ääretön sovitus.”

Pyhien kirjoitusten opas, ”Rakkaus”, scriptures.lds.org/fi.

”Pitää hyvin suuressa arvossa.”

Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, 11. laitos, 2003, ”respect”.

Kirkon johtajilta poimittua

Kun olemme kokeneet paljon ja kulkeneet kauas ja kun olemme nähneet, kuinka katoavaa ja joskus pinnallista suuri osa maailmasta on, kiitollisuutemme kasvaa etuoikeudesta saada olla osana jotakin luotettavaa – kotia ja perhettä ja rakkaittemme uskollisuutta. Opimme tietämään, mitä tarkoittaa, että olemme sidoksissa toisiimme velvollisuuden, kunnioituksen ja yhteenkuulumisen ansiosta. Opimme, ettei mikään voi täysin korvata perhe-elämän siunattuja suhteita. – –

Veljet, kohdelkaamme vaimoamme arvokkaasti ja kunnioittaen. Hän on iankaikkinen kumppanimme. Sisaret, kunnioittakaa aviomiestänne. Hän tarvitsee hyvien sanojen kuulemista. Hän tarvitsee ystävällistä hymyä. Hän tarvitsee todellisen rakkauden lämmintä ilmaisemista.”

Presidentti Thomas S. Monson, ks. ”Rakkautta kotona – neuvoja profeetaltamme”, *Liahona*, elokuu 2011, s. 4.

KUNNIOITUS

MYÖTÄTUNTO

Kärsimistä jonkun kanssa sekä myös säälin ja armeliaisuuden osoittamista toisia kohtaan.

Ks. Pyhien kirjoitusten opas, "Sääli", scriptures.lds.org/fi.

nen oli naisen seurassa ja kuinka syvästi nainen murehti, Hänen kävi naista sääliksi. Hän kosketti paareja, joilla nuorukainen makasi, ja sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!" Nuorukainen nousi heti ja alkoi puhua, ja Vapahtaja antoi hänet takaisin hänen kärsivälle äidilleen. (Ks. Luuk. 7:11–15.)

Jeesuksen Kristuksen elämästä poimittua

Pyhissä kirjoituksissa on lukuisia kertomuksia siitä, kuinka Vapahtaja osoitti myötätuntoa muita kohtaan. Myötätunnon liikuttamana Hän antoi näön kahdelle sokealle (ks. Matt. 20:30–34), Hän paransi spitaalisen (ks. Mark. 1:40–41) ja kaikki sairaut nefiläisen väkijoukon keskuudessa (ks. 3. Nefi 17:6–9).

Eräässä erityisen koskettavassa kertomuksessa Jeesus lähestyi Nainin kaupunkia, missä Hän näki hautajaissaatossa kannettavan nuorta miestä – "leskiäidin ainoa poikaa". Kun Vapahtaja näki, kuinka moni kaupunkilainen

VIRKISTÄYTYMINEN

Terveellisiä, hyveellisiä toimintoja, jotka virkistävät kaikkien asianosaisten voimaa ja henkeä.

Kirkon johtajilta poimittua

Aivan kuten rehellinen uurastus tekee levosta suloista, tervehenkien virkistäytyminen on työn ystävä ja tasapainottava kumppani. Musiikki, kirjallisuus, kuvataide, tanssi, näytelmätaide, urheilu – ne kaikki voivat ajanvietteenä rikastaa ihmisen elämää ja edelleen pyhittää sitä. Samalla lienee tarpeetonta sanoakaan, että suuri osa siitä, mitä nykyään sanotaan viihteeksi, on karkeaa, halventavaa, väkivaltaista, mieltä turruttavaa ja ajanhukkaa. Niin yllättävää kuin se onkin, tervehenkien ajanvietteen löytäminen vaatii toisinaan kovaa työtä. Kun viihde muuttuu hyveellisestä paheelliseksi, siitä tulee pyhitetyn elämän tuhoaja."

Vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista, ks. "Mietteitä pyhitetystä elämästä", *Liahona*, marraskuu 2010, s. 17.

VASEMVALTA: VALOKUUVITUS CRAIG DIMOND, CODY BELL JA DAVID STOKER © IRI, LIZ LEMON SWINDLEN TEOS MINÄ USKON, KOPIOINTI KIELLETTY

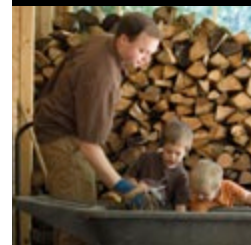
Kirkon johtajilta poimittua

Rehellisen työn ilon opettaminen lapsille on yksi suurimpia kaikista lahjoista, mitä heille voitte antaa. Olen vakuutunut siitä, että yksi syy, miksi niin monet avioliitot nykyaikana rikkoutuvat, on se, että vanhemmat eivät ole opettaneet ja kasvattaneet poikiaan kantamaan vastuuta perheen elatuksesta ja huolenpidosta ja iloitsemaan tämän vastuun tuomista haasteista. Monet eivät myöskään ole kylliksi juurruttaneet tyttäriinsä halua luoda kotiin kauneutta ja järjestystä kodinhoitotaitojen avulla. – –

[Isäni juurrutti] minuun ilon ja kiitollisuuden rehellisestä työstä ja valmisti minua sitä aikaa varten, jolloin minulla olisi vastuu perheen elättämisestä. Viisaan isäni opettamat rehellisen työn, säästäväisyyden, kurinalaisuuden ja tehtävän loppuun suorittamisen periaatteet loivat pohjan [menestymiselleni].” ■

Vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista, ks. ”Rehellisen työn ilo”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 52–54.

TYÖ

”Ponnistella fyysisesti tai henkisesti etenkin pitkällisessä pyrkimyksessä johonkin tarkoitukseen.”

Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 11. laitos, 2003, ”work”.

MEIDÄN PITÄÄ RUKOILLA – NYT!

Perheemme oli palaamassa viikonloppulomalta Kanadan Albertassa sijaitsevasta Peace Riverin kaupungista, joka on noin viiden tunnin ajomatkan päässä Edmontonissa sijaitsevasta kodistamme pohjoiseen. Pimeys oli laskeutunut pohjoisen maiseman ylle jo aikaa sitten, ja vaikka tuuli puhalsi lunta villisti tien yli edesämme, kaikki tuntui rauhalliselta ja levolliselta sisällä autossamme.

Äkkiä kوجلautaan ilmaantui pahaenteinen varoitusvalo. Olin nähnyt sen vain kerran aiemmin, vuosia sitten, ja nyt pelkäsin, mitä oli tulossa. Suljin nopeasti kaiken tarpeettoman virrankulutuksen, mutta pian moottori sammui. Tiesin, että olimme ajaneet useita kilometrejä sen jälkeen kun olimme ohittaneet edellisen kaupungin, ja matkaa oli vielä monta kilometriä, ennen kuin saapuisimme seuraavaan kaupunkiin. En edes muistanut, milloin olimme viimeksi kohdanneet jompaankumpaan suuntaan kulkevan ajoneuvon.

Kun epätoivoisesti harkitsimme vaihtoehtojamme, 11-vuotias poikamme Casson sanoi: ”Meidän pitää rukoilla – heti!” Casson oli ollut murheen murtama, kun hänen pikkuveljensä oli kuollut syöpään vain kolme kuukautta aiemmin. Kuinkahan monta rukousta Casson oli lähettänyt taivaaseen yrittäessään ymmärtää, miksi hän oli menettänyt ainoan veljensä?

Vaimoni ja minä emme olleet varmoja, oliko hän ymmärtänyt täysin selityksemme siitä, että rukoustemme pitää olla taivaallisen Isän tahdon eivätkä välttämättä omien halujemme mukaisia. Silti hän nyt näytti meille, että meidän piti kääntyä taivaallisen Isän puoleen ja osoittaa jatkuvasti uskoa Häneen.

Pian sen jälkeen kun olimme lopettaneet rukouksen, taustapeilissämme alkoivat loistaa lähestyvän ajoneuvon valot. Muutamassa sekunnissa Edmontoniin matkalla oleva pitkä avolavakuorma-auto pysähtyi eteemme.

Kun kuljettaja ja minä lähestyimme toisiamme, hän kysyi voimakkaalla kanadanranskan murteella: ”Onko teillä lapsia tuossa autossa?” Kun vastasin myöntävästi, hän sanoi ohittaneensa toisen pysähtyneen ajoneuvon muutamia kilometrejä aiemmin mutta ei ollut huonon sään vuoksi pysähtynyt. Mutta lähestyessään meitä hän oli saanut selkeän tunteen, että meillä oli lapsia, jotka tarvitsivat hänen apuaan. Siksi hän oli pysähtynyt.

Muutamassa minuutissa hän oli saanut nostettua automme kuorma-autonsa lavalle ja olimme matkalla Edmontoniin. Paluumatka oli kylmä, mutta meitä lämmitti suloinen varmuus siitä, että taivaallinen Isä todella kuulee rukoukset. Joskus vastaukset tulevat tavoilla, joita emme osaa aavistaa, ja joskus vastaukset ovat voimakkaampia ja suurempia kuin voimme ikinä kuvitella. Meillä pitää vain olla uskoa ja luottamusta Herraan. ■
Jeffery R. McMahon, Alberta, Kanada

Pian sen jälkeen kun olimme lopettaneet rukouksen, taustapeilissämme alkoivat loistaa lähestyvän ajoneuvon valot.

EN IKINÄ ENÄÄ LÄHDE TANSSIAISIIN

Lähiössämme Chicagossa Illinoisissa Yhdysvalloissa on vajaat 20 myöhempien aikojen pyhää lukiossa, jonka kahdella eri kampuksella opiskelee noin 4 400 oppilasta. Olemme olleet tyytyväisiä poikamme saamaan koulutukseen, ja alueellamme asu monia hyviä perheitä, joilla on korkeat tasovaatimukset.

Poikamme kolmannen lukiovuoden keväällä hänet kutsuttiin koulun tanssiaisiin. Hänen seuralaisellaan oli kaunis, säädyllinen asu, ja olimme innoissamme kuulemaan, kuinka heidän iltansa oli sujunut. Kotiin tullessaan poikamme sanoi: ”En ikinä enää lähde koulutanssiaisiin!” Hän sanoi, että oppilaat olivat tanssineet provosoivasti, eivätkä valvojat olleet tehneet mitään lopettaakseen sen. Olin kauhuissani.

Olen osa-aikainen työntekijä koulupiirissämme, ja muutama päivä tanssiaisten jälkeen etsin käsiini vararehtorin. Hän on nuhteeton mies, ja minusta tuntui, että hän kuuntelisi huoliani. Hän suositteli, että kirjoittaisin lukioiden rehtoreille.

Pohdin rukoillen, mitä sanoisin, ja päätin kertoa heille, että olin pettynyt sopimattomaan tanssimiseen ja siihen, ettei mitään ollut tehty sen lopettamiseksi. Opinnoissa taso oli asetettu korkeaksi, joten miksi ei kaikissa toiminnoissa?

Kului useita kuukausia, ja ajattelin, että kirjeeni oli kaikunut kuuroille korville. Mutta sitten päivänä, jolloin ilmoitauduttiin takaisin kouluun, vararehtori kysyi minulta: ”Oletko sinä se äiti, joka kirjoitti koulun tanssiaisia koskeneen kirjeen?”

”Kyllä minä olen”, vastasin.

”Haluan sinun tietävän, että kirjeesi on aiheuttanut melkoisen kohun!” hän sanoi.

Sain tietää, ettei yksi rehtoreista ollut vakuuttunut siitä, että muutoksia pitäisi tehdä, ennen kuin hän kysyi muutamilta oppilailta heidän mielipidettään. Jokainen oli vastannut samalla tavoin: ”Me ei mennä enää ikinä koulutanssiaisiin! Ne ovat niin vastenmielisiä!”

Johtoporras otti sen jälkeen käyttöön tanssietikettisäännöt, joita tähdennettäisiin tulevaisuudessa koulutanssiaisissa. Rehtori ilmoitti oppilaille, että heitä pyydetäisiin poistumaan tanssiaisista, jos he eivät noudattaisi sääntöjä.

Odotin innoissani poikani paluuta koulutanssiaisista. Kun hän tuli, hän sanoi, että oppilaat, jotka olivat yrittäneet tanssia aiemmalla tavalla, oli

poistettu. Hän sanoi, että ne olivat parhaat tanssiaiset, missä hän oli ikinä ollut.

Kirjoitin johtoportaalalle kiittäen heitä siitä, että he olivat tehneet näistä yhden parhaista koulutanssiaisista pitkään aikaan. Tuntemani vararehtori vastasi: ”Kiitos siitä, että aloitit sen keskustelun viime keväänä. Ilman panostasi emme ehkä olisi edenneet tässä asiassa.”

Olen sittemmin saanut tietää, että useimmat kouluista piirikunnassamme ovat omaksumassa nämä uudet tanssiaissäännöt, joten tuhannet oppilaat pystyvät nyt nauttimaan koulutanssiaisista.

Rukoilen, että Herra siunaa meitä kaikkia niin, että saamme rohkeutta puhua suoraan ja puolustaa sitä, mihin uskomme. Opin, että yksi ihminen voi vaikuttaa. ■

Wendy Van Noy, Illinois, Yhdysvallat

Kun johtoporras oli ottanut käyttöön tanssietikettisäännöt, odotin innokkaana poikamme paluuta koulutanssiaisista.

RUKOILIN PUOLESTASI

Olin hiljattain vähän myöhässä kirkosta ja kiiruhdin kirkkosaliin alkulaulun aikaan. Kun kävelin sisälle, näin, että siellä oli täydempää kuin tavallisesti. Kun katselin lukuisia vieraita, tajusin kaksi asiaa: kyseessä oli seurakuntamme Alkeisyhdistyksen ohjelma ja tavanomainen paikkani oli varattu.

Riensin istumaan ensimmäiselle tuoliriville täpötäydessä salissa juuri kun näin erään nuoren äidin saapuvan kaksivuotiasta poikaa taluttaen ja puolivuotiasta tyttärtään kantaen. Panin merkille, ettei hänen aviomiehensä tullut hänen perässään. Kun vilkaisin ympärilleni kirkkosalissa, näin, että mies oli korokkeella ja istui pianon ääressä – hän oli Alkeisyhdistyksen säestäjä.

Koko kokouksen ajan nautin siitä, että sain auttaa pientä poikaa ja kuunnella Alkeisyhdistyksen lapsia.

Koska olen naimaton, istun yleensä erään ystävän kanssa. Mutta sinä päivänä ystäväni oli poissa kaupungista. Ajattelin, että olisi vaihteeksi mukavaa istua nuoren äidin ja hänen lastensa kanssa, joten kysyin, voisinko liittyä heidän seuraansa. Äiti suostui siihen. Koko kokouksen ajan nautin siitä, että sain auttaa pientä poikaa ja kuunnella Alkeisyhdistyksen lapsia.

Sakramenttikokouksen lopussa äiti kumartui puoleeni ja sanoi, että hänen senaamuinen rukouksensa oli koskenut minua. Odotin, että hän kertoisi tarkemmin. Hän sanoi, että hän oli rukoillut, että olisin kirkossa ja että istuisin hänen kanssaan ja auttais häntä. Hän oli ajatellut, ettei hän kenties selviytyisi sakramenttikokouksesta

yksinään. Olin häkeltynyt siitä, että olin vastannut hänen juuri sinä aamuna pitämäänsä yksinkertaiseen rukoukseen.

Tiedän, että Herra rakastaa meitä syvemmin kuin voimme todella ymmärtää. Todistaessani vastausta yksinkertaiseen pyyntöön sain voimallisen opetuksen, ja olen varma, että tuo kokemus oli opetus myös tälle äidille. Kun kysyin, voisinko istua tämän sisaren kanssa, en ajatellut olevani vastaus rukoukseen – tein vain samoin kuin haluaisin jonkun tekevän minulle, jos olisin hänen tilanteessaan.

Taivaallinen Isä todella kuulee rukouksemme, jopa näennäisen pienetkin, ja vastaa niihin. ■

Ami Hranac Johnson, Idaho,
Yhdysvallat

SINÄ VEIT POIS SURUNI

Tein jonkin aikaa aktiivisesti sukututkimus- ja temppeilyötä. Kun etenin tutkimuksessani, tiesin kuitenkin, että minun olisi vaikea löytää tietoja eräästä henkilöstä – äitini isästä.

Äitini ei ollut kasvanut isänsä kanssa ja oli menettänyt kosketuksen häneen, sisaruksiinsa ja kaikkiin isänsä sukulaisiin. Hänellä ei ollut mitään tietoa isänsä syntymäajasta tai -paikasta, eikä hän ollut varma siitä, missä ja milloin hänen isänsä oli kuollut. Mietin, löytäisinkö koskaan tarvittavia tietoja.

Kun kerran kävin läpi äitini päiväkirjaa, huomasin valokuvan isoisästäni. Kun käänsin sen, näin, että isoisä oli kirjoittanut valokuvaan nimensä ja päivännyt sen sekä merkinnyt, minkä ikäinen hän oli silloin ollut. Minulla oli nyt tiedossa hänen syntymävuotensa! Etsin innoissani hänen nimeään ja päivämääriä FamilySearch-ohjelmasta. Suureksi hämmästyksekseni näin, että toimitukset hänen puolestaan oli jo tehty. Kuka oli voinut tehdä temppeilyön isoisäni puolesta?

Sain pian selville, että työn oli tehnyt yksi kauan kadoksissa olleista enoistani. Etsin hänen yhteystietojaan ja löysin viimein hänen puhelinnumeron.

Minua hermostutti soittaa hänelle, koska hän oli tavannut minut viimeksi 30 vuotta aiemmin – silloin kun olin ollut yksivuotias. En tiennyt, kuinka hän reagoisi.

Päätin silti soittaa. Kun hän vastasi, selitin, kuinka olin löytänyt tiedot isoisästäni – hänen isästään – ja kerroin hänelle, että olin hänen siskontyttönsä.

Tulen aina muistamaan hänen vastauksensa: ”Et voisi ikinä aavistaa surua, jota olen tuntenut siitä, että menetin kosketuksen äitiisi. Nyt olet vinyt sen surun minulta pois!”

Saimme tietää, että hänen perheensä ja minun, vaikka olivatkin olleet erossa, oli kastettu ja konfirmoitu Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseniksi suunnilleen samoihin aikoihin, ja kumpikin perhe oli vahva evankeliumissa. Se oli meille riemullinen, tunteikas hetki.

Olin jo pitkään ymmärtänyt, että sukututkimus- ja temppeilyö voivat yhdistää meidät kuolleisiin esivanhempimme, mutta mieleeni ei ollut koskaan tullut, että se voisi yhdistää meidät myös elossa oleviin sukulaisiimme. Olen kiitollinen siitä, että olen kyennyt auttamaan perheemme yhdistymisessä sukututkimuksen avulla – ei vain henkimaailmassa vaan myös maanpäällisen elämämme aikana. ■

Kissy Riquelme Rojas, Chile

Kun kerran kävin läpi äitini päiväkirjaa, huomasin valokuvan isoisästäni.

Vanhin
Kevin W. Pearson
seitsemänkymmenen
koorumiasta

KUINKA VOIT
KEHITTÄÄ

henkilökohtaisia rukouksiasi

Mitä henkilökohtaisten rukouksesi kuunteleminen paljastaisi sinusta ja suhteestasi taivaalliseen Isään?

Jumalallinen kehotus rukoilla Isää Jeesuksen Kristuksen nimessä on useimmin mainittu yksittäinen käsky kaikissa muistiin merkityissä pyhissä kirjoituksissa, ja se on henkilökohtaisen jumalanpalveluksen olennaisin muoto. Monet meistä joutuvat kuitenkin kamppailemaan, kun pyrimme saamaan henkilökohtaisen rukouksen merkitykselliseksi ja ilmoitusta antavaksi.

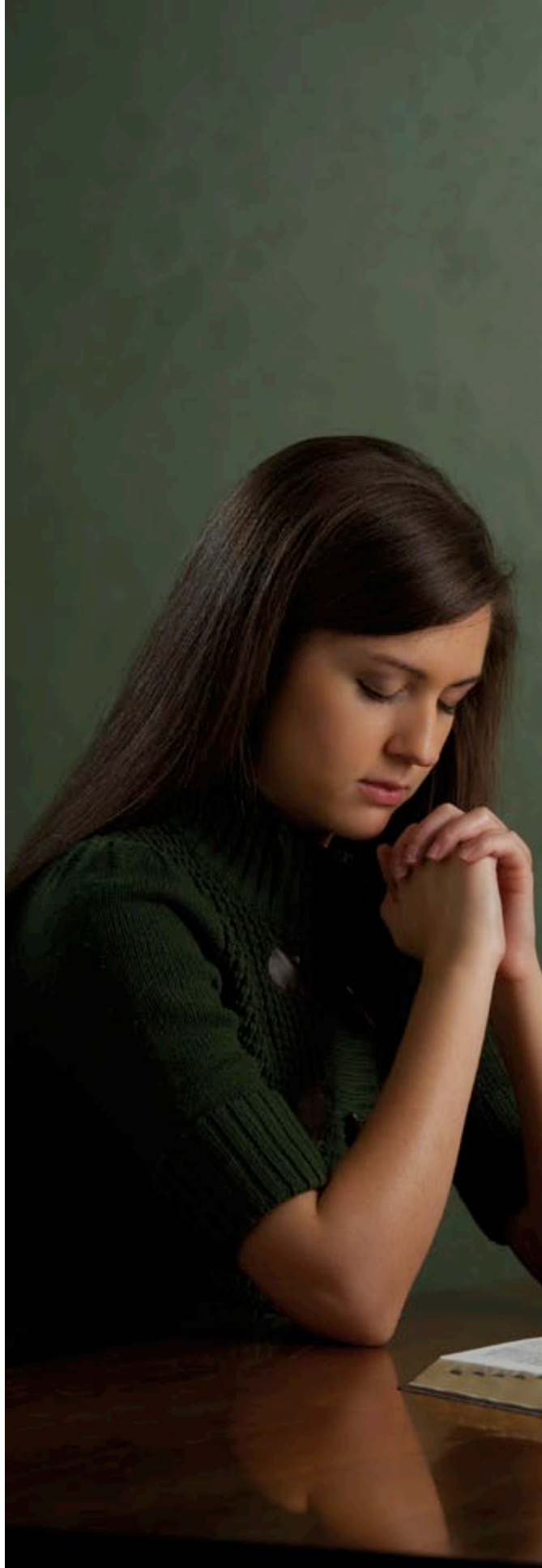
Olen vakuuttunut siitä, että henkilökohtainen rukous on yksi merkittävimmistä haasteista, mitä kirkon jäsenet – varsinkin nuoret ja nuoret aikuiset – kohtaavat. Ja koska heillä on kamppailuja rukoilemisessa, heillä on kamppailuja hengellisyydessä.

Henkilökohtaiset rukouksemme ovat hengellisen voimamme puntari ja hengellisen hyvinvointimme mittari. Isänä, pappeusjohtajana ja lähetysjohtajana olen oppinut, että toisen ihmisen rukousten kuunteleminen voi paljastaa paljon hänen suhteestaan Jumalaan.

Mitä henkilökohtaisten rukouksesi kuunteleminen paljastaisi sinusta ja suhteestasi taivaalliseen Isään?

Henkilökohtaisen rukouksen periaate

Rukoileminen on puhumista Jumalan, henkemme iankaikisen Isän, kanssa – ei Hänelle vaan Hänen kanssaan. Hän

Rukous on voimallinen ja vakuuttava todiste Jumalan, iankaikkisen Isän, todellisuudesta. Henkilökohtainen rukous on välttämätön, jotta ymmärtäisimme Jumalaa ja jumalallista alkuperäämme.

rakastaa meitä jokaista täydellisesti ja on täynnä armoa ja ymmärtävyyttä. Hän tietää meistä kaiken. Hän tietää, mitä tarvitsemme – silloinkin kun me pystymme näkemään vain sen, mitä haluamme. Hänellä on ääretön voima ja kyky tukea ja opastaa meitä. Hän on aina halukas antamaan meille anteeksi ja auttamaan meitä kaikessa.

Voimme puhua taivaallisen Isämme kanssa ääneen tai muodostamalla ajatuksia ja ilmauksia mielessämme ja sydämessämme. Henkilökohtaisten rukousten tulisi olla hartaita, pyhiä ylistyksen ja kiitollisuuden ilmauksia, tarpeisiin ja toiveisiin liittyviä vilpittömiä pyyntöjä, nöyriä, katuvaaisia tunnustuksia, puhdistavan anteeksiannon pyytämistä, lohdun, ohjauksen ja ilmoituksen anomista. Nämä ilmaukset saavat meidät usein vuodattamaan koko sielumme rakastavalle taivaalliselle Isällemme.

Rukous on usein lyhyt kommunikointihetki, mutta se voi olla myös avointa ja jatkuvaa vuoropuhelua läpi päivän ja yön (ks. Alma 34:27).

Henkilökohtainen rukous on välttämätön

Taivaallisen Isämme jumalallisessa suunnitelmassa fyysinen ja hengellinen erossaolo Hänen läheisyydestään on välttämätöntä. Rukous on keskeinen ja voimaa antava hengellinen yhteys Jumalan ja ihmisen välillä. Ilman rukousta paluu Isän luo ei ole mahdollista. Ilman rukousta meillä ei voi olla riittävää uskoa käskyjen ymmärtämiseen ja pitämiseen. Ilman rukousta emme voi saada kiusausten välttämiseen sekä koetusten ja vastoinkäymisten voittamiseen tarvittavaa hengellistä voimaa. Ilman rukousta parannus, anteeksianto ja sovituksen puhdistava voima ovat saavuttamattomissa. Henkilökohtaisen rukouksen voimalla kaikki on mahdollista.

Rukous mahdollistaa henkilökohtaisen ilmoituksen ja hengelliset lahjat Pyhän Hengen kautta. Se on hengellinen kanava, joka on suotu kaikille Jumalan lapsille ja joka antaa meille jatkuvan pääsyn iankaikkisen Isämme, Hänen rakkaan Poikansa ja Pyhän Hengen luo. Rukous on voimallinen ja vakuuttava todiste Jumalan, iankaikkisen Isän, todellisuudesta. Henkilökohtainen rukous on välttämätön, jotta ymmärtäisimme Jumalaa ja jumalallista alkuperäämme.

Kuinka voit kehittää rukouksiasi Valmistaudu rukoukseen

Usein pidämme henkilökohtaisen rukouksemme heti ensimmäisenä aamulla, ennen kuin olemme edes kunnolla heränneet, tai myöhään illalla, kun olemme liian väsyneitä rukoilemaan tehokkaasti. Fyysinen, henkinen ja emotionaalinen väsymys voi estää meitä rukoilemasta merkityksellisesti.

Rukous on hengellistä työtä, jota edeltää henkinen ja hengellinen valmistautuminen. Jos emme malta nöyryyä ja huolellisesti miettiä sitä, että olemme kääntymässä Jumalan, iankaikkisen Isän, puoleen Jeesuksen Kristuksen nimessä, meiltä jää huomaamatta sen jumalallisen mallin ydin, joka on annettu meidän siunaukseksemme.

Varaa riittävästi aikaa, jotta voit kertoa taivaalliselle Isälle sydämesi syvimmät toiveet huolella ja nöyrästi. Pyydä Pyhää Henkeä avukseksi, jotta tiedät, mitä sinun tulee rukoilla. Ääneen rukoileminen auttaa minua keskittymään rukouksissani ja kuuntelemaan itseäni, eivätkä ajatukseni lähde harhailemaan.

Saanan ehdottaa, että etsit sellaisen hetken ja paikan, jolloin voit harkiten pohtia elämääsi ja tarpeitasi. Mieti jumalallista alkuperääsi ja suhdettasi Jumalaan. Pyri mielessäsi näkemään taivaallinen Isä,

kun valmistaudut puhumaan Hänen kanssaan. Ajattele Vapahtajaa, jonka nimessä rukoilet. Sen tekeminen auttaa sinua keskittymään ja valmistautumaan rukoukseen nöyryin ja kiitollisin sydämin.

Elä kelvollisesti

Me emme voi tuntea varmuutta taivaallisen Isämme edessä, jos emme ole moraalisesti puhtaita. Pornografia, sukupuolirikkomukset ja kaikki viihde, joka pilkkaa hyveellisyyttä tai edistää moraalittomuutta, voivat hävittää luottamuksemme rukoukseen ja estää meitä saamasta hengellisiä kehotuksia. Muista kuitenkin, että Saatana on ainoa, joka sanoo sinulle, ettet voi tai ettei sinun pitä rukoilla. Pyhä Henki kannustaa meitä aina rukoilemaan – silloinkin kun meillä on vaikeuksia kuuliaisuuden ja henkilökohtaisen kelvollisuuden kanssa.

Rukoile tavoitteellisesti

Rukous on välttämätöntä ilmoituksen saamiselle. Innoitetut kysymykset saavat rukouksiimme lisää keskittyneisyyttä, tarkoitusta ja merkitystä. Jos haluat rukoustesesi avulla saada lisää henkilökohtaista ilmoitusta, voisit ehkä miettiä, mitä kysymyksiä esität. Ilmoitus tulee yleensä vastauksena kysymykseen. Ilmoituksen saaminen edellyttää meiltä sitä, että tutkimme pyhiä kirjoituksia, pohdiskellemme niitä ja sovellamme niitä omaan elämäämme. Niin tehdessämme Pyhä Henki auttaa meitä muodostamaan innoitettuja kysymyksiä.

Mukauta oma tahtosi Isän tahtoon

Vapahtaja on toistuvasti käskenyt, että meidän täytyy aina rukoilla Isää Hänen nimessään (ks. 3. Nefi 18:19). Kun rukoilemme Jeesuksen Kristuksen nimessä, se tarkoittaa, että ”meidän mielemme on Kristuksen

mieli, ja meidän toiveemme ovat Kristuksen toiveita. – – Sitten me pyydämme sellaista, mitä Jumala voi suoda. Moniin rukouksiin ei saada vastausta, koska niitä ei lausuta ollenkaan Kristuksen nimessä; ne eivät mitenkään edusta Hänen mieltään vaan nousevat ihmissydämen itsekkyydestä.” (Bible Dictionary, hakusana ”Prayer”.) Rukoukset, jotka noudattavat tätä mallia, kuvastavat turhia toiveita, eivät uskoa.

Rukous ei ole neuvottelemista. Se on mukautumista. Me emme siirrä Jumalaa omaan näkökulmaamme. Rukouksessa ei ole niinkään kyse olosuhteidemme muuttamisesta vaan pikemminkin meidän itsemme muuttamisesta. Se on Herran tahdon etsimistä ja Hänen apunsa pyytämistä tehdäksemme sen, mitä meidän on tarpeen tehdä. Kun mukautamme oman tahtomme taivaallisen Isän tahtoon, vastauksia ja hengellistä voimaa virtaa vapaammin. Tämän mallin noudattaminen suo meidän rukoilla uskossa.

Kuuliko taivaallinen Isä rukoukseni?

Miltei 20 vuotta sitten syntyi viides poikamme, Benjamin. Vaimoni aavisti, että Benjaminin silmät eivät olleet aivan kunnossa. Kysyimme neuvoa eräältä läheiseltä ystävältä ja silmätautien erikoislääkäriltä, joka kuului seurakuntaamme. Hän vahvisti huolenaiheemme ja diagnosoi Benjaminin sairastavan retinoblastoomaa, harvinaista silmäsyöpää. Uutinen oli musertava.

Muutaman viikon kuluttua Benjaminille oli määrä tehdä ensimmäinen monista kirurgisista toimenpiteistä. Ennen toimenpidettä tapasimme kirurgin ja sanoimme hänelle uskovamme,

Rukouksessa ei ole niinkään kyse olosuhteidemme muuttamisesta vaan pikemminkin meidän itsemme muuttamisesta. Se on Herran tahdon etsimistä ja Hänen apunsa pyytämistä tehdäksemme sen, mitä meidän on tarpeen tehdä.

että hän havaitsisi, että Benjaminin silmä paranisi eikä sitä tarvitsisi poistaa. Koko perheemme ja monet seurakuntalaiset paastosivat ja rukoilivat poikamme hyväksi, ja meillä oli luja usko siihen, että Benjamin paranisi.

Tunnin kuluttua kirurgi palasi ja vahvisti, että Benjaminin silmä oli kasvainsolujen tuhoama ja että myös hänen toisessa silmässään oli useita pahanlaatuisia kasvaimia, jotka piti hoitaa välittömästi. Olin sanaton. Täysin surun ja epäuskon lannistamana kävelin ulos sairaalasta San Franciscon kosteaan aamuun ja lähdin kävelemään katkerasti itkien.

Olin tehnyt kaiken, mitä minua oli opetettu tekemään. Olimme rukoilleet ja saaneet voimakkaan vaikutelman siitä, että meidän piti valita tämä lääkäri. Olimme paastonneet ja rukoilleet ja tunteneet varmuutta siitä, että pieni poikamme paranisi uskon ja pappeuden voiman avulla. Siltikään Herra ei ollut puuttunut tilanteeseen. Näytti siltä, että uskomme oli ollut vain turhia toiveita. Aloin epäillä kaikkea, mihin olin koskaan uskonut. Kävellessäni tunsin itseni petetyksi ja vihaiseksi. Olin tuskan musertama.

En tunne ylpeyttä siitä keskustelusta, jota kävin taivaallisen Isän kanssa, kun sinä aamuna kävelin ja itkin. Jonkin ajan kuluttua sain koottua itseni emotionaalisesti. Muistan, kuinka erään Alkeisyhdistyksen lasten laulun sanat tulivat mieleeni. ”Oletko siellä, Isä taivahan? Kuuletko rukoukset joka lapsen?” Koska selvästikään et ole kuunnellut minun rukouksiani, tai ehkä et vain oikeastaan välitä minusta ja pojastamme. (”Lapsen rukous”, *Lasten laulukirja*, s. 6–7.)

Sinä hetkenä sain osakseni lempeän armoteon. Tunsin mielessäni ja sydämesäni nämä sanat: ”Kevin, hän on minunkin poikani.” Sanoman selkeydestä ei

voinut erehtyä. Sinä hetkenä oivalsin, etten ollut ollenkaan ymmärtänyt rukouksen tarkoitusta. Olin olettanut, että vain siitä syystä, että asiani oli vanhurskas, voisin käyttää pappeutta sekä paastoa ja rukousta muuttaakseni Jumalan tahdon.

Ensimmäistä kertaa elämässäni käsitin täysin, että minä en ollut ohjaimissa. Tiesin, että minun täytyi alistua taivaallisen Isän tahtoon. En voisi saada haluamaani sillä hetkellä ja sillä tavalla kuin halusin vain siksi, koska pidin käskyt. Rukouksen tarkoituksena ei ole se, että sanomme taivaalliselle Isälle, mitä Hänen pitää tehdä, vaan se, että otamme selville, mitä Hän haluaa meidän tekevän ja oppivan. Minun täytyi mukauttaa oma tahtoni Hänen tahtoonsa.

Edessämme oli vielä kuusi vuotta vakavia haasteita, kun taistelimme pienen poikamme sairautta vastaan pelastaaksemme hänen toisen silmänsä ja hänen henkensä. Mutta nyt tiesin, että taivaallinen Isä oli tietoinen tilanteesta ja ohjasi sitä. Ja riippumatta siitä, millaiseksi tilanne lopulta kääntyisi, Hän oli kuullut rukoukseni ja vastannut siihen. Tällä hetkellä ihmeen kokenut poikamme palvelee kokoaikaisessa lähetystyössä Espanjassa.

Minulla on omassa elämässäni ehdottomia todisteita siitä, että Jumala on meidän rakastava taivaallinen Isämme ja että Hän tosiaan kuulee meidän rukouksemme ja vastaa niihin. Kun jatkuvasti saat lisää tietoa ja ymmärrystä henkilökohtaisen rukouksen jumalallisesta periaatteesta siten kuin Vapahtaja opetti sitä, rukouksesta tulee suuren hengellisen voiman ja ilmoituksen lähde elämääsi. ■

Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksen hartaustilaisuudessa 17. toukokuuta 2011 pidetystä puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa devotional.byuh.edu.

”Veljeni ongelmana on pornografia. Hän työstää ongelmaansa piispamme kanssa, joten haluan tukea häntä, mutta se on vaikuttanut häntä kohtaan tuntemaani luottamukseen. Kuinka toimin tässä tilanteessa?”

On hienoa, että haluat tukea veljeäsi. Hän tarvitsee kannustustasi. Koska veljesi on kertonut sinulle tästä haasteesta elämässään ja koska tiedät, että hän työskentelee ututterasti sen hyväksi, hän on jo ottanut valtavan suuren askeleen kohti sitä, että hän saa takaisin luottamuksesi. Sen salailun ja pettämisen voittaminen, joka niin usein liittyy tähän haasteeseen, on todiste merkittävästä edistymisestä. Tämä voi auttaa sinua niin, että alat luottaa häneen enemmän. Vie aikaa, ennen kuin se luottamus palaa täysin. Mutta se ei tarkoita, ettei voisi silti rakastaa häntä. Voit rukoilla hänen puolestaan, olla hyvänä esimerkkinä hänelle ja tehdä muita asioita hänen auttamisekseen.

Yritä olla tuomitsematta häntä. Jos hän tuntee, että hänet tuomitaan, hän ei todennäköisesti ole tyytyväinen ponnisteluihinsa ja sen vuoksi hänen on vaikeampi muuttua. Jokaisella on heikkouksia. Se on yksi syy siihen, miksi Vapahtaja on tarjonnut meille sovituksen. Luota Herraan ja siihen tosiseikkaan, että parannuksen avulla veljesi voi muuttua ja saada anteeksi.

Koska tiedät, että veljesi työstää tätä asiaa piispanne kanssa, voisit puhua tästä tilanteesta piispalle. Hän ja vanhempasi voivat auttaa sinua tietämään, kuinka sinun tulee toimia. Voitte yhdessä perheenä auttaa veljeäsi. Voitte yhdessä perheenä paastota auttaakseen häntä (ks. Matt 17:21), mikä antaa suojan kiusausta vastaan.

Huom. Myös monet nuoret naiset kamppailevat pornografiariippuvuuden kanssa. Samat neuvot pätevät suhteisiin siskojen kanssa.

Ilmaise surua mutta älä torjuntaa

Pornografia ei ole mikään pieni asia, ja on surullista huomata, että jollakulla itselle rakkaalla on siihen liittyvä ongelma. Pyri antamaan veljellesi anteeksi, veipä se kuinka pitkään tahansa. Muista myös, että anteeksianto ja luottamus ovat kaksi eri

asiaa. Teoillaan veljesi voi ansaita luottamuksesi takaisin. Ilmaise surua mutta älä koskaan torjuntaa. Hänen täytyy saada tuntee, ettei hän ole yksin, ja häntä tulee pitää vastuullisena teoistaan. Kun rakastat häntä riippuvuudesta huolimatta, hän näkee toivoa ja saa voimaa voittaa ongelman.

Bethany A., 18, Arizona, USA

Kannusta häntä

Tiedän, että on vaikeaa, kun luottaa hyvin paljon johonkuhun ja sitten tämä käyttää luottamusta väärin. Aivan ensimmäiseksi minä rukoilisin ja

pyytäisin taivaalliselta Isältä voimaa puhua veljen kanssa. Voit viikoittain puhua hänen kanssaan siitä, miten hän pärjää, ja kun tutkit pyhiä kirjoituksia itsaksesi, voit etsiä sellaisia kohtia, jotka kannustavat häntä pyytämään apua. On tärkeää, että tuet häntä, vaikka hän on menettänyt luottamuksesi. Kerro hänelle, että Herra rakastaa häntä ja antaa hänelle anteeksi. Muistuta häntä kirkon laulusta numero 113 ”Niin Jumala meit rakasti”. Kerro hänelle, että Jeesus Kristus on sovittanut meidän syntimme, ja jos teemme parannuksen, me voimme edistyä vähitellen joka päivä.

Naomi B., 16, Minnesota, USA

Tue häntä

Näytä hänelle, että rakastat häntä riippumatta siitä, mitä valintoja hän on tehnyt. Tue häntä joka vaiheessa ja kerro hänelle, kuinka iloinen olet siitä, että hän tekee työtä tilanteen hyväksi. Luottamus ei palaa heti kerralla, mutta hän pyrkii ansaitsemaan sen takaisin.

Hän on oikealla tiellä, ja kun hän oppii, kuinka hän voi tulla paremmaksi, voit oppia jälleen luottamaan häneen.

Kirstin M., 17, Pohjois-Carolina, USA

Ole anteeksiantava

Jos hyödynnät sovituksen voimaa, se voi auttaa veljeäsi saamaan voimia tehdä parannuksen. Sovitus tarjoaa parantumisen sekä niille, joita on loukattu, että niille, jotka ovat tehneet loukkaavia valintoja. Ole aina anteeksiantava ja pyri suuttumisen sijaan rakastamaan.

Seth B., 18, Missouri, USA

Rukoile johdatusta

Polvistu ja pyydä taivaalliselta Isältämme johdatusta, ja puhu veljesi kanssa ja rukoile hänen kanssaan. Kun nöyryymme taivaallisen Isämme edessä, ”Hän ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää” (1. Kor. 10:13). Hän auttaa veljeäsi olemaan vahvana kiusausta vastaan ja valitsemaan aina oikein.

Alejandra B., 22, Kalifornia, USA

Älä menetä toivoasi

Älä menetä toivoasi veljesi suhteen, koska hän tarvitsee juuri tänä aikana perhettään eniten. Pornografiaan liittyvän ongelman voittaminen on jo riittävän vaikeaa – ilman että tarvitsee kantaa huolta siitä, että menettäät perheensä luottamuksen. Minulla on ollut sama ongelma, ja pyrin tekemään parannusta ollakseni kelvollinen menemään temppeleihin ja tulemaan sinetöidyksi perheeseeni. Pelkäsin aina sitä, mitä vanhempani sanoisivat

tai kuinka he minua kohtelisivat. Yllätyin huomattessani, kuinka suuresti he ovat tukeneet minua ja kuinka innokkaasti he ovat tarjonneet ratkaisuja, joiden avulla voin edistyä. Jos veljesi puhuu piispansa kanssa ja ponnistelee vilpittömästi, niin silloin hän edistyy.

Nuori mies Alaskasta USA:sta

Turvaa Herraan

Sovitus ei ole ainoastaan meidän syntejämme varten vaan myös koetelemuksiamme ja kamppailujamme varten. Jeesus Kristus tietää

täsmälleen, miltä sinusta tuntuu – Hän on kokenut sen aikaisemmin. Käänny Hänen puoleensa, niin huomaat, että Hänen kätensä odottaa kohottaakseen sinua. Rukoile Hänen apuaan ja sovituksen parantavaa voimaa. Kerro taivaalliselle Isälle kaikki tilanteeseen liittyvät huolesi, huolenaiheesi ja toiveesi. Mikä tärkeintä: älä pelkästään odota ihmettä – tee jotakin. Tutki pyhiä kirjoituksia, etsi viisautta, josta on sinulle apua, ja säilytä usko siihen, että kaikki järjestyy.

Megan A., 19, Arizona, USA

KEINO TEHDÄ KORJAUKSIA

”Taivaallinen Isämme tiesi ennen kuin tulimme tänne kuolevaisuuteen, että kielteiset voimat

houkuttelisivat meitä poikkeamaan kursistamme, ’sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta’ (Room. 3:23). Siksi Hän valmisti meille keinon tehdä korjauksia. Todellisen parannusprosessin armollisuuden sekä Jeesuksen Kristuksen sovitus työn ansiosta me voimme saada syntimme anteeksi emmekä joudu kadotukseen vaan saamme iankaikkisen elämän (ks. Joh. 3:16).”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ks. ”Vain muutaman asteen ero”, Liahona, toukokuu 2008, s. 60.

UUSI KYSYMYS

”Mitä minun pitäisi ajatella sakramentin aikana?”

Lähetä vastauksesi 15. heinäkuuta mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Questions & Answers 7/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sinun täytyy lähettää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

**Vanhin
Steven E. Snow**

kirkon historioitsija ja seitsemänkymmenen koorumin jäsen

Kirkon historiaan liittyvä valtava todistusaineisto on myönteinen ja uskoa vahvistava. Täydellisessä asiayhteydessään se on ehdottoman innoittava.

Luen mielelläni historiallisia kertomuksia, joita ovat kirjoittaneet varhaiset kirkon jäsenet, jotka jättivät kotinsa ja suurin uhrauksin kokoontuivat pyhien kanssa. Minun mielestäni heidän kertomuksensa ovat voimallisia, ja ammennan suurta voimaa saadessani tietoa siitä, mitä he ovat käyneet läpi elääkseen ja osoittaakseen uskoaan seuraamalla profettoja ja tekemällä vaikeita asioita. Kun lukee siitä, mitä *he* tekivät, niin jollakin tavoin *oma* osa elämässä ei tunnu ollenkaan niin vaikealta.

Rakastan kirkon historiaa. Luen sitä nykyään enemmän kuin koskaan, ja pidän sitä kiehtovana ja uskoa vahvistavana. Esimerkiksi on kerta kaikkiaan hämmästyttävää, mitä varhaiset lähetyssaarnaajat saivat aikaan, vaikka

heillä ei ollut mitään muuta kuin palava usko ja todistus, jotka saivat heidät tekemään merkittäviä asioita. Nuo esimerkit auttavat minua ymmärtämään, että voin tehdä vaikeita asioita, jos jatkuvasti ravitsen uskoani ja todistustani. Todistukseni vahvistuu yhä uudelleen aina kun näen, mitä tässä suuressa työssä on tapahtunut, kun se on mennyt eteenpäin.

Menneen tarkasteleminen nykyisyyden näkökulmasta

Historia on suurenmoinen keino saada innoitusta valmistautuaksemme hengellisesti. Voimme löytää historiatamme niitä, jotka valmistautuivat hengellisesti ja selvisivät voittajina, ja niitä, jotka lankesivat pois, koska eivät olleet hengellisesti valmistautuneita

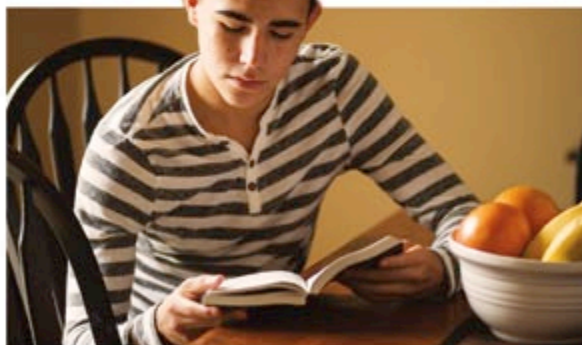
TASAPAINOINEN NÄKÖKULMA KIRKON HISTORIAAN

siihen, mitä tuli. Voimme oppia, että pyhittäytyminen evankeliumiin, rukous ja todistus voivat auttaa meitä tekemään suuria ja että meidän täytyy käyttää aikaa hengellisen puolemme kehittämiseen tai joudumme kärsimään seurauksista.

Ihmiset kirkkomme historiassa ovat olleet meidän kaltaisiamme tavallisia ihmisiä, joista monet ovat tehneet poikkeuksellisia asioita. Vaikka he kaikki ovat pyrkineet täydellisyyteen, he eivät ole olleet täydellisiä. Niillä varhaisilla kirkon jäsenillä on ollut omia vaikeuksia, ja he ovat joutuneet kamppailemaan aivan kuten mekin joudumme nykyään. Mutta saan voimaa tietäessäni, että niitä haasteita, niitä pyrkimisiä täydellisyyteen, on ollut pitkään.

Kuten kaikessa, myös kirkon historiaan suhtautumisessa tarvitaan tasapainoa.

KUINKA VASTATA KYSYMYKSIIN

Kuinka vastaan ystäväilleni, jotka sanovat, että heidän on vaikea uskoa joihinkin asioihin kirkkomme historiassa, kuten enkeleihin ja maahan haudattuihin kultalevyihin?

Jos kirkkomme historiassa on sellaista, mitä ihmiset pitävät mahdollisena, on luonnollista, että he suhtautuvat epäilevästi. Voisimme yksinkertaisesti tuoda esiin sen, että asia on sopuisoinnussa muiden ihmeenomaisten tapahtumien kanssa, jolloin Jumala on ollut tekemisissä ihmisten kanssa kautta historian, ja lausua heille oman todistuksemme ja kehottaa heitä tutkimaan asiaa omakohtaisesti. Sitten voisimme kehottaa heitä pohtimaan asiaa ja rukoilemaan taivaallista Isää sen johdosta "vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen" (Moroni 10:4).

Jos he ovat halukkaita tekemään tämän "kokeen", osoittamaan vähäsen uskoa (ks. Alma 32:27) ja kysymään Jumalalta, niin Pyhä Henki ilmoittaa heille totuuden.

Maailma on epäilemättä muuttunut viimeisen sukupolven tai parin aikana. Internet on tuonut ulottuvillemme kaikenlaista informaatiota – hyvää, pahaa, totuudenmukaista, totuudenvastaista – myös tietoa kirkon historiasta. Voimme lukea hyvin paljon kirkkomme historiaa koskevaa, mutta on tärkeää lukea siitä ja ymmärtää sitä sen asiayhteydessä. Verkosta saatavaan informaatioon liittyy toisinaan se hankaluus, että se esitetään irrallaan asiayhteydestään, eikä lukija oikeastaan näe laajempaa kokonaisuutta.

Informaatio, joka pyrkii saattamaan kirkon kielteiseen valoon, on yleensä hyvin subjektiivista ja epäoikeudenmukaista. Meidän tulee etsiä lähteitä, jotka kuvaavat uskonkäsityksiämme ja historiaamme objektiivisemmin.

Jotkin verkkosivustot ovat hyvin ilkeämielisiä ja voivat olla sensaatiohakuisia siinä, kuinka ne esittävät

informaatiota. Etsi lähteitä, joita ovat laatineet tunnustetut ja arvostetut historioitsijat, ovatpa he kirkon jäseniä tai eivät.

Jotkut nuoret yllättyvät ja järkyttyvät siitä mormonienvastaisesta aineistosta, jota on verkossa, koska he eivät ole vahvistaneet itseään sitä vastaan. He eivät kenties ole käyttäneet riittävästi aikaa hengellisellä puolella valmistautukseen ja vahvistaakseen itseään siihen, mitä on mahdollisesti tulossa. Kun elämän kokemukset tulevat viedäkseen heiltä jalat alta, on tärkeää, että he tekevät niitä perusasioita, joista me aina puhumme: tutkivat jatkuvasti pyhiä kirjoituksia ja ovat merkityksellisessä rukousyhteydessä taivaallisen Isämme kanssa. Nuo perusasiat valmistavat ihmisiä kaikenlaisten vastoin käymisten varalle, kuten mormonienvastaisien artikkeleiden, joita he kohtaavat verkossa.

Tarvetta tasapainoon

Kuten kaikessa, myös kirkon historiaan

Jos päätät käyttää suuren osan ajastasi tutkimalla vain kirkkomme historiaan liittyviä kiistanalaisia osuuksia, näet muutamia lankoja, mutta et näe koko kudosta.

suhtautumisessa tarvitaan tasapainoa. Tosi kirkko on aina ollut vähemmistönä, ja tuntuu siltä, että olemme aina olleet maalitauluna. Tulemme aina kohtaamaan vastoinkäymisiä, ja voimme saman tien tottua siihen. Paras tapa suhtautua siihen on huolehtiminen siitä, että olemme henkilökohtaisesti kelvollisia ja että todistuksemme on vahva. Jos käytät aikaa verkkosivustoilla, joilla kirkkoa ja sen historiaa arvostellaan, mutta et käytä aikaa pyhien kirjoitusten parissa, menetät tasapainoa, ja niillä kielteisillä asioilla voi olla ylettömän voimakas vaikutus sinuun. Jos sinulla olisi kunnollinen tasapaino, ne eivät vaikuttaisi siten.

Kun itse olin teini-ikäinen, en täysin ymmärtänyt, miten tärkeää on kehittyä hengellisesti. Minua luultavasti kiinnosti enemmän se, että minusta tulisi hyvä jalkapallonpelaaja kuin että perehtyisin hyvin Mormonin kirjaan. Koin monien muiden nuorten miesten tavoin vasta lähetyksentälle päästyäni sen muutoksen ja ymmärsin, mistä onnellisuudessa oikein on kyse. Se on sitä iloa, sitä rauhaa, joka tulee, kun palvelee Herraa, kun tutkii ja rukoilee, kun rakastaa ja auttaa muita. Huomaan, että kun laiminlyön näitä puolia elämässäni, asiat eivät suju niin hyvin kuin niiden pitäisi. Kun teen niitä, kaikki tuntuu olevan vähän paremmin tasapainossa.

Kun pidän elämäni tasapainossa, voin katsoa historiaa objektiivisesti ja ymmärtää, että vaikka useimmat esivanhemmistamme ovat ihailtavia, niin he olivat inhimillisiä ja tekivät virheitä. Kirkkomme historiassa on surullisia tai hämmentäviä tapahtumia, joita yritämme ymmärtää paremmin, mutta jotkin näistä kysymyksistä eivät

kenties saa vastausta verhon tällä puolen. Eikä se haittaa.

Jos luokseni tulisi ystävä, jolla on vilpittömän kysymys jostakin kirkkomme historiaan liittyvästä kiistanalaisesta aiheesta, yrittäisin parhaani mukaan vastata siihen. Ja jos huomaisin, että hän käyttää paljon aikaa siihen aiheeseen, haluaisin ensin esittää hänelle nämä kysymykset: ”Luetko Mormonin kirjaa? Rukoiletko? Pidätkö elämäsi tasapainossa, jotta voit suojautua elämän myrskylviltä?”

Kirkon historiaan liittyvä valtava todistusaineisto on myönteinen ja uskoa vahvistava. Jos päätät käyttää suuren osan ajastasi tutkimalla kirkkomme historiaan liittyviä kiistanalaisia osuuksia, näet muutamia lankoja, mutta et näe koko kudosta. Ja sinun on ymmärrettävä kirkkomme historian koko kuva. Täydellisessä asiayhteydessään se on ehdottoman innoittava.

Esimerkiksi Joseph Smith oli merkittävä henkilö. Oliko hän täydellinen? Ei. Me olemme kaikki kuolevaisia. Mutta kun lukee Mormonin kirjan sekä Opin ja liittojen ilmoitukset ja näkee, mitä Joseph Smith teki palauttaessaan kirkon lyhyenä ajanjaksona, siitä muodostuu merkittävä todistus. Kaikilla profeetoilla on haasteita ja vaikeuksia, eikä meille pitäisi olla yllätys, että Joseph Smith koki vastoinkäymisiä ja että hän loukkasi muutamia ihmisiä. Mutta selvästikin hän oli Jumalan profeetta.

Nykyinen verraton aika

En osaa kuvitella suurenmoisempaa aikaa olla kirkon jäsen. Kun vaimoni ja minä menimme naimisiin, koko kirkossa oli 13 temppeliä, ja tavoitteenamme oli käydä jokaisessa

niistä. Nykyään temppeleitä on noin 140 emmekä koskaan ehdi käymään niissä kaikissa. Kaikki nämä palautuksen hedelmät – profeetat ja apostolit, temppelit, pappeus, Mormonin kirja, ilmoitukset – ovat suurena siunauksena meidän elämässämme. Ja tämän kaiken ovat mahdollistaneet Vapah-taja, Hänen evankeliuminsa, meidän Isämme suunnitelma.

Saatan olla yksinkertainen mies monessa suhteessa, mutta olen kyllin älykäs tietääkseni, että minun taivaallinen Isäni rakastaa minua. Hän rakastaa meitä kaikkia. Me todellakin olemme Hänen poikiaan ja tyttäriään. Hän todellakin haluaa meidän palaavan luokseen. Hän ei holhoa meitä elämässämme. Se on osa kasvuprosessiamme. Hän haluaa meidän oppivan ja käyttävän tahdonvapautta ja selviytyvän vastoinkäymisistä. Mutta voin todellakin nähdä Hänen kätensä omassa elämässäni ja perheemme elämässä. Ja olen kiitollinen siitä, että saamme tämän kokemuksen kuolevaisuudessa, koska rakastan elämää. Moni asia menee vikaan, mutta elämässä on paljon suurenmoisia asioita, ja olen kiitollinen, että meillä hengellisillä olennoilla on tilaisuus tulla maan päälle ja saada ruumis ja oppia asioita, jotka ovat meille avuksi läpi iankaikkisuuksien.

Historia siunaa elämäämme, koska se suo meille tilaisuuden katsoa menneeseen. Toisinaan on vaikea katsoa menneeseen omassa elämässämme, mutta historian ansiosta me voimme katsoa muiden elämää ja oppia asioita, jotka ovat olleet siunauksena heille. Ja voimme auttaa itseämme välttämään virheitä, kun teemme sellaista, mikä on siunannut esivanhempiamme. ■

Vanhin D. Todd Christofferson

kahdentoista apostolin koorumista

HENGEN

Todistus voi tulla jokaiselle tavalliselle ihmiselle, olipa hän missä tahansa, koska meidän taivaallinen Isämme ja Pyhä Henki tuntevat meidät henkilökohtaisesti.

Etsin vastausta pyhässä lehdossa

Nuorena minulla oli tilaisuus olla eräänä kesäiltana Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa.

Huomasin olevani pyhässä lehdossa yksin. Polvistuin rukoilemaan pyytäen taivaallista Isää antamaan minulle jonkin ilmestyksen tai osoituksen siitä, minkä tosiaan jo tiesin tapahtuneen siinä pyhässä paikassa. Rukoilin hyvin vilpittömästi, pitkään, kunnioitusta tuntien. Enkä saanut Pyhältä Hengeltä mitään vastausta tai mitään sanomaa. Mitään ei tullut. Viimein annoin periksi ja lähdin pettyneenä ihmetellen: ”Mitä en tehnyt oikein? Miksi? Mitä vielä olisi tarvittu?” Minusta tuntui, että ei voisi olla mitään sen parempaa paikkaa saada vastaus siihen rukoukseen kuin siinä ympäristössä.

Siitä kokemuksesta opin, että me emme voi vaatia Jumalalta mitään. Me emme voi sanoa: ”Sinun täytyy vastata

minulle tällä tavoin, juuri tällä hetkellä.” Hän päättää, kuinka ja milloin ja mitä Hän kertoo meille. Meidän tehtävänä on olla aina oikeassa viireessä ottamaan vastaan kehoituksia tai kuiskauksia, ilmoitusta, Hengen innoitusta. Mutta Hän päättää, kuinka ja milloin.

Sain vastauksen kotona

Se, mitä silloin etsin – ja mitä en silloin saanut – tuli minulle viisi tai kuusi viikkoa myöhemmin. Olin kotona lukemassa Mormonin kirjaa. Ja aivan pyytämättäni minut valtasi voimallinen vaikutelma, tunne, viesti Pyhän Hengen kautta, joka vahvisti uskoani ja todistustani.

Se oli niin voimallinen viesti, että se sai minut kyyneliin. Se oli myös niin puhdas viesti, ettei se tarvinnut sanoja. Hengen ei tarvitse rajoittua sanoihin. Hän voi kommunikoida Henkenä

VOIMALLISIA VAIKUTELMIA

hengelle ja kielellä, josta ei voi erehtyä, koska siinä ei ole sanoja. Se on puhdasta tietoa ja älyä, joka tulee Hengeltä, ja olen oppinut tietämään, että se on todellakin paras tapa saada tietoa. Se on voimallisempaa ja pidempikestoista kuin koskettaminen tai

näkeminen. Me voimme alkaa epäillä fyysisiä aistejamme, mutta me emme voi epäillä, kun Pyhä Henki puhuu meille. Se on varmin todistus. Tämän vuoksi Pyhän Hengen eli Pyhän Hengen todistuksen kieltäminen on anteeksiantamaton synti.

Tunsin Jumalan rakkauden ja ymmärryksen

Olen todella hyvilläni siitä, ettei Herra antanut minulle vastausta pyhässä lehdossa, koska olisin saattanut päätyä ajattelemaan, että on tehtävä pyhiinvaellusmatka Palmyraan voidakseen saada todistuksen profeetta Joseph Smithistä. Nyt tiedän, että todistus voi tulla missä paikassa tahansa. Ei tarvitse mennä Jerusalemiin saadakseen todistuksen Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta. Se todistus voi tulla jokaiselle tavalliselle ihmiselle, olipa hän missä tahansa, koska meidän taivaallinen Isämme ja Pyhä Henki tuntevat meidät henkilökohtaisesti. He tietävät, missä me olemme ja kuinka meidät voi löytää.

Eivätkä He tarvitse viisumeja. Itse asiassa He tuntevat koko maailman! He tietävät jo.

Lupaam teille, nuoret, että jos pysytte uskollisina ja pyydätte, niin Herra antaa teille saman vastauksen, saman todistuksen, saman vahvistuksen, jonka Hän antoi minulle, koska tiedän, että Hän rakastaa teitä kaikkia yhtä paljon kuin Hän rakastaa minua tai presidentti Thomas S. Monsonia tai ketä tahansa lapsistaan.

Jumalan rakkaus on jokaista varten, ja se on ääretöntä. Hän osaa kommunikoida jokaisen ihmisen kanssa. Hän tietää, missä te olette ja kuinka Hän voi vaikuttaa sydämeenne ja henkeenne Pyhän Hengen välityksellä. Älkää lakatko rukoilemasta. Älkää lakatko pyytämästä. Älkää lakatko noudattamasta käskyjä. Koittaa hetki

– ellei ole jo koittanut – jolloin saatte tämän vahvan todistuksen. Eikä se tapahdu vain kerran. Sen sijaan Herran armosta niin tapahtuu yhä uudestaan ja uudestaan läpi elämänne.

Henki todistaa jatkuvasti

Niin on käynyt omalla kohdallani. Palvellessani lähetystyössä Tucumánissa Argentiinassa opetin erästä perhettä ja lausuin todistukseni profeetta Joseph Smithin ensimmäisestä näystä. Perhe ei uskonut sitä. Sillä hetkellä kun lausuin todistukseni, sain kuitenkin uuden vahvistuksen omalle todistukselleni. Henki sanoi: ”Sinun todistuksesi sanat ovat totta.” Hän todisti minulle minun todistuksestani.

Läpi elämänne te tulette saamaan toistuvasti vahvistuksia sille, että

Jumala on olemassa, että Hän on meidän taivaallinen Isämme, että Hän elää, että Hän kutsui profeetta Joseph Smithin palvelemaan palautuksen profeettana, että Hänen Poikansa elää ja että Hänen armonsä riittää pelastamaan meidät, puhdistamaan meidät ja antamaan meille kaiken anteeksi. Sen todistuksen saamme kerta toisensa jälkeen läpi elämämme.

Tiedän nämä asiat. Olen niiden erityinen todistaja. Tiedän, että meidän Herramme elää, että Hän on kirjaimellisesti ylösnoussut olento, että Hän opastaa ja on tämän Hänen mukaansa nimetyn kirkon pää, että tämä on Hänen kirkkonsa ja että te olette Hänen lampaitaan. ■

Puheesta, joka pidettiin nuorille Saltassa Argentiinassa marraskuussa 2011.

OI KUINKA SUURI ON

JUMALAMME SUUNNITELMA!

Kun sydämessäni oli hyvin paljon tuskaa ja yksinäisyyttä, tietoni evankeliumista antoi minulle varmuutta kulkea eteenpäin.

Amarsanaa E.

Vartuin alueella, jossa kirkko ei ollut kovinkaan tunnettu – kaupungissa, jonka nykyinen nimi on Berh, Pohjois-Mongoliassa. Olen kolmesta pojasta keskimäinen, ja lapsena ja nuorena olimme yhdessä koko ajan. Kun isoveljeni lähti kaupunkiin opiskelemaan, kaipasin häntä kovasti. Kaksi vuotta myöhemmin hän tuli kotiin kesälomaksi. Sinä kesänä perheemme meni kolmeksi kuukaudeksi metsästämään kallioisille vuorille. Se oli yksi elämäni parhaista kesälomista.

Veljeni alkoi kertoa minulle kirkosta, johon hän oli liittynyt ja jonka nimi on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. Siihen aikaan en pitänyt kristillisistä kirkkoista, joten en kiinnittänyt paljonkaan huomiota siihen, mitä hän kertoi.

Eräänä syyspäivänä palasimme kotiin metsästämästä ja huomasiimme, että kaupungista oli tullut vieraita. He olivat kirkosta, josta veljeni oli kertonut. Sinä iltana hän palasi heidän kanssaan kaupunkiin. Myöhemmin kuulimme, miksi hän oli lähtenyt: hän

oli saanut lähetystyökutsun. Hän ei ollut edes kertonut meille, että hän oli lähettänyt hakemuksensa! Pian sen jälkeen isoveljeni lähti lähetystyöhön Amerikan yhdysvaltoihin.

Käännyin evankeliumiin

Kun seuraavana vuonna sain lukion päätökseen, menin kaupunkiin opiskelemaan yliopistossa. Kävi ilmi, että perhe, jonka luona asuin, oli kirkon jäseniä. Eräänä sunnuntaiaamuna he kutsuivat minut kanssaan kirkkoon. Koska olin kuullut paljon tästä

VAIKEIMMATKIN HETKET VOIVAT OLLA SIUNAUKSIA

”Jos uskomme Jeesukseen Kristukseen, niin elämän vaikeimmat samoin kuin helpoimmat hetket voivat olla siunauksia. Kaikissa oloissa me voimme Hengen johdatuksella valita oikein. Meillä on Jeesuksen Kristuksen evankeliumi, joka voi muovata ja johdattaa elämäämme, jos päätämme niin. Ja kun meillä on profeettoja, jotka ilmoittavat meille paikamme pelastussuunnitelmassa, voimme elää niin, että meillä on täydellinen toivo ja rauhan tunne.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Vuoria kiivettäväksi”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 26.

kirkosta, päätin, että kokeilisin käydä siellä kerran.

Lopulta kävinkin kirkossa monta kertaa. En voinut mitään sille, että joka kerta kun olin siellä, tunsin rauhaa. Ihmiset siellä olivat mukavia, aina kätelemässä minua. Kirkko oli erilainen kuin olin ajatellut. Pian aloin osallistua keskusteluihin lähetyssaarnaajien kanssa. Tapasin lähetyssaarnaajia miltei kahden vuoden ajan.

Tiesin, että halusin mennä kasteelle, mutta kastettani piti siirtää, koska minulla oli hankaluuksia viisauden sanan pitämisessä. Se oli minulle vaikeaa, mutta lopulta olin valmis kasteelle. Minulla oli onni saada kastajakseni isoveljeni, joka oli palannut lähetystyöstään vasta muutamia kuukausia aiemmin. Kun nyt muistelen sitä hetkeä, silmäni täyttyvät toisinaan kyynelistä. Se on ollut elämäni onnellisin hetki.

Kun olin liittynyt kirkkoon, veljeni puhui lähetystyöstä miltei joka päivä. Hän kannusti minua aina menemään lähetystyöhön. Hänen avullaan täytin lähetystyöhakemukseni. En koskaan unohda, miten

onnellisia isoveljeni ja minä olimme silloin.

Pelottava kokemus

Eräänä iltana veljeni soitti minulle ja pyysi minua tulemaan tapaamaan häntä töiden jälkeen. Hän halusi puhua kanssani joistakin lähetystyöhöni liittyvistä asioista. Sovimme tapaamisesta keskusaukiolla.

Niihin aikoihin Mongoliassa oltiin järjestämässä parlamenttivaaleja. Kun tapasimme keskusaukiolla, paikalliset ihmiset olivat järjestäneet vaaleihin liittyvän mielenosoituksen. Paikalla oli poliisi, mutta mielenosoitus oli käymässä väkivaltaiseksi ja pelottavaksi, ja se oli paisumassa mellakaksi. Eräs iso rakennus ja useita autoja oli sytytetty palamaan, ja ihmiset huusivat. Se oli pelottavaa.

Veljeni ja minä olimme tavanneet toisemme kaukana mielenosoituksesta, mutta hän oli huolissaan. Hän antoi minulle rahaa taksiin ja käski minun mennä suoraan kotiin. Hän sanoi minulle, että tapaisin hänet seuraavana päivänä. Hän aikoi mennä takaisin omalle asunnolleen, joka oli

lähellä hänen työpaikkaansa. Taksi tuli, ja sanoimme pikaiset jäähyväiset, ennen kuin ajoin pois.

Sain pian kuulla, että viranomaiset olivat sulkeneet kaikki tiet mellakoinnin takia. Koska en päässyt kotiin, joka sijaitsi kaupungin ulkolaidalla, vietin yön sen sijaan työpaikalla. Kaikkialla oli sotilasajoneuvoja ja aseistautuneita sotilaita. Kahakointi yltyi, ja sinä yönä alueelle julistettiin hätätila. Se kesti neljä päivää.

Kun hätätila päättyi, lankoni tuli hakemaan minua. Pääsimme hänen kotiinsa, jossa kaikki sukulaisemme olivat odottamassa. He kaikki itkivät. Sain kuulla, että isoveljeni oli ammuttu, kun hän oli ollut kävelymässä kotiin.

Sydämeni tuntui aivan pakahtuvan. Veljeni oli kuollut 24-vuotiaana sen mielenosoituksen takia. Veljeni kuoleman jälkeiset päivät ovat olleet elämäni kauheimmat.

Juuri tänä vaikeana aikana sain lähetystyökutsuni. Veljeni oli kokenut kanssani kääntymykseni, kasteeni ja lähetystyöpaperieni valmistelut, mutta nyt minun täytyi avata

lähetystyökutsuni yksin. Yllätyksekseni minut kutsuttiin palvelemaan omassa maassani.

Koska olin yksin, polvistuin saman tien ja kiitin taivaallista Isääni rukouksessa. Ja rukoilin veljeni puolesta. Itkin koko rukoukseni ajan. Tänä aikana, kun sydämessäni oli hyvin paljon tuskaa ja yksinäisyyttä, tunsin Hengen todistavan minulle syvällisemmin pelastussuunnitelmasta, ja uskoni vahvistui.

Todistus Hänen suunnitelmastaan

Vaikka veljeni ei ollutkaan avaimissa lähetystyökutsuani minun kanssani, tulen aina olemaan hänelle kiitollinen. Olen myös hyvin kiitollinen siitä, että Jumala on antanut meille pelastussuunnitelman Jeesuksen

Kristuksen sovituksen kautta. Se on mitä ihmeellisin suunnitelma. Jos noudatamme tätä suunnitelmaa, tunnemme sydämessämme rauhaa.

Pyhissä kirjoituksissa meille sanotaan: ”Oi kuinka suuri on Jumalamme suunnitelma! Sillä – Jumalan paratiisin on luovutettava vanhurskaiden henget, ja haudan on luovutettava vanhurskaiden ruumiit, ja henki ja ruumis yhdistetään jälleen, ja kaikista ihmisistä tulee katoamattomia ja kuolemattomia, ja he ovat eläviä sieluja.” (2. Nefi 9:13.)

Tiedän, että veljeni elää henkimaailmassa. Tämä tieto antaa minulle sitä luottamusta, jota tarvitsen selviytyäkseen hyvin lähetystyössäni. Tiedän, että hän on kanssani vaikeina aikoina – ja niin on Herrakin. ■

Vasemmalta oikealle: Amarsanaa sekä hänen veljensä Doržsuren ja Amarsaihan

Viisi tapaa noudattaa pappeusjohtajien neuvoa

*Herra puhui opetuslapsilleen ja opetti ihmisiä
omana aikanaan. Nykyään Hän tekee yhä niin.*

Vaikka Vapahtaja ei olekaan fyysisesti meidän keskuudessamme, Hän kutsuu kirkkonsa jäseniä johtamaan ja opastamaan meitä, ja Hän kehottaa meitä noudattamaan heidän neuvojaan, kun he saavat niitä Pyhän Hengen kautta.

Kuka voi saada ilmoitusta, joka koskee minua?

Ilmoitusta voi tulla sinulle henkilökohtaisesti Hengen kautta, ja sitä voi tulla myös pappeusjohtajien välityksellä, jotka on erotettu tiettyyn tehtävään, jotta he voivat saada opastusta niitä varten, jotka on uskottu heidän hoiviinsa.

Profeetta saa ilmoitusta koko kirkkoa varten. Vyöhykkeenne johtokunta saa sitä vyöhykettänne varten. Vaaranjohtajasi saa sitä vaarnaanne varten, ja piispasi saa sitä seurakuntaanne varten. Nämä henkilöt saavat ilmoitusta kutsumuksessaan, mutta ilmoitukset tulevat aina samasta lähteestä: taivaalliselta Isältä.

Mitä johtajiemme tukeminen tarkoittaa?

Se, että kohotamme oikean käsivartemme suoraan kulmaan, kun hyväksymme ihmisiä ja annamme heille

tukemme, on konkreettinen osoitus siitä, että lupaamme arvostaa, kunnioittaa ja tukea heitä, kun he pyrkivät pitämään kutsumuksensa kunnialla. Johtajiemme neuvojen noudattaminen on yksi tapa, jolla voimme tukea heitä. Johtajilla on viisautta ja näkemystä, ja heidän opetuksensa tarkoituksena on auttaa meitä elämään evankeliumin mukaan. Kun noudatamme heidän neuvojaan, me kasvamme uskossa ja todistuksemme vahvistuu.

Seuraavassa on viisi tapaa noudattaa pappeusjohtajiesi neuvoja:

1. Osallistu yleis-, vaarna- ja seurakuntakonferensseihin.

Voisit ottaa mukaan paperia ja kynän tehdäksesi muistiinpanoja. Kun kuuntelet pappeusjohtajiasi, kirjoita muistiin kaikki vaikutelmat, joita tunnet, sekä asiat, joita sinun tulisi tehdä tai muuttaa elämässäsi. Pidä huoli, että teet muistiinpanoja myös silloin, kun he puhuvat sinulle muissa kirkon kokouksissa tai puhutteluissa.

2. Rukoile, että saisit todistuksen heidän antamistaan neuvoista.

Pyhä Henki voi todistaa sinulle, että annetut neuvot ovat taivaallisen Isän tahto.

NÄIN VOIT TUKEA PAIKALLISIA JOHTOHENKILÖITÄ:

- Ota vastaan kutsu palvelulla.
- Auta pyydettyäsi.
- Valmistaudu oppiaiheisiin lukemalla ne etukäteen.
- Rukoile johtajiesi puolesta.
- Osallistu luokkaopetukseen.

3. *Laadi täsmällisiä suunnitelmia siitä, kuinka aiot sisällyttää neuvot elämääsi.* Profeetat ovat esimerkiksi neuvoneet kirkon jäseniä hankkimaan koulutuksen. Mitä suunnitelmia sinulla on? Aiotko pyrkiä yliopistoon vai ammattioppilaitokseen? Mitä aiot opiskella? Milloin aloitat opiskelun? Miten valmistaudut tällä hetkellä, jotta sinut hyväksyttäisiin haluamaasi koulutusohjelmaan?
4. *Hanki tietoa.* Hanki tietoa kirkon johtajien viimeaikaisista neuvoista lukemalla kirkon aineistoa.

- Nuorten voimaksi* on hyvä lähde-teos. *Liahona* sisältää profeettojen ja apostolien sanoja. Jos seurakunnassanne julkaistaan tiedotuslehteä, lue paikallisten pappesusjohtajesi jokainen sanoma. Mikä tärkeintä – kertaa, mitä johtajat ovat sanoneet viimeaikaisissa yleiskonferensseissa.
5. *Aloita heti.* Toisinaan me saamme tuntea houkutusta viivyttellä johtajiemme neuvojen noudattamisessa. Kun olet laatinut yksityiskohtaisia suunnitelmia noiden neuvojen sisällyttämisestä elämääsi, toimi heti. ■

OSALLISTU KESKUSTELUUN

Koko kesäkuun ajan perehdytte Nuorten Naisten ja pyhäkoulun luokissanne sekä pappuuskoorumeissanne pappeuteen. Mieti, mitä kysymyksiä sinulla on pappeudesta, millä tavoin se vaikuttaa elämääsi ja kuinka sinä voit tukea pappesusjohtajia. Esitä kysymyksiäsi vanhemillesi tai nuorten johtohenkilöille, jotta he voivat auttaa sinua paremmin ymmärtämään pappeutta koskevia opinkohtia, joita käsitellään tässä kuussa. Voisit myös miettiä, mitä kokemuksia sinulla on ollut siitä, kun pappeus on siunannut elämääsi. Kirjoita muistiin ajatuksiasi ja mieti, voisitko kertoa niistä muille kotona, kirkossa tai sosiaalisessa mediassa.

OTIN VASTAAN PIISPAKUNNAN ANTAMAN HAASTEEN

Kun seitsemäs kouluvuoteni oli päättymässä, minusta tuntui, että elämästäni puuttui jotakin. Rukoilin joka ilta ja osallistuin kirkon toimintaan, mutta se ei vain riittänyt. Olin ajatellut lukea Mormonin kirjan ja ottaa selville, onko kirkko todellakin totta, mutta pelkäsin liikaa astua pois mukavuusalueeltani saadakseni varmuuden.

Piispakuntamme antoi nuorten ryhmällemme haasteen lukea säännöllisesti pyhiä kirjoituksia itseksemme. Aioin tehdä niin, mutta minusta tuntui, ettei minulla vain ollut siihen aikaa.

Sitten sain hyvin voimakkaan tunteen siitä, että minun oli tarpeen lukea Mormonin kirja ja saada selville, onko se totta. Tunsin, etten voisi koskaan saada rauhaa, ellen tekisi niin.

Aloin lukea, ja olin tuskin päässyt ensimmäisen luvun puoliväliin, kun tunsin Hengen niin voimallisena, etten ollut tuntenut sitä koskaan aiemmin. Tunne oli hyvin levollinen. Halusin sen pysyvän kanssani ikuisesti.

Olen kiitollinen siitä, että johtajiamme innoitettiin antamaan meille haaste lukea Mormonin kirja. He ovat aina valmiita auttamaan, kun minulla on hengellisyteen liittyvä ongelma. Tiedän, että evankeliumi on totta, sillä se on siunannut minua hyvin paljon.

Camryn G., Utah, USA

David L. Beck
Nuorten Miesten
ylijohtaja

KIITOLLISUUS

Jokainen meistä on onnellisempi, jos olemme täynnä kiitollisuutta.

Kesällä 2011 minulla oli etuoi-
keus tavata Josh Larson, kun
olimme Philmont Scout Ranch-
illa New Mexicossa Yhdysvalloissa.
Muutama kuukausi myöhemmin Josh
oli auttamassa isäänsä erään varaston
siivoamisessa. Ilman mitään varoitusta
eräs kettinki, jolla siirrettiin 670 kg:n
painoista palkkia, katkesi yhtäkkiä, ja
palkki putosi Joshin päälle ja ruhjoi
häntä kaulasta jalkoihin. Kuin ihmeen
kautta Joshin isä pystyi siirtämään pal-
kin poikansa päältä. Hän antoi Joshille
tekohengitystä, kunnes ensihoitajat
tulivat viemään Joshin sairaalaan. Siinä
vaiheessa tämä ei vielääkään hengittänyt.

Josh oli päiväkausia kriittisessä
tilassa. Lääkärit työskentelivät hellittä-
mättä korjatakseensa hänen murtuneen
kallonsa, murskautuneet ontelonsa
ja muut vakavat vammat. Lukuisten
leikkausten jälkeen Joshin tila tuli vih-
doin vakaaksi. Sitten hän aloitti pitkän,
hitaan tiensä kohti toipumista.

Nykyään Josh kärsii yhä monista
onnettomuuden aiheuttamista vaiku-
tuksista. Hänen toinen silmänsä on
vaurioitunut, hän on osittain menettä-
nyt kuulon toisesta korvasta ja hänellä
on päässään metallilevy. Hän on
kuitenkin päättänyt pitää koettelemus-
taan siunauksena. Hän tietää, että hän

saa kiittää hengestään ja toipumises-
taan taivaallista Isää ja lähipiirissään
olevien ihmisten tukea. Kiitollisuus
täyttää hänen sydämensä.

Kiitollisuutta vastoinkäymisen aikana

Hiljattain pidetyssä nuorisokonfe-
rensissa Josh puhui perheen, ystä-
vien, naapurien sekä seurakunnan ja
vaarnan johtohenkilöiden rukouksista
ja paastosta: ”Olen saanut lukuisia
siunauksia. Rukouksiin on vastattu.
Minun mielestäni tämä on pikemmin-
kin siunaus kuin koettelemus. Rakas-
tan teitä kaikkia.”

Joshin toipuminen on ollut hidasta ja kestänyt pitkään. Hän kärsii yhä monista onnettomuuden aiheuttamista vaikutuksista, mutta hän pitää onnettomuutta pikemminkin siunauksena kuin koettelemuksena.

KESKEISIÄ AJATUKSIA KIITOLLISUUDESTA

”Herra haluaa, että sinulla on kiitollisuuden henki kaikessa, mitä teet ja sanot. —

Vuodata rukouksissasi sydämesi tai-
vaalliselle Isällesi kiitollisena saamistasi
siunauksista. —

Ilmaise kiitollisuutesi muille niistä
monista tavoista, joilla he siunaavat
sinun elämäsi.”

Nuorten voimaksi, kirjanen, 2011, s. 18.

Josh on esimerkki kirjasen *Nuorten voimaksi* opetuksesta: ”Kun elät kiitollisuuden hengessä, olet onnellisempi ja tyytyväisempi elämääsi. — Vaikeimpinakin hetkinäsi voit huomata paljon kiitollisuuden aiheita.”¹

Kiitollisuus voi muuttaa koettelumukset – jopa niin vakavat kuin Joshin kohtaamat – siunauksiksi. Kiitollisuuden osoittaminen ja myönteinen suhtautuminen elämään vaatii ponnisteluja. Herra kuitenkin todella siunaa meitä, eikä Hänen lempeitä armotekojaan tule jättää vaille huomiota tai kiitollisuutta. Mormonin kirjan profeetta Moroni muistuttaa meitä kiitollisuuden merkityksestä ja kannustaa meitä ”muistamaan, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille Aadamin luomisesta aina siihen aikaan asti, kun te saatte nämä asiat, ja pohdiskelemaan sitä sydämessänne” (Moroni 10:3).

Pyhän Hengen apu

Kiireisessä elämässämme meiltä voi helposti jäädä huomaamatta ja unohtua taivaallisen Isän johdatus

päivittäisissä toimissamme. Pyhä Henki auttaa meitä muistamaan, että meillä on paljon aiheita kiitollisuuteen. Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on opettanut: ”Juuri Pyhä Henki auttaa meitä näkemään, mitä Jumala on tehnyt hyväksemme.” Hän on kehottanut meitä ”etsimään keinoja tunnistaa ja muistaa Jumalan hyvyys”.²

Kiitollisuuden tunteet innoittavat meitä seuraamaan Herraa ja elämään muita palvelen.

Kun sallimme Pyhän Hengen muistuttaa meitä Jumalan hyvyydestä ja rakkaudesta meitä kohtaan, me täytymme kiitollisuuden tunteilla. Nämä tunteet saavat meidät kiittämään taivaallista Isäämme. Kirjasessa *Lujana uskossa* opetetaan: ”Kiitä taivaallista Isääsi Hänen hyvyydestään sinua kohtaan. Voit ilmaista kiitollisuutesi Jumalalle tunnustamalla

Hänen kätensä kaikessa, kiittämällä Häntä kaikesta, mitä Hän antaa sinulle, pitämällä Hänen käskynsä ja palvelemalla muita. — Pyri olemaan kiitollinen. Tulet huomaamaan, että se tuottaa suurenmoisia tuloksia.”³

Kun huomaamme siunauksemme, todistuksemme kasvaa. Mitä paremmin pystymme näkemään Herran käden omassa elämässämme, sitä lähemmäksi Häntä me pääsemme. Yksi parhaista keinoista, millä voimme osoittaa kiitollisuuttamme taivaalliselle Isällemme, on kiittää Häntä ja muita siitä, millä tavoin he vaikuttavat elämäämme.⁴

Nämä kiitollisuuden tunteet innoittavat meitä seuraamaan Herraa ja elämään muita palvelen – niin että elämämme on innoituksena lähipiirissämme oleville ja edistää myönteistä muutosta. ■

VIITTEET

1. *Nuorten voimaksi*, kirjanen, 2011, s. 18.
2. ”Oi muistakaa, muistakaa”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 67–68.
3. *Lujana uskossa – evankeliumiaiheinen hakuteos*, 2005, s. 60.
4. Ks. *Nuorten voimaksi*, s. 18.

LAHJA MUMMOLLE

Kimberly Sabin Plumb

Yksinkertainen kiitoskirje merkitsi mummolleni hyvin paljon.

Kun olin pieni, mummo järjesti usein luonaan tapaamisia serkuilleni ja minulle. Meitä oli suunnilleen 14, ja olimme aina innoissamme, kun mummo kutsui meidät syömään, yökylään, pelaamaan pelejä ja viettämään lomaa. Mummola oli paras paikka!

Kaikki, mitä teimme mummon luona, oli hauskaa. Mutta en tullut koskaan ajatelleeksi kaikkea sitä aikaa ja vaivaa, jota jokainen puuha vaati. Ajattelin vain, että sitähän mummot tekevät, ja se oli hauskaa!

Kun olin vuosia nauttinut yhteisistä muistoista serkkujen kanssa mummolassa, perheemme muutti toiselle paikkakunnalle. Myöhemmin mummo tuli viettämään erästä erityistä päivää kanssamme meidän uuteen kotiimme. Perheemme mielti pitkään ja hartaasti, minkä täydellisen lahjan voisimme antaa hänelle. Hänellä on enemmän tavaroita kuin kenelläkään muulla, jonka tunnen. Mitä voisimme antaa mummolle, jolla on kaikkea?

Pyysin isältä ideoita, ja hän sanoi minulle saman, minkä hän sanoo joka vuosi: ”Mitäpä jos kirjoittaisit hänelle oikein mukavan kirjeen.” Minulla ei ollut muutakaan ideaa, ja niinpä varhain seuraavana aamuna ennen kuin kukaan muu heräsi istuuduin keittiön pöydän ääreen, jalat kylmää kivilattiaa vasten, ja kirjoitin mummolle erityisen kirjeen.

Alkuun mietin, mitä voisin kirjoittaa, paitsi: ”Olet tosi ihana. Kiitos kaikesta.” Kun katsoin keittiön ikkunasta näkyviä palmupuita ja taivasta, ajattelin niitä monia asioita, joita mummo oli tehnyt meidän hyväksemme vuosien mittaan. Muistin, etten ollut koskaan kertonut mummolle, kuinka paljon nuo suvun kanssa yhdessä vietetyt hetket merkitsevät minulle.

Kerroin kirjeessäni mummolle, että rakastan häntä, ja kiitin häntä kaikista erityisistä muistoista. Kerroin hänelle, kuinka tärkeitä ne vuosienkin kuluttua yhä ovat minulle. Sitten pujotin kirjeen kuoreen, jonka sidoin punaisella nauhalla, ja palasin taas lämpimään huoneeseeni, jonka lattea peitti kokolattiamatto.

Kun tuli aika antaa lahjat mummolle, otin hitaasti esiin kirjeeni.

OSOITA RAKKAUTTA SANOIN JA TEOIN

”Kiitollisin sydämin, täyttäkäämme päivämme – siinä määrin kuin voimme – kaikkein tärkeimmillä asioilla. Vaalikaamme rakkauttamme ja osoittakaamme rakkautemme heitä kohtaan sanoin ja teoin.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Ilon löytäminen matkasta”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 87.

Olin vähän hämmentynyt lahjastani hänelle.

Kun annoin kirjekuoren mummolle, hän näytti yllättyneeltä. Seurasin tarkasti, kun hän huolellisesti repi kirjekuoren päädyn ja veti esiin vaaleanpunaiselle paperille kirjoitetun kirjeen. Kun hän luki sitä, hän alkoi hymyillä ja hänen silmänsä täyttyivät kyynelistä. En ollut koskaan nähnyt mummoni itkevän. Hän nosti hitaasti katseensa ja kääntyi katsomaan minua lämpimillä ruskeilla silmillään. Hän kuiskasi: ”Kiitos, kiitos. En arvannut, että kukaan muistaisi.”

Mummolla, joka oli tehnyt niin paljon luodakseen vahvat perhesuhteet, ei ollut aavistustakaan siitä, että minä muistin ja olin kiitollinen niistä yhteisistä hetkistä. Hän pyyhki silmiään ja sanoi: ”Kimberly, kiitos. Tämä on paras lahja, minkä kukaan olisi koskaan voinut minulle antaa.”

Halasin mummoa ja tunsin hänen pehmeän ihonsa poskeani vasten ja aistin ”mummon tuoksun”, joka oli sekoitus vauvan talkkia ja myskiä. Olin hyvin kiitollinen isäni ideasta kirjoittaa mummolle kirje. En tieninyt, että kiitollisuuden ja rakkauden sanat merkitsisivät mummolle enemmän kuin mitkään pikkuesineet, hajuvedet ja hedelmäkakut, joita saa rahalla. ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

Huono elokuva

Kun Evelyn katsoi elokuvan nimeä, hänen sydämensä alkoi jyskyttää.

Julia Woodbury

kirkon lehdet

Perustuu tositapahtumaan

"Luen ja katselen vain sellaista, mikä on taivaallisen Isän mielen mukaista" (Evankeliumin tasovaatimukseni).

Oppilaat, minulla on teille yllätys", opettaja Taylor sanoi samalla kun käveli luokan etuosaan.

Evelyn nosti hymyillen katseensa koepaperistaan. Sen yläreunassa luki isolla "10+".

"Pärjäsitte kaikki kokeessa niin hyvin, että huomenna katsomme palkinnoksi elokuvan", opettaja sanoi kirjoittaen taululle kolme elokuvan nimeä. "Tässä ovat vaihtoehdot, joista voitte äänestää", hän sanoi kaikkien hurratessa.

Evelyn pomppi istuimellaan yrittäen nähdä, mitkä elokuvien nimet olivat. Kaksi ensimmäistä elokuvaa

olivat hänen suosikkejaan. Hän nojautui ystävänsä Katyn puoleen.

"Mitä elokuvaa sinä aiot äänestää?"

"Ehdottomasti numero kolmosta", Katy sanoi. "Äiti ja isä eivät anna meidän katsoa sitä kotona, joten en ole koskaan nähnyt sitä."

Evelyn katsoi taululle uudelleen ja näki kolmannen elokuvan nimen. Hänen sydämensä alkoi jyskyttää. Evelyn oli kuullut siitä elokuvasta, ja hän tiesi, ettei sen katsominen tuntuisi hänestä oikealta. Mitä jos hänen luokkansa äänestäisi sitä?

"Kuka haluaisi äänestää numero ykköstä?" opettaja kysyi.

Evelyn nosti kätensä korkealle

ja katsoi ympärilleen. Hän puri hermostuneena huultaan. Vain kaksi muuta oppilasta äänesti sitä elokuvaa.

Opettaja merkitsi äänestystuloksen taululle. "Entä elokuvaa numero kaksi?"

Evelyn masentui. Vain kolme kättä nousi.

"Entä vaihtoehto kolmonen?"

Viisitoista kättä nousi ylös. Evelyn lysähti istuimellaan, ja hänen vatsaansa alkoi koskea. Miten hän voisi välttyä katsomasta sitä elokuvaa, jos kaikki muut halusivat?

Kun Evelyn pääsi kotiin, hän meni suoraa päätä omaan huoneeseensa

”Voidaksemme auttaa muita me itse tarvitsemme hengellistä ja moraalista rohkeutta vastustaa sitä paha, jota me näemme joka puolella.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Kolme tavoitetta oppaaksenne”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 119.

tekisi Evelynin olon kiusalliseksi. Toisessa kädessään hänellä oli kolme lempielokuvaansa. Evelyn ojensi viestin opettajalle ja katsoi, kun tämä luki sen.

”Kiitos, että kerroit minulle, miltä sinusta tuntuu”, opettaja sanoi.

”Äiti sanoi, että voin istua jossakin toisessa luokassa sillä aikaa kun elokuvaa näytetään”, Evelyn sanoi. ”Mutta toin myös muita elokuvia siltä varalta, että kaikki haluaisivatkin katsoa jonkin niistä.”

Opettaja hymyili ja otti elokuvapinon käteensä. ”Eihän elokuva ole mikään palkinto, elleivät kaikki voi nauttia siitä”, hän sanoi.

Opettaja kirjoitti uudet nimet taululle. ”Oppilaat, haluaisin tänään pitää uuden elokuväänestyksen. Minulla on teille uusia vaihtoehtoja.”

Evelyn meni istumaan pulpettinsa ääreen onnellisena siitä, että hänkin voisi nauttia luokan palkinnosta. Mutta paras palkinto oli tieto siitä, että taivaallinen Isä oli poistanut hänen pelkonsa ja antanut hänelle rohkeutta tehdä oikein. ■

ja antoi reppunsa *rojahtaa* lattialle. Hänen vatsansa oli ollut kipeä koko päivän. ”Kunpa vain voisinkin olla kipeä”, hän ajatteli. ”Silloin minun ei tarvitsisi mennä huomenna kouluun.”

Evelyn kiskoi koepaperinsa repusta ja tuijotti sitä puristaen sitä käsissään. ”Elokuvan piti olla palkinto eikä rangaistus!” hän ajatteli vihaisena rypistäessään koepaperin ja tunkiessaan sen sänkynsä alle. Kyyneleet kihosivat hänen silmiinsä. Hän polvistui vuoteensa viereen ja alkoi itkeä. Sitten hän alkoi rukoilla. Hän sai sanottua muutaman sekavan lauseen pyytäen taivaallista Isää

ottamaan ongelman pois, mutta hetken kuluttua hänen rukouksensa muuttui. ”Autathan minua selviytymään tästä tilanteesta. En halua nähdä elokuvaa, joka saa oloni kurjaksi, ja toivon, että ystäväni ja opettajani ymmärtävät.”

Evelyn päätti rukouksensa. Huono olo oli poissa. Häntä ei enää edes pelottanut.

Evelyn hypähti pystyyn ja kiiruhti huoneestaan etsimään äitiä. Hän oli saanut idean.

Seuraavana päivänä Evelyn astui luokkaan. Toisessa kädessään Evelynillä oli viesti äidiltä, joka selitti, että kyseisen elokuvan katsominen

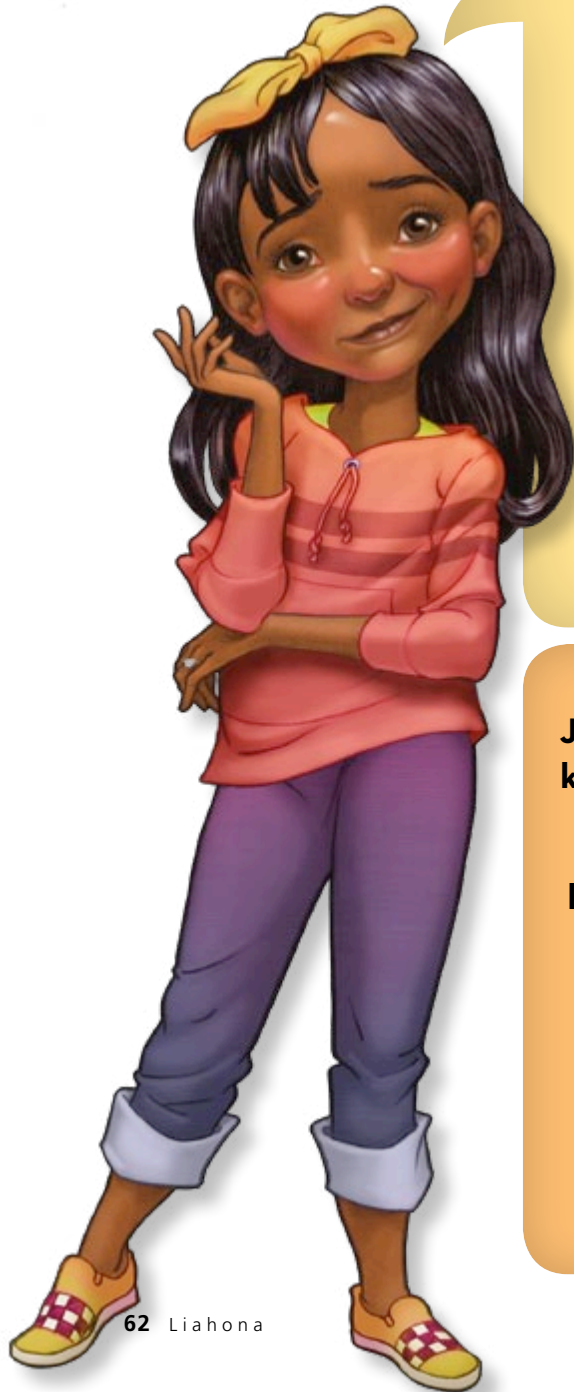

Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolin koorumista

Kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ovat Jeesuksen Kristuksen erityisiä todistajia.

Rakastaako
taivaallinen Isä
kirkon jäseniä
enemmän kuin
Hän rakastaa
muuta ihmisiä?

**Jumala rakastaa
kaikkia lapsiaan.**

**Hän haluaa
heidän kaikkien
palaavan
luokseen.**

**Meidänkin
tulee rakastaa
ja kunnioittaa
kaikkia ihmisiä.**

**Me voimme
auttaa niitä,
jotka eivät vielä
tiedä, että
Jumala rakastaa
heitä.**

**Silloin he voivat
tuntea suurta
iloa!**

Vanhin José L. Alonso
seitsemänkymmenen
kookumista

Kärsivällinen rukous

Vartuin Meksikossa sisarus-
teni, äitini ja isoäitini kanssa.
Joka päivä kotiläksyjen ja
kotitöiden jälkeen pelasin jalkapal-
loa. Rakastin jalkapalloa! Leikin,
että oikea jalkani oli yksi joukkue ja
vasen jalkani oli toinen joukkue.

Eräänä päivänä kun olin pela-
massa jalkapalloa, minun oli yhtäk-
kiä vähän vaikea hengittää. Lepäsin
muutaman minuutin, mutta minun
oli yhä vaikea hengittää. Tulin
niin sairaaksi, että minut piti viedä
sairaalaan.

Sairaalahuoneessa oli monia
muitakin lapsia, mutta kaipasın per-
hettäni ja tunsin itseni hyvin yksinäi-
seksi. Vaikka en vielä ollutkaan kir-
kon jäsen, uskoın Jumalaan. Rukoilin
joka päivä, että parantuisin, mutta sen
sijaan vointini huononikin koko ajan.
Lääkärit arvelivat, etten jäisi henkiin.

Viimein lääkärit päästivät minut
sairaalasta kotiin, mutta minun piti
vuoden ajan maata sängyssä. Söin
paljon lääkkeitä ja sain joka päivä
kaksi pistosta. Ja minulla oli yhä
rukous mielessäni ja sydämässäni.
Sanoin taivaalliselle Isälle, että jos
paranisın, palvelisin Häntä koko
loppuelämäni.

Sitten eräänä päivänä, kun olin
vuoteessa lukemassa, pudotin vahin-
gossa kirjani lattialle. Kun kumarruin
nostamaan sen ylös, huomasiın, että
hengitin taas normaalisti. Pudotin

kirjan uudelleen. Pystyin nostamaan
sen jälleen ilman mitään ongelmia!

Nousin vuoteesta. Alkuun minua
huimasi, koska en ollut kävellyt
omin avuin pitkään aikaan. Katsoin
peiliin ja näin, että hymyilin. Tiesin,
että olin saanut vastauksen taivaalli-
selta Isältä.

Siitä lähtien olen pyrkinyt teke-
mään joka päivä jotakin osoittaak-
seni kiitollisuuteni taivaalliselle Isälle.

Kun vartuin aikuiseksi, minusta tuli
lääkäri, jotta voisın auttaa muita lap-
sia saamaan vastauksia rukouksiinsa.
Ja nyt pyrin palvelemaan taivaallista
Isää kirkon tehtävässäni.

Vastaukset rukouksiin eivät aina
tule helposti, eivätkä ne aina tule
heti. Mutta tiedän, että taivaallinen
Isä vastaa rukouksiimme. Hän tuntee
meidän tarpeemme, ja Hän tietää,
mikä on parhaaksi. ■

Minä noudatan taivaallisen Isän suunnitelmaa, kun minut kastetaan ja konfirmoidaan.

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

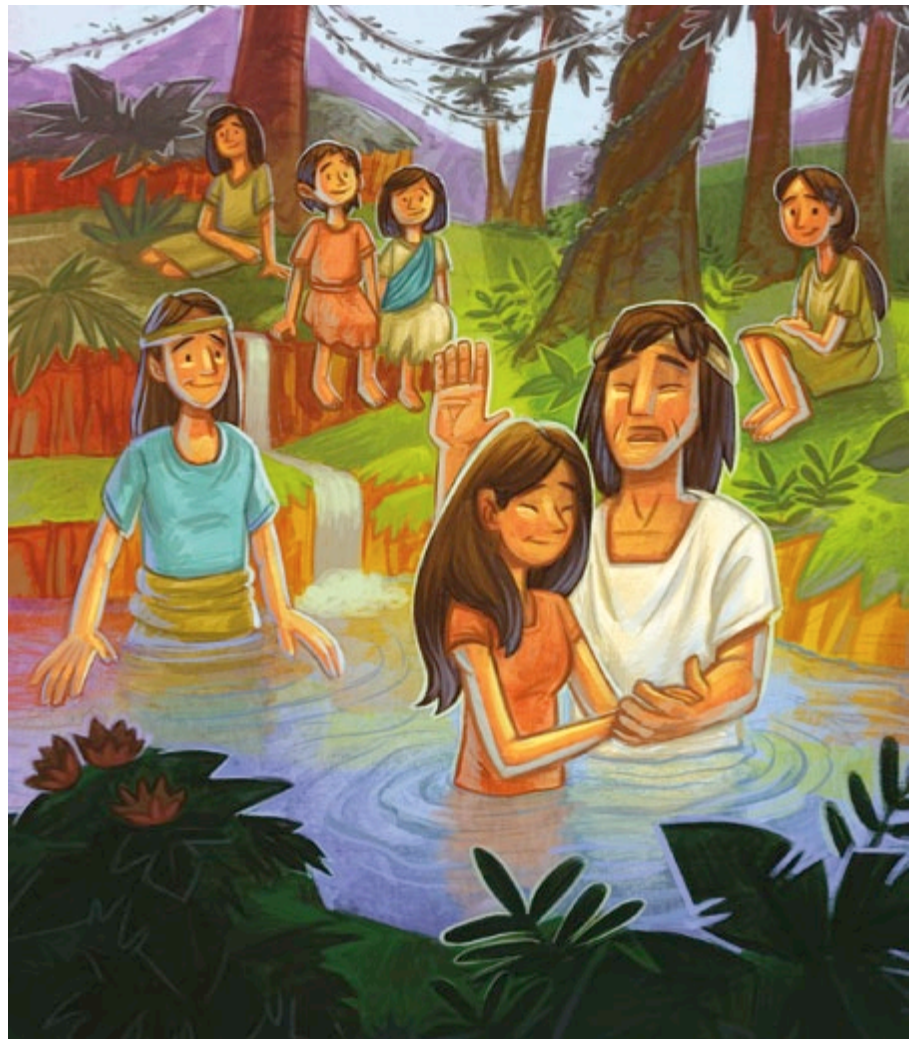
Mormonin kirjassa kerrotaan ihmisryhmästä, joka kerääntyi yhteen erääseen metsikköön, jota kutsuttiin nimellä Mormon. He halusivat kuulla Alman opettavan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Kun Alma oli opettanut heitä monen päivän ajan, hän kysyi heiltä, halusivatko he tehdä liiton palvelu Jumalaa ja pitää Hänen käskynsä. Hän sanoi heille, että jos heidät kastettaisiin, Pyhä Henki olisi aina heidän kanssaan (ks. Moosia 18:7–10).

Kun ihmiset kuulivat tämän, he olivat niin onnellisia, että he ”taputtivat käsiään ilosta” (Moosia 18:11). Alma kastoi noin 200 ihmistä Mormonin vesissä. Nämä ihmiset pitivät Mormonin metsikköä kauniina paikkana, koska juuri siellä he saivat tietää Vapahtajasta ja heidät kastettiin (ks. Moosia 18:30).

Alman kansan tavoin mekin tunnemme iloa, kun odotamme innolla tai muistelemme kasteelle menoa. Kun meidät kastetaan, me teemme liiton Jumalan kanssa niin kuin nekin ihmiset. Me lupaamme pitää Hänen käskynsä ja palvella

Häntä. Me otamme päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen, ja meistä tulee Hänen kirkkonsa jäseniä. Kun meidät konfirmoidaan, me saamme

saman ihmeellisen lupauksen, jonka Alman kansa sai: että Pyhä Henki voi olla meidän kanssamme aina, jos me pidämme Jumalan käskyt. ■

KUUNTELE HILJAISTA, VIENOA ÄÄNTÄ

Pyydä isää tai äitiä tai jotakuta muuta aikuista auttamaan sinua leikkaamaan tämän sivun kuvat irti ja pane ne johonkin pussiin. Valitkaa vuorotellen kuvia pussista. Etsikää, mikä teksti ja pyhien kirjoitusten kohta sopii kuhunkin kuvaan, ja lukekaa ne ääneen.

Pyhä Henki auttaa meitä tuntemaan taivaallisen Isän rakkautta ja muita hyviä tunteita kuten iloa, lempeyttä ja ystävällisyyttä. Hän puhuu usein sydämessämme ja mielessämme hiljaisella, vienolla äänellä (ks. Gal. 5:22–23).

JUTELLAAN

Pyydä jotakuta, joka on jo kastettu ja konfirmoitu, kuvailemaan tunteuksiaan sinä erityisenä päivänä. Jos sinä olet jo mennyt kasteelle, kerro jollekulle toiselle, miltä sinusta tuntui, kun sinut kastettiin ja konfirmoitiin.

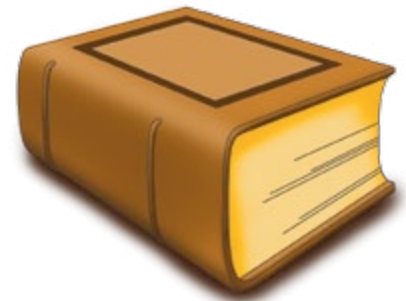
Pyhä Henki varoittaa meitä vaarasta ja auttaa meitä tunnistamaan, milloin meidän tulee olla varovaisia (ks. OL 9:9).

Pyhä Henki on opettaja. Hän opettaa meille Jeesuksesta Kristuksesta ja auttaa meitä muistamaan kaiken, mitä olemme jo oppineet vanhemmiltamme, opettajiltamme ja pyhistä kirjoituksista (ks. Joh. 14:26).

Pyhä Henki johdattaa meitä ja auttaa meitä näkemään selkeästi, niin että voimme tehdä valintoja, jotka tuovat meidät takaisin taivaallisen Isän luo (ks. 2. Nefi 32:5).

Toisinaan Pyhää Henkeä kutsutaan Lohduttajaksi. Pehmeän huovan tavoin Hän auttaa meitä tuntemaan olomme turvalliseksi ja rauhalliseksi (ks. Joh. 14:16, 27).

PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA JA LAULU

- Moosia 18:8–11
- "Kasteen jälkeen"
(*Lasten laulukirja*, s. 53)

Kastesiunaus

Trevoria pelotti aina mennä vedessä pinnan alle. Miten hänet voitaisiin kastaa?

Kasey Eyre

Trevor meni sohvalle istumaan ja nojasi leukaansa käsiinsä. Hänen veljensä olivat leikkimässä isoisän kanssa. Trevor toivoi, että hänelläkin voisi olla hauskaa, mutta hän ei voinut lakata kantamasta huolta kasteelle menemisestään.

Äiti istutui hänen viereensä ja pörötti hänen hiuksiaan. ”Mikä hätänä?” äiti kysyi. ”Etkö halua leikkiä?”

Trevor pudisti päätään kurtistaen.

Äiti katsoi häntä hetken ja kietoi sitten käsivartensa hänen ympärilleen. ”Vieläkö sinua pelottaa mennä vedessä pinnan alle?”

Trevor nyökkäsi.

Häntä pelotti aina ajatus siitä, että hän joutuisi vedenpinnan alle. Kun

hän oli kolmivuotias, hän oli pudonnut uima-altaaseen. Hän ei pystyisi koskaan unohtamaan, miten häntä pelotti, kun hän vajosi yhä syvemmälle veteen, kunnes joku veti hänet ylös vedestä. Aina siitä lähtien häntä oli pelottanut olla veden lähellä.

”Miksei mikään auta?” Trevor kysyi. ”Olemme rukoilleet ja olemme jopa käyneet katsomassa kasteallasta. Mistään ei ole ollut apua!” Trevor ponkaisi sohvalta ja juoksi huoneeseensa.

Hän pauskasi huoneensa oven kiinni perässään ja heittäytyi vuoteelleen. Pian hän kuuli ovelta hiljaisen koputuksen.

Trevor kääntyi katsomaan, kun isä istuutui hänen viereensä. ”Äiti sanoi, että kasteelle meneminen pelottaa sinua yhä”, isä sanoi.

Trevor nyökkäsi. ”Minä rukoilen koko ajan, mutta pelottava tunne ei vain mene pois.”

Isä mietti hetken. ”Toisinaan kun rukoilemme jotakin, se ei tapahdu aivan heti. Sinua saattaa pelottaa nyt, mutta ehkä sinusta huomenna tuntuu jo paremmalta.”

Trevor pudisti päätään, mutta sitten hän muisti, miten häntä viime vuonna pelotti koulun aloittaminen. Isä oli antanut hänelle siunauksen. Kenties siunaus voisi auttaa häntä myös kasteelle menemisessä. Hän katsoi isää. ”Voisitko sinä ja isoisä antaa minulle siunauksen?”

Isä nyökkäsi. ”Minusta se on hieno ajatus.”

Vähän myöhemmin Trevor istuutui olohuoneen tuoliin. Isä ja isoisä asettivat kätensä hänen päänsä päälle. Isä siunasi häntä sanoen, että jos hänellä olisi uskoa, taivaallinen Isä voisi auttaa häntä tuntemaan olonsa tyyneksi ja rauhalliseksi.

Kun Trevor seuraavana päivänä istui kastetilaisuudessaan valkoisissa vaatteissaan, häntä yhä pelotti. Hän oli iloinen saatuaan siunauksen, mutta mitä jos häntä edelleen pelotaisi? Miten hänet voitaisiin kastaa?

Kun he olivat kuunnelleet kasteesta kertovan puheen, isä kumartui Trevorin puoleen. ”On aika mennä kastealtaalle”, hän sanoi. Trevor nyökkäsi ja seurasi isää kastealtaan luo. Isä meni veteen ensimmäisenä.

Sitten oli Trevorin vuoro. Hän epäröi, mutta sitten hän muisti saamansa siunauksen. ”Taivaallinen Isä, auta minua saamaan uskoa”, hän rukoili hiljaa mielessään.

Hitaasti Trevor laski toisen jalan veteen. Vesi tuntui mukavan lämpimältä. Trevor otti toisen askeleen.

Askel askeleelta hän tunsi, kuinka hänen huolensa ja pelkonsa haihtuivat. Isä tarttui hänen käsivarteensa ja hymyili. ”Oletko valmis?”

Trevor tunsi olonsa tyyneksi ja rauhalliseksi. Juuri tämän tunteen taivaallinen Isä oli luvannut antaa hänelle. Hän nyökkäsi. ”Olen valmis.”

Isä kohotti oikean käsivartensa ja lausui kasterukouksen. Kun isä painoi Trevorin pinnan alle, Trevor ei pelottanut yhtään. Hän tunsi vain sitä tyyntä, rauhallista tunnetta, joka jatkuvasti vahvistui.

Trevor nousi vedestä hymyillen. Hän tiesi, että hänen uskonsa oli auttanut häntä voittamaan pelkonsa niin että hänet voitiin kastaa. Hän tiesi, että taivaallinen Isä auttaisi häntä aina kun hän pyrki valitsemaan oikein. ■

Kirjoittaja asuu Nevadassa Yhdysvalloissa.

”Kun me päätämme seurata Kristusta uskossa emmekä valitse toista tietä pelosta, meitä siunataan.”

Vanhin Quentin L. Cook kahdentoista apostolin koorumista, ”Eläkää uskosta älkääkää pelosta”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 73.

Hei! Minä olen Enhžin A. Mongoliasta

Minulla ei ole yhtään lemmikkieläintä, vaikka oikeastaan haluaisin koiranpennun. Toisinaan menemme maalle, missä näen lehmiä, lampaista, kameleita, hevosia ja vuohia. Talvella minusta on hauska tehdä siellä lumiukkoja. Tässä olen veljeni ja ystäväni kanssa Kilpikonnakallion luona Terežin kansallispuistossa.

Mitä sinä teet kaikkein mieluiten perheesi kanssa? Kahdeksanvuotias Enhžin A., joka asuu Mongoliassa, menee mielellään perheensä kanssa maalle ja poimii metsämarjoja ja mansikoita.

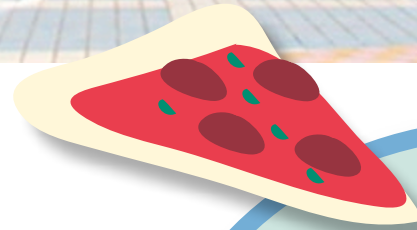
Olen onnellinen, kun perheemme viettää aikaa yhdessä. Meistä on mukavaa pitää perheiltoja ja käydä kirkossa joka viikko. Me myös luemme Mormonin kirjaa ja rukoilemme yhdessä joka päivä. Nämä asiat auttavat pitämään perheemme vahvana.

Asun äidin, isän ja kahden veljeni kanssa Ulanbaatarissa, Mongolian pääkaupungissa. Kaupungissamme asuu miljoona asukasta! Me asumme kerrostalon 12. kerroksessa.

Tässä kuvassa luen kertomusta veljelleni. Minä pidän lukemisesta tosi paljon! Olen kolmannella luokalla. Pidän myös matematiikasta ja piirtämisestä. Yksi luokkatovereistani ei ole kirkon jäsen, mutta olen kertonut hänelle viisauden sanasta ja kehottanut häntä juomaan kahvin tai teen sijaan maitoa. Olen myös opettanut häntä rukoilemaan taivaallista Isää, koska hän ei osannut. Olen myös kutsunut häntä kotiimme perheiltään.

ENHŽININ LEMPIASIOITA:

Ruoka – pizza ja perunamuusi.
Pyhien kirjoitusten kohta – 1. Nefi 3:7
Laulut – "Tuo pienoinen Jeesus",
"Mormonin kirjan tarinoita"

Paimen ja eksynyt lammas

Margo Mae, Utah, USA

Jeesus opetti ihmisiä esittämällä heille kertomuksia. Eräänä päivänä Hän kertoi paimenesta, jolla oli sata lammasta. Paimen oli oikein hyvä ja ystävällinen. Hän piti lampaansa turvassa villieläimiltä. Hän kaitsi niitä öisin.

Eräänä päivänä yksi lampaista eksyi.
Paimen jätti 99 lammastaan turvalliseen
paikkaan ja lähti etsimään kadonnutta.
Hän etsi korkealta vuorilta ja kaukaa
erämaasta.

Kun paimen vihdoinkin löysi lampaansa,
hän iloitsi. Hän nosti lampaan
hartioilleen ja kantoi sen kotiin.

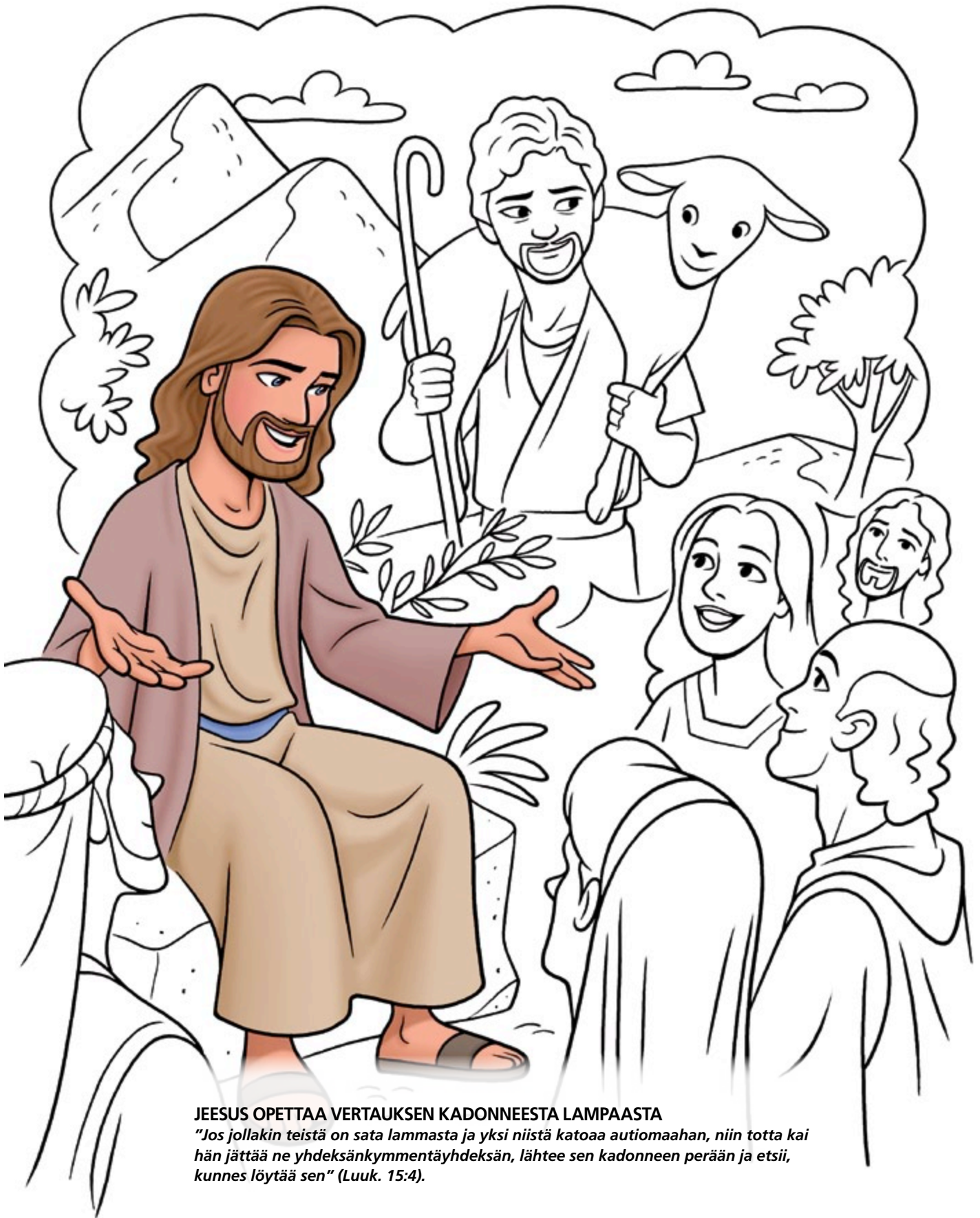

Paimen kutsui ystävänsä koolle ja kertoi heille, kuinka hän oli löytänyt lampaansa. He riemuitsivat yhdessä.

Jeesus Kristus on kuin tämän kertomuksen paimen, ja me olemme kuin ne lampaat. Jeesus huolehtii meistä ja suojelee meitä vaaralta. Hän ei anna periksi meidän kohdallamme, kun teemme virheitä. Ja Hän iloitsee, kun teemme parannuksen ja palaamme Hänen evankeliumiinsa. Siksi Häntä kutsutaan pyhissä kirjoituksissa hyväksi paimeneksi. ■

Kohdista Matt. 18:12–14 ja Luuk. 15:3–7.

JEEBUS OPETTAA VERTAUKSEN KADONNEESTA LAMPAASTA

”Jos jollakin teistä on sata lammasta ja yksi niistä katoaa autiomaahan, niin totta kai hän jättää ne yhdeksänkymmentäyhdeksän, lähtee sen kadonneen perään ja etsii, kunnes löytää sen” (Luuk. 15:4).

KIRKON UUTISIA

Sivustolla news.lds.org on lisää kirkon uutisia ja tietoa tapahtumista.

Kirkko on kokenut historiallisia muutoksia presidentti Monsonin palvelukauden aikana

Viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana, jona presidentti Thomas S. Monson on ollut kirkon johdossa, kirkko on kokenut historiallisia muutoksia, jotka ovat koskeneet jäseniä kaikkialla maailmassa. Kirkon 16. presidentin syvän vaikutuksen voi nähdä monissa tärkeissä ilmoituksissa ja uusien menettelytapojen käyttöönotossa lähetystyöstä ja pappeusjohtajien koulutuksesta lukuisien temppelien rakentamiseen.

Monilla menettelytavoilla ja ilmoituksilla, jotka on julkistettu presidentti Monsonin toimikaudella, on maailmanlaajuinen vaikutus – silti perimmäisenä tarkoituksena on palvella yksilöitä ja pitää huolta heistä. Hänen elinikäinen huolenpitonsa yksilöstä käy selvästi ilmi joka hetki hänen tehtävässään.

Ohessa on muutamia kohokohtia Thomas S. Monsonin johtajakauden viideltä ensimmäiseltä vuodelta:

- Presidentti Monson ilmoitti 6. lokakuuta 2012 muutoksesta, joka laajentaa kirkon nuorten jäsenten mahdollisuuksia palvella kokoikäisessä lähetystyössä: miehet voivat aloittaa palvelun 18 vuoden iässä ja naiset 19 vuoden iässä. Hänen ilmoituksensa annettiin kirkon 182. puolivuotiskonferenssin ensimmäisessä kokouksessa, ja se syytti valtavan lähetystyöinnostuksen. Ilmoituksen jälkeen kirkon lähetystyöosasto on

saanut historiallisen suuren määrän hakemuksia sekä nuorilta miehiltä että nuorilta naisilta, jotka ovat innokkaita palvelemaan.

- Kirjeessä, jonka presidentti Monsonin ohella ovat allekirjoittaneet hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa, presidentti Henry B. Eyring ja presidentti Dieter F. Uchtdorf, ilmoitettiin, että vuonna 2013 otetaan käyttöön uusi nuorten opetusohjelma, jonka tarkoituksena on ”vahvistaa ja kehittää uskoa, kääntymystä ja todistusta” kirkon nuorten keskuudessa. Uusi opetusohjelma antaa mahdollisuuden entistä interaktiivisempaan opetukseen Aaronin pappeuden, Nuorten Naisten ja nuorten pyhäkoulun luokissa noudattaen tapaa, jolla Vapahtaja opetti maanpäällisen palvelutyönsä aikana. Viikoittaisissa luokissa käytetään hyödyksi monia nykyajan kirkon verkkoresursseja, jolloin nuoret pääsevät osallistumaan oppimiseen ennennäkemättömällä tavalla.
- Presidentti Monsonin ja ensimmäisen presidenttikunnan johdolla kirkko tarjoaa edelleen maailmanlaajuisia johtajien koulutuskokouksia, jotka auttavat paikallisia pappeusjohtajia ja apujärjestöjen johtohenkilöitä sekä perheitä heidän pyrkimyksissään palvella jäseniä ja

syventää kääntymystä. Koulutuksen avulla paikalliset johtohenkilöt ja jäsenet voivat saada ohjausta ensimmäisen presidenttikunnan jäseniltä, kahdentoista apostolin koorumilta ja muilta johtavilta auktoriteeteilta sekä apujärjestöjen ylimmillä johtohenkilöiltä. Maailmanlaajuisessa koulutuksessa on opetettu, kuinka käytetään uusia hallinnollisia käsikirjoja (otettu käyttöön vuonna 2010), kuinka johdetaan tehokkaita seurakuntaneuvostoja ja kuinka vahvistetaan perhettä ja kirkkoa pappeuden avulla.

- Vuonna 2010 ensimmäinen presidenttikunta alkoi antaa kahdentoista apostolin koorumin jäsenten tehtäväksi johtaa kahdenlaisia uusia kansainvälisiä kokouksia – pappeusjohtajien konferensseja sekä vyöhykkeen katselmuksia. Kunkin pappeusjohtajien konferenssin aikana kirkon tietyn vyöhykkeen vaarujen johtokunnat, piispat ja seurakunnanjohtajat kootaan yhteen saamaan koulutusta. Kunkin vyöhykkeen katselmuksen aikana johtohenkilöt luovat myös syvälisen katsauksen siihen, mitä kirkossa tapahtuu tietyllä kirkollisella vyöhykkeellä, ja tarkastelevat sellaisia asioita kuin humanitaarinen palvelu, huoltotyötarpeet, lähetystyö ja sukututkimus- ja temppelityö.

Presidentti Thomas S. Monson puhumassa tiedotusvälineille maanantaina 4. helmikuuta 2008 uuden Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäisen presidenttikunnan julkistamisen yhteydessä.

- Presidentti Monsonin toimikaudella on ilmoitettu 31 uudesta temppelistä kautta maailman. Kuusitoista temppeliä on vihitty ja viisi muuta temppeliä on vihitty uudelleen laajojen korjaustöiden jälkeen. Presidentti Monson johti itse seuraavien temppeleiden vihkimistä: Calgaryn temppeli (Albertassa Kanadassa), Cebun temppeli (Filippiineillä), Curitiban temppeli (Brasiliassa), Kiovan temppeli (Ukrainassa), Panamá'n temppeli (Panamassa), Vancouverin temppeli (Brittiläisessä Columbiassa Kanadassa), Draperin temppeli (Utahissa Yhdysvalloissa), Kansas Cityn temppeli (Missourissa Yhdysvalloissa), Rexburgin temppeli (Idahossa Yhdysvalloissa), South Jordanin temppeli (Utahissa Yhdysvalloissa), Gila Valleyn temppeli (Arizonassa

- Yhdysvalloissa) ja Twin Fallsin temppeli (Idahossa Yhdysvalloissa). Hän johti myös seuraavien temppeleiden uudelleen vihkimistä: Méxicon temppeli (Meksikossa), Atlantan temppeli (Georgiassa Yhdysvalloissa), Boisen temppeli (Idahossa Yhdysvalloissa) ja Laien temppeli (Havaijissa Yhdysvalloissa).
- Presidentti Monson on johtanut myös ennennäkemätöntä kasvun aikaa kirkon verkkopalveluissa, jotka tarjoavat profeettojen sanoja ja kirkon ohjelmia noin 14 miljoonalle jäsenelle kautta maailman. Verkkopalveluiden kohokohtiin kuuluu valikoima kirkon tuottamia videotallenteita, muun muassa Uuden testamentin keskeisiä tapahtumia kuvaava filmisarja.
  - Ensimmäisen presidenttikunnan johdolla kirkko julkaisi uuden kirjan nimeltä *Tyttäriä minun*

valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä. Kirja on tarkoitettu henkilökohtaiseksi ja perheen läheteokseksi vahvistamaan naisia heidän tehtävissään.

- Presidentti Monsonin johdolla kirkko on vastannut luonnonmullistuksiin eri puolilla maailmaa ja auttanut apua tarvitsevia. Viiden viime vuoden aikana merkittävää humanitaarista apua on annettu muun muassa Haitin maanjäristyksessä, Japanin maanjäristyksessä ja tsunamissa sekä Thaimaan tulvissa. Kirkko on avustanut myös vakavassa nälänhädässä eri puolilla itäistä Afrikkaa, auttanut rokottamaan lapsia monissa maissa sekä hankkinut puhdasta vettä moniin syrjäisiin kyliin. Lisäksi kirkko on vihkinyt uuden 53 000 neliömetrin huolto-työrakennuksen Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa. ■

Kirkon johtohenkilöt keskustelivat ”työn jouduttamisesta”

Sarah Jane Weaver

Church News -lehti

Keskellä niitä muutoksia, jotka vaativat aikojen pyhiin kuuluvia teini-ikäisiä ottamaan suuremman roolin lähetystyöhön valmistautumisessa, sukututkimus- ja temppelityössä sekä sunnuntaiopetuksessa, kirkon johtohenkilöt sanovat, että kirkon nuoret on kutsuttu toimimaan ja heitä on kehoitettu nousemaan ja loistamaan (ks. OL 115:5).

Muutokset tekevät yhdestä asiasta ilmeisen: ”Herralla on jotakin, mitä Hän haluaa tehdä”, sanoi vanhin Paul B. Pieper seitsemänkymmenen koorumista.

Vanhin Pieper, pappesusaston toiminnanjohtaja, osallistui äskettäin *Church News* -lehden pyöreän pöydän keskusteluun muutoksista, jotka vaikuttavat nuoriin monin tavoin. Pyöreän pöydän keskusteluun osallistuivat myös sukututkimusosaston toiminnanjohtaja, vanhin Allan F. Packer seitsemänkymmenen koorumista, temppeliosaston toiminnanjohtaja, vanhin William R. Walker seitsemänkymmenen koorumista, lähetystyöosaston apulaistoiminnanjohtaja, vanhin W. Craig Zwick seitsemänkymmenen koorumista, kirkon kouluasiainjohtaja, vanhin Paul V. Johnson seitsemänkymmenen koorumista, sukututkimusosaston toimitusjohtaja, vanhin Dennis C. Brimhall, joka on vyöhyke-seitsenkymmen, sekä Apuyhdistyksen ylijohtaja Linda K. Burton.

Vanhin Pieper viittasi varhaisempaan ikään, jolloin nuoret miehet ja nuoret naiset voivat aloittaa lähetystyöpalvelun, uuteen nuorten opetusohjelmaan ja ensimmäisen presidenttikunnan kirjeeseen, jossa pyydetään nuoria osallistumaan sukututkimustyöhön ja viemään perheen nimiä temppeliin, ja sanoi, ettei hän ennen konferenssia nähnyt näiden ”kolmen asian liittyvän yhteen”. ”Muistan

menneeni konferenssiin – ja ajatelleeni itsekseni: ’Kuinka kaikki tämä on sovitettu yhteen?’ On ilmeistä, että Herran käsi on ollut mukana.”

Vanhin Zwick sanoi, että Herran sanat ovat selvät: ”Minä joudutan työtäni aikanaan” (OL 88:73). ”Herra itse johtaa tätä”, hän jatkoi. ”Mielestäni koskaan ei ole ollut nuorten sukupolvea, joka olisi ollut valmis tähän opetusohjelmaan niin kuin [nuoret] nykyään. Mielestäni koskaan ei ole ollut nuorten ryhmää, joka olisi tehnyt yhtä paljon kasteita tai enemmän toimituksia kuolleiden puolesta – [tai] olisi ollut lähempänä temppelityötä ja kaikkia sen puolia kuin tämä ryhmä. Ja epäilemättä kaikki tämä – valmistaa heitä lähetystyöpalveluun ja rakentaa varmaa perustaa muille velvollisuuksille lähetystyön jälkeisinä vuosina.”

”Se, että Jumala luottaa nuoriinsa, on erittäin voimallinen sanoma”, sanoi vanhin Brimhall.

”Kun Herra tekee jotakin, kaikki asettuu kohdalleen oikeaan aikaan, ja niin tapahtuu nyt”, sanoi vanhin Johnson huomauttaen, että uutta nuorten opetusohjelmaa työstävät eivät tienneet, että ikää, jolloin lähetysaarnajat voivat aloittaa palvelun, muutettaisiin.

Vanhin Walker puhui ensimmäisen presidenttikunnan kirjeestä, jossa nuoria kannustetaan tutkimaan sukuaan ja viemään nuo nimet temppeliin. ”Se, että nuorilla voi olla oma rajatun käytön suositus – –, on ollut todella ihmeellinen asia”, hän sanoi. ”Nuoret [ovat] innokkaita osallistumaan työhön temppelissä ja ymmärtävät opin. – Se todellakin auttaa valmistamaan heitä hengellisesti kaikkiin ihmeellisiin asioihin, jotka heitä odottavat.”

Vanhin Packer sanoi, että hän kuuli äskettäin eräästä nuoresta naisesta, joka nousi

VALOKUVA CHURCH NEWS -LEHDEN LUVALLA

todistamaan sukututkimustyöstä. ”Tämä on paljon hauskeempaa kuin vanhat ihmiset sanoivat sen olevan”, hän sanoi.

”Tämä on Elian henki”, vanhin Walker sanoi. ”Tämä on sitä, kun lasten sydämet kääntyvät isien puoleen ja isien sydämet kääntyvät lasten puoleen.”

Vanhin Packer lisäsi, että sukututkimustyö muuttaa sen, kuinka nuoret tekevät päätöksiä ja kuinka he suhtautuvat haasteisiin. Hän

Kirkon johtohenkilöt ovat yhtä mieltä siitä, että Herra jouduttaa työtään ja että kirkon nuoret on kutsuttu työhön.

sanoi, että he voivat ajatella: ”Jos vaari teki näin, minäkin voin tehdä näin.”

Hän kertoi erään temppelinjohtajan sanoneen, että kun nuoret toimivat kasteessa sijaisina jonkun puolesta, he nousevat vedestä hymyillen, mutta ”kun he tekevät kasteita esivanhempiansa puolesta, heillä on kyynelleet silmissään. He tuntevat jotakin syvempää, he tuntevat jotakin enemmän.”

Vanhin Pieperin mukaan uuden nuorten opetusohjelman tavoite on, että nuoria autetaan saamaan näkökulma, ja siinä oppiaineisto korvaa oppikirjat. Opetusohjelma antaa nuorten opettajille mahdollisuuden päättää, mitä he tarvitsevat rakentaakseen jokaisesta sunnuntaista kokemuksen, joka valmistaa nuoria temppeli- ja sukututkimustyöhön ja lähetystyöpalveluun.

”Uusi lähetysaarnajien koulutuskeskus on koti”, sanoi vanhin Packer. ”Uusi sukututkimuskeskus on koti. Tässä tehtävässä uusi opetusohjelma auttaa sekä nuoria että vanhempia.”

Vanhin Zwickin mukaan sanoma vanhemmille on: ”Kirkon johtohenkilöt luottavat teihin vanhempiin ja luottavat näihin nuoriin miehiin ja nuoriin naisiin, jotka kasvavat teidän kodeissanne.”

Kaikki muutokset vievät ”kirkkoa suuntaan, jossa sen tulee olla, suuntaan, jossa sen on profetoitu olevan”, sanoi vanhin Johnson. ”Herra tietää, mitä tulevaisuus tuo tullessaan, ja – – tämä on vain yksi monesta asiasta, joita Hän tekee edistääkseen valtakuntaa, auttaakseen sitä vierimään eteenpäin.”

Vanhin Pieper sanoi, että tarkastellessaan kaikkea sitä, mitä viime lokakuun yleiskonferenssissa tapahtui, hän näkee ”profeetan, jolla on avaimet, avaavan ovet ja sanovan: ’Olkaa hyvät ja astukaa sisään.’ Me kutsumme teitä tulemaan ja osallistumaan tähän työhön. Nyt on Herran aika. Me kaikki tiedämme sen. Me kaikki tunsimme sen. Kirkko tuntee sen. Totta kai se toimii.” ■

Vanhin Christofferson neuvoi jäseniä Keski-Amerikassa

Vanhin Don L. Searle

Church News -lehden avustaja

Kirkon työnä nykyään on valmistaa kansa, joka on valmis ottamaan vastaan Herran ja palvelemaan Häntä, kun Hän tulee, sanoi kahdentoista apostolin koorumin jäsen, vanhin D. Todd Christofferson Arrajánin vaarnan jäsenille Panamassa 20. tammikuuta 2013.

Se on teema, jota vanhin Christofferson julisti useita kertoja Keski-Amerikan matkallaan 11.–20. tammikuuta puhuessaan nuorten, nuorten naimattomien aikuisten, läheytssaarnaajien ja kirkon paikallisten

Vanhin D. Todd Christofferson tervehtii nuorta naista tammikuussa Panamassa pidetyn kokouksen jälkeen.

VALOKUVA JAMES DALRYMPLE © IRI.

johtohenkilöiden kokouksissa sekä jäsenille vaarnakonferenssikokouksissa.

Vanhin Christoffersonin mukana oli hänen vaimonsa Kathy Christofferson sekä vanhin Richard J. Maynes seitsemänkymmenen johtokunnasta ja tämän vaimo Nancy Maynes. Matkustaessaan ensin Costa Ricaan, sitten Guatemalaan ja lopuksi Panamaan vanhin Christoffersonin seuraan liittyi eri paikoissa vyöhykkeen johtokunnan jäseniä: vanhin James B. Martino, vyöhykkeenjohtaja, vanhin Carlos H. Amado, ensimmäinen neuvonantaja, ja vanhin Kevin R. Duncan, toinen neuvonantaja.

Vanhin Maynes matkusti myös Hondurasiin ja Belizeen tavatakseen siellä kirkon johtohenkilöitä ja jäseniä.

Vanhin Christofferson puhui sadoille nuorille, jotka olivat kokoontuneet Nuorten voimaksi -konferenssiin Costa Ricassa ja Panamassa, lähetyssaarnaajaryhmille San Joséssa Costa Ricassa sekä Guatemalaan ja Panamassa, suurille joukoille nuoria naimattomia aikuisia näissä kolmessa maassa sekä pappeusjohtajien ja apujärjestöjen johtohenkilöiden kokoontumisissa.

Hän tapasi myös Costa Rican ja Guatemalan presidentit auttaakseen lujittamaan tärkeitä suhteita näiden maiden valtionjohdon kanssa.

Costa Ricassa vanhin Christofferson kannusti nuoria ja nuoria aikuisia pitämään käskyt, muistamaan, että taivaallinen Isä tuntee heidät ja rakastaa heitä, sekä lukemaan pyhiä kirjoituksia päivittäin ja pyrkimään saamaan kaiken, mitä Henki antaa heille heidän lukiessaan.

Hän lausui voimakkaan todistuksen profeetta Joseph Smithistä ja Jeesuksesta Kristuksesta. ”Lausun teille siunauksen, niin että te voitte saada saman todistuksen, jonka olen tuonut julki”, hän sanoi ja lisäsi, että Jeesus Kristus ”on todellinen. Rukoilen teille tänä iltana Hänen siunauksiaan.”

Guatemalassa hän painotti perheen tärkeyttä.

”Perustaessamme perheen me täytämme suurimman päämäärämme maan päällä”, hän sanoi.

Hän puhui Panamassa nuorille ja todisti: ”Tämän kirkon johdossa on meidän Herramme Jeesus Kristus. Hän on erittäin sitoutunut johtaja ja ohjaa itse aktiivisesti kirkkoaan.”

Pappeusjohtajien konferenssissa painotettiin sitä, ettei pappeusjohtajien pidä keskittyä työtehtäviin eikä kiirehtimiseen vaan pappeuden palvelutyön tuloksiin, ensi sijassa yksilön kääntymiseen.

Myös vanhin Maynes toimi johtavana virkailijana monissa kokouksissa, muun muassa nuorten aikuisten ja lähetyssaarnaajien kokouksissa Belizessä ja Hondurasissa, sekä antoi neuvoja ja hengellistä johdatusta sadoille näissä Keski-Amerikan maissa. ■

Tämän raportin on toimittanut Jason Swensen.

Kirkon lukiosta Meksikossa tulee uusi lähetysaarnajien koulutuskeskus

Tammikuun 29. päivänä 2013 ilmoitettiin, että kirkon omistama lukio Benemérito de las Américas Méxicossa Meksikossa muutetaan lähetysaarnajien koulutuskeskukseksi.

Vanhin Russell M. Nelson ja vanhin Jeffrey R. Holland, kumpikin kahdentoista apostolin koorumista, toimivat johtavina virkailijoina ja puhuivat 29. tammikuuta Benemériton kampuksella pidetyissä kokouksissa, joissa suunnitelmat tulevasta lähetysaarnajien koulutuskeskuksesta ilmoitettiin. Muutoksen koulusta lähetysaarnajien koulutuskeskukseksi odotetaan tapahtuvan Benemériton lukuvuoden päätyttyä kesäkuussa 2013. Yli 40 vuoden ajan Benemérito de las Américas on toiminut sisäoppilaitoksena, joten makuusalit ja muu lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa tarvittava infrastruktuuri on jo olemassa.

Uusi lähetysaarnajien koulutuskeskus kouluttaa vanhimpia, sisaria ja aviopareja, jotka tulevat palvelemaan Meksikon lisäksi muissa Pohjois-, Keski- ja Etelä-Amerikan maissa. Méxicossa voivat saada koulutuksen myös Yhdysvalloista tulevat lähetysaarnajat, jotka on kutsuttu työskentelemään espanjan kielellä omassa maassaan. Myös lähetysaarnajien koulutuskeskus Provossa Utahissa Yhdysvalloissa jatkaa espanjankielisen koulutuksen antamista monille lähetysaarnajille.

Tabernaakkelikuoro saa levytys- ja internetmenestystä

Musiikkiteollisuuden *Billboard*-lehden viimeisin vuosikatsausnumero sisältää vuoden 2012 lopun myyntilistat. Yhdessä myyntilistassa Tempeliaukion orkesterin kanssa esiintyvä Mormonien tabernaakkelikuoro oli ensimmäisellä sijalla sarjassa Traditional Classical Albums Artist [Perinteisen klassisen musiikin albumien artisti].

Mormonien tabernaakkelikuoro ja Tempeliaukion orkesteri sijoittui korkealle Billboard-lehden loppuvuoden listoilla, ja vuoden 2012 loppuun mennessä sen YouTube-kanavaa on käyty katsomassa yli miljoona kertaa.

Kaiken kaikkiaan kuoro ja orkesteri nousi viidelle loppuvuoden myyntilistalle ja kahdelle albumilistalle. Se sijoittui kolmanneksi ja yhdeksänneksi sarjassa Traditional Classical Albums [Perinteisen klassisen musiikin albumit] (albumit *Glory! Music of Rejoicing* ja *This Is the Christ*), neljänneksi sarjassa Traditional Classical Albums Imprint [Perinteisen klassisen musiikin albumien painotuotteet], viidenneksi sarjassa Traditional Classical Albums Label [Perinteisen klassisen musiikin albumien levymerkki] ja kahdenneksitoista sarjassa Classical Crossover Albums [Klassisen musiikin eri myyntilistojen albumit] (albumi *Glad Christmas Tidings* solistina David Archuleta).

Levytyksessä saamansa menestyksen lisäksi kuoro ylsi 17. tammikuuta 2013 miljoonaan katselukertaan omalla YouTube -kanavalla, jonka se otti käyttöön vajaan kolme kuukautta aikaisemmin, 30. lokakuuta 2012. Vuoden 2012 loppuun mennessä kuoron kanavaa oli katseltu arviolta lähes 54 000 tuntia. Kuoron kanavaa voi katsoa osoitteessa www.YouTube.com/user/MormonTabChoir.

Ravittu sanalla

Liahonan kuunteleminen on ollut minulle erittäin kohottava kokemus. Olen antanut lataamiani äänitiedostoja jäsenelle, jolla on näkövamma, toiselle, joka on ammattiautoilija, ja muille ystäville, joilla on lukihäiriö.

Opiskelen jatko-opiskelijana 200 kilometrin päässä kotoani, ja lehden kuunteleminen on saanut linja-automatkat tuntumaan aiempaa nopeammilta ja miellyttävämiltä. Kun kuuntelin yleiskonferenssinumeroa, minusta tuntui kuin olisin elänyt Jaakobin aikana ja minua olisi "kaikesta päivästä ravittu Jumalan hyvällä sanalla" (MK Jaak. 6:7).

Francisco Flavio Dias Carneiro, Brasilia

Innoittaa, kannustaa ja vahvistaa

Rakastan *Liahonaa*! Se innoittaa minua ja kannustaa minua pysymään oikealla tiellä. Se auttaa minua myös tehtävässäni Nuorissa Miehistä. Kun tuntuu vaikealta ja olen masentunut, käännyin Mormonin kirjan ja *Liahona*-lehden puoleen. Ne vahvistavat todistustani siitä, että taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus rakastavat meitä jokaista ja huolehtivat meistä.

James Aaron S. Perez, Cebu, Filippiinit

SAARILLA ASUVIEN USKO

Joshua J. Perkey

kirkon lehdet

Äskettäisellä matkalla Yhdysvalloista Marshallinsaarille ja Tongaan minuun teki vaikutuksen tapaamieni ihmisten puhdas usko. Yleensä ottaen minusta tuntui, että heidän uskoaan eivät ole sekoittaneet länsimaisen yhteiskunnan jatkuvasti muuttuvat moraalit ja totuuden määritelmät. Saarilla asuvien usko on syvällistä, kuten Tongan entinen lähetysjohtaja, vanhin John H. Groberg (seitsemänkymmenen koorumin jäsen vuosina 1976–2005), kuvaili. Sen perustana ovat sovitus ja pelastussuunnitelma. Senkaltainen usko lakkaa kyseenalaistamasta sitä, mikä on opittu Hengen kautta.

Elämä Tyynenmeren saarilla sujuu yleensä jollakin tavoin verkkaisemmin kuin mihin olin tottunut. Vaikka saarten asukkailla on autoja ja televisioita, vaikka he voivat katsoa elokuvia ja käyttää internetiä, harrastaa urheilua ja monenlaista muuta toimintaa, niin nämä asiat eivät tunnu yhtä häiritsevältä kuin muissa kulttuureissa, myös Yhdysvalloissa.

Saarten asukkaat kohtaavat tietysti omia haasteita. Kuten minunkin, heidän täytyy löytää keinot hankkia ruokaa ja katto päälle päälle samoin kuin huolehtia todistuksensa varjelmisesta. Näin kuitenkin kerta toisensa jälkeen omin silmin niiden uskon, jotka eivät horju haasteiden paineen alla tai anna kiireisyyden tai häiriötekijöiden kääntää huomiotaan toisaalle. Sen sijaan he huomaavat Herran käden vaikutuksen omassa elämässään. Vanhin David S. Baxter seitsemänkymmenen koorumista (ja entinen Tyynenmeren vyöhykkeen johtaja) on selittänyt: ”He uskovat ihmeisiin, he

Saarten asukkaat, joita tapasin, hyväksyvät sen, minkä he tietävät olevan totta, ja antavat epäilystensä haihtua.

odottavat saavansa niitä ja he saavat niitä.”

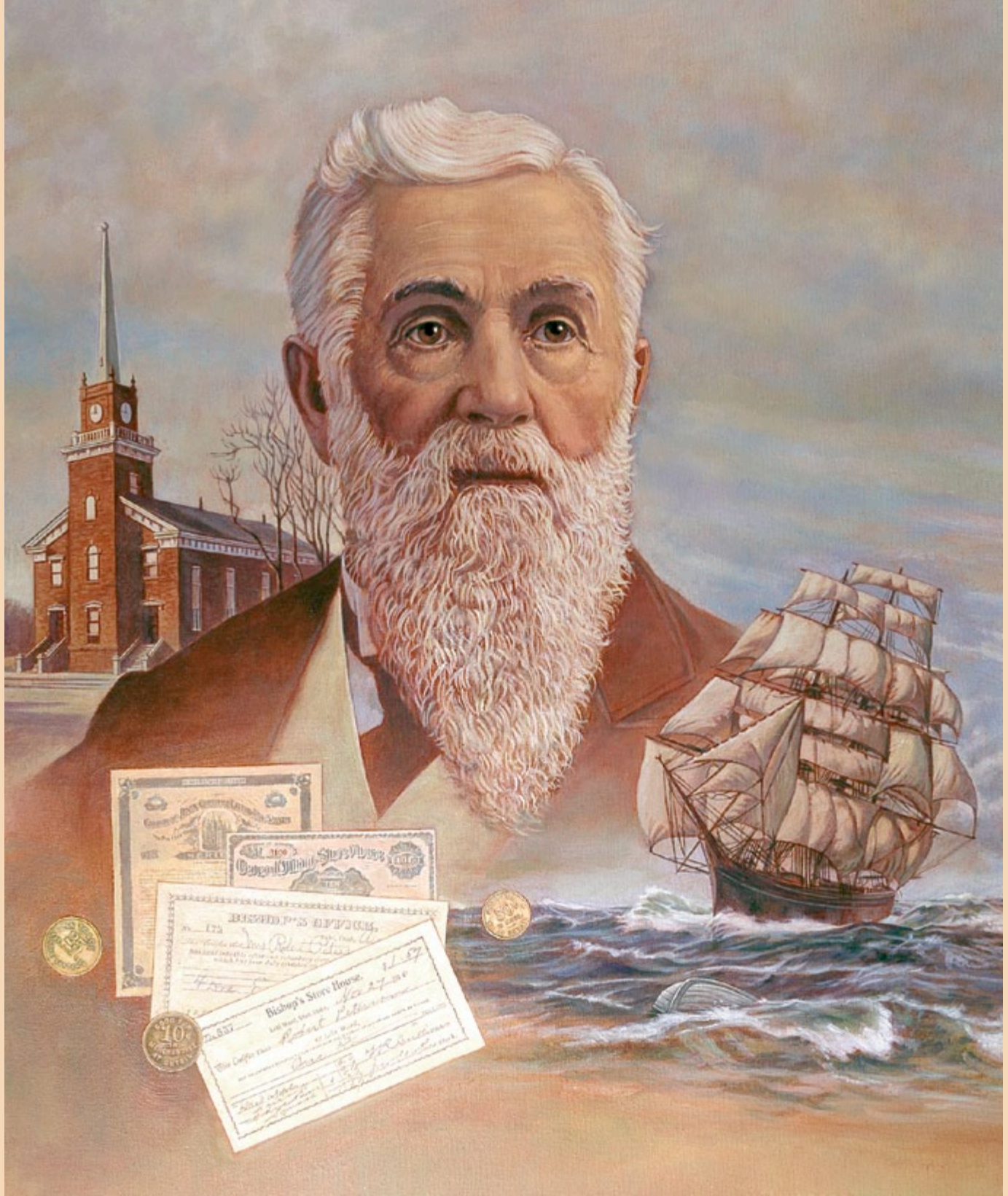
Kun palasin kotiin Tyynenmeren kokemukseksi jälkeen, pohdiskelin useita kysymyksiä: Miksi jotkut pysyvät lujina uskossaan, kun taas toiset antavat kysymysten tai epäilyksen häiritä ajatuksiaan? Miksi jotkut antavat kerran saamansa todistuksen heiketä tai käydä hauraaksi? Miksi jotkut yllättyvät nähdessään Herran käden omassa elämässään?

Vastaukset piilevät kenties siinä, kuinka päättäväisesti henkilön usko on asetettu Herran alttarille. Niiden saarilla asuvien kohdalla, joita tapasin, tämä päätös ei tunnu olevan sellainen, jonka he tekevät toistuvasti yhä uudelleen. Kun he ovat perustaneet uskonsa Lunastajansa kalliolle, varmalle perustukselle, monet lakkaavat kyselemästä. He kieltäytyvät antamasta todistuksensa horjua. He hyväksyvät sen, minkä tietävät olevan totta, ja antavat epäilystensä haihtua.

Juuri siinä ominaisuudessa haluan tulla täydelliseksi. Kun uskonkäsitteitäni vastaan nousee haasteita, haluan pystyä tekemään samoin kuin Herra kehotti Oliver Cowderya tekemään: ”Muistele yötä, jolloin huusit minun puoleeni sydämessäsi, jotta saisit tietää totuuden näistä asioista. Enkö minä puhunut asiasta rauhaa sinun mieleesi? Minkä suuremman todistuksen voit saada kuin todistuksen Jumalalta?” (OL 6:22–23.) Tämä muistaminen johtaa horjumattomaan uskoon.

Tämänkaltainen usko on puhdasta ja vapaana häiriötekijöistä. Se on omistautunutta ja hyväksyvä. Se vahvistaa: ”Minä tiedän tämän. Minun ei tarvitse enää epäillä sitä.”

Kun osoitamme tämänkaltaista uskoa tai vaalliseen Isäämme ja Hänen suunnitelmaansa, Hänen voimansa voi vaikuttaa aktiivisesti meidän elämässämme. Se ei anna periksi uskonkäsitteisiimme kohdistuvien hyökkäysten, uupumuksen tai tuntemattoman paineen edessä. Sen ansiosta voimme sanoa: ”Hän elää!” Ja minulle se riittää. ■

KUVITUS ROBERT T. BARRETT

LORENZO SNOW

Lorenzo Snow matkusti maailmalla viemässä evankeliumia eteenpäin. Kun hän oli purjehtimassa Havaijiin, **myrsky** keikautti aluksen kumoon. Lorenzo turvasi Herraan ja pelastui hukkumiselta. Puhuessaan **St. Georgen tabernaakkelissa** vuonna 1899 presidentti Lorenzo Snow tunsu innoitusta opettaa täysien kymmenysten maksamisen merkitystä. Kun yhä useammat jäsenet alkoivat maksaa **kymmenyksiä**, kirkon taloudellinen tilanne muuttui vakaammaksi. Pyhät maksoivat rahalla, kun heillä oli sitä, ja tuotteilla, kuten munilla, maidolla ja karjalla, kun heillä ei ollut rahaa.

Perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi”, kirjoittavat ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle”. Julistuksessa on lueteltu yhdeksän periaatetta avioliiton ja perheen vahvistamiseksi: ”usko, rukous, parannus, anteeksianto, kunnioitus, rakkaus, myötitunto, työ ja tervehenkinen virkistystoiminta”. Katso sivulta 26 alkavasta artikkelista lisää ajatuksia kustakin näistä yhdeksästä periaatteesta.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO